

บทที่ 4 ผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องความตระหนักในปัญหาโรคเอดส์และพฤติกรรมการป้องกันตนเองของหญิงขายบริการทางเพศในสถานบริการบาร์เบียร์ เชียงใหม่ ผู้วิจัยได้นำเสนอรายงานผลการวิจัยออกเป็น 4 ประเด็นดังนี้ ตอนที่ 1 บริบทเมืองเชียงใหม่ ตอนที่ 2 ประวัติชีวิตของผู้ให้ข้อมูล ตอนที่ 3 พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของหญิงขายบริการทางเพศ ตอนที่ 4 ความตระหนักในปัญหาโรคเอดส์ของหญิงขายบริการทางเพศ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 บริบทเมืองเชียงใหม่

เชียงใหม่เป็นศูนย์กลางการพัฒนาของภาคเหนือในทุกด้าน ได้แก่ อุตสาหกรรม การแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตร อุตสาหกรรมท่องเที่ยว การค้า บริการและการศึกษา เป็นต้น เนื่องจากเชียงใหม่เป็นเมืองศูนย์กลางการพัฒนาทำให้มีการสร้างสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมตามนโยบายการกระจายอุตสาหกรรมและความเจริญออกสู่ภูมิภาค ส่งผลให้มีนายทุนเข้ามาลงทุนในธุรกิจต่างๆ หลายประเภท โดยเฉพาะธุรกิจเกี่ยวกับการซื้อขายที่ดิน ชาวบ้านที่มีที่ดินของตนต่างพากันขายที่ดินที่เคยทำการเกษตรให้กับนายทุน เพราะที่ดินมีราคาแพง ทำให้ไม่มีที่ดินสำหรับทำการเกษตร ชาวบ้านจึงได้เปลี่ยนตัวเองมาเป็นแรงงานรับจ้างในเมือง เมื่อคนอพยพเข้ามาอยู่ในเมืองเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้เกิดปัญหาสังคมตามมา เช่น ปัญหาผู้สูงอายุและเด็กถูกทอดทิ้ง ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาเด็กไม่มีที่พึ่งเนื่องจากพ่อแม่ทอดทิ้งทำให้เด็กได้ออกมาเร่ร่อนอยู่ในตัวเมือง ปัญหาหญิงขายบริการทางเพศ และปัญหาเอดส์ เป็นต้น

อุตสาหกรรมที่สำคัญและสร้างรายได้ให้กับจังหวัดเชียงใหม่ คือ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เนื่องจากจังหวัดเชียงใหม่เป็นเมืองเก่า เป็นศูนย์กลางความเจริญของอาณาจักรล้านนา เชียงใหม่จึงเป็นแหล่งศิลปวัฒนธรรมเก่าแก่ที่มีคุณค่ามากมาย ประกอบกับ

เชียงใหม่ตั้งอยู่ในภูมิภาคที่สวยงาม ผู้คนมีน้ำใจไมตรีทำให้มีนักท่องเที่ยวทั้งไทยและต่างประเทศมาเที่ยวปีหนึ่งๆ เป็นจำนวนมาก ในปี พ.ศ.2541 มีนักท่องเที่ยวถึง 3,194,808 คน แยกเป็นนักท่องเที่ยวต่างประเทศ 1,092,614 คน นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาเที่ยวจังหวัดเชียงใหม่มากที่สุด เป็นนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากภูมิภาคยุโรป ถึงร้อยละ 60 ของนักท่องเที่ยวต่างประเทศทั้งหมด ซึ่งได้แก่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากประเทศ เยอรมนี ฝรั่งเศส เบลเยียม สหราชอาณาจักร สวิตเซอร์แลนด์ อิตาลี และเนเธอร์แลนด์ รองลงมาเป็นนักท่องเที่ยวจากประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา คานาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ฮองกง ไต้หวัน สิงคโปร์ และมาเลเซีย (พรทิพย์ เจริญศรีวิทย์ , 2541)

จากนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัด ที่ได้มีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ไปยังสื่อต่างๆ ทำให้นักท่องเที่ยวหลั่งไหลเข้ามาเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่สวยงามของจังหวัดเชียงใหม่ ส่งผลให้มีการขยายตัวของสถานบันเทิงยามราตรีต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว สถานบันเทิงยามราตรีที่นักท่องเที่ยวนิยมเที่ยวได้แก่ คาราโอเกะ ดิสโก้เธค ผับ บาร์เบียร์ เป็นต้น รูปแบบความบันเทิงของสถานบริการแต่ละแห่งมีความแตกต่างกัน ทั้งการให้บริการ และกิจกรรมด้านความบันเทิงต่างๆ ที่มีอยู่ในแต่ละสถานบริการ ดังนั้นการเลือกที่จะเที่ยวในสถานบริการยามราตรีแต่ละรูปแบบของนักท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับความชื่นชอบในบรรยากาศ ความคุ้นเคย และค่านิยมของนักท่องเที่ยวแต่ละชาติ เช่น นักท่องเที่ยวชาวไทย และนักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศแถบเอเชียนิยมเที่ยวตามคาราโอเกะ ดิสโก้เธคที่มีนักดนตรีเล่นเพลงสดๆ ส่วนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากประเทศแถบยุโรป อเมริกา นิยมเที่ยวตามบาร์เบียร์(สถานบริการบาร์เบียร์) และดิสโก้เธคที่มีดีเจเป็นผู้เปิดเพลง

ดังได้กล่าวมาสถานบันเทิงหนึ่งที่นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาจากประเทศแถบยุโรป และอเมริกานิยมเที่ยวได้แก่ บาร์เบียร์ ย่านบาร์เบียร์ตั้งอยู่บริเวณไนท์บาสาร์ สองฝากของถนนลอยเคราะห์ บริเวณด้านหลังประตูท่าแพ ซึ่งตั้งอยู่บริเวณเกสท์เฮ้าส์ และโรงแรมที่นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากแถบยุโรป อเมริกาได้พำนักอยู่ จึงสะดวกในการเข้าไปพักผ่อนหย่อนใจตามบาร์เบียร์ เนื่องจากบาร์เบียร์มีบรรยากาศ และความบันเทิงที่นักท่องเที่ยวต้องการ

บาร์เบียร์ในเมืองเชียงใหม่

บาร์เบียร์เป็นสถานบริการยามราตรีที่มีหญิงขายบริการแบบแอบแฝงทำงานอยู่ ลักษณะโดยทั่วไปของบาร์เบียร์ มองจากภายนอกมีลักษณะเหมือนร้านขายเครื่องดื่มประเภทแอลกอฮอล์โดยทั่วไป มีผู้หญิงเป็นผู้ให้บริการเสิร์ฟเครื่องดื่ม และคุยเป็นเพื่อนแขกเท่านั้น แต่ความจริงแล้วผู้หญิงที่ทำงานในบาร์เบียร์เกือบทุกคนขายบริการทางเพศแก่แขกที่มาซื้อบริการในบาร์เบียร์สามารถ"ออฟ"ผู้หญิงที่ทำงานอยู่ในนั้นได้ ถ้าแขกและหญิงขายบริการต่างพอใจในกันและกัน หญิงขายบริการที่ทำงานที่บาร์เบียร์ส่วนใหญ่เคยผ่านการขายบริการทางเพศจากสถานบริการทางเพศทั้งในบาร์เบียร์ และในสถานบริการทางเพศรูปแบบอื่นๆ มาก่อน หรือถ้าไม่เคยทำงานขายบริการทางเพศมาจากที่อื่นมาก่อน ก็เคยผ่านการแต่งงานมีครอบครัวมาแล้ว

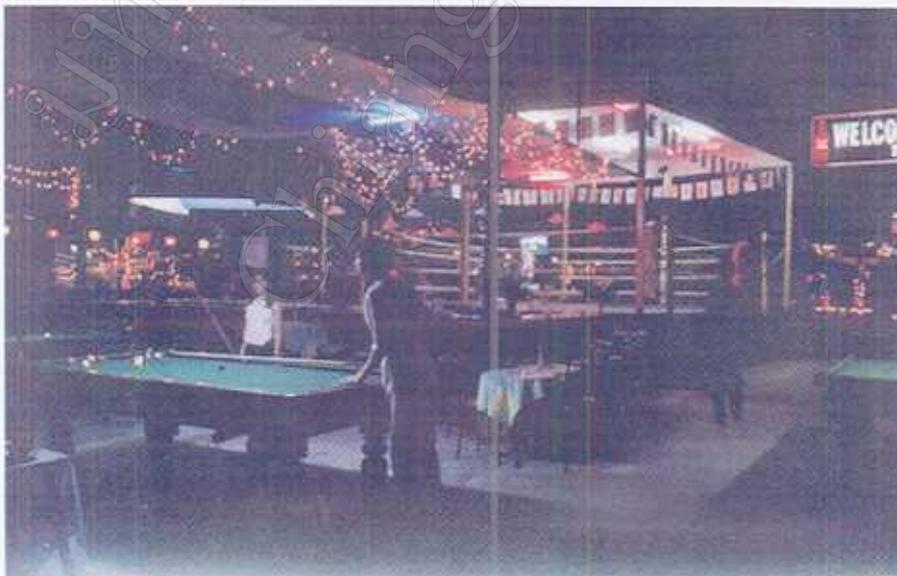
บาร์เบียร์เป็นสถานบริการที่เปิดให้บริการแก่นักท่องเที่ยว โดยเปิดให้บริการตั้งแต่เวลาประมาณ 18.00-03.00 นาฬิกา แต่ก็มีบางบาร์เบียร์ที่เปิดให้บริการตลอดทั้งวัน การให้บริการที่มีในบาร์เบียร์ มีบริการขายเครื่องดื่มประเภทที่มีแอลกอฮอล์และไม่มีแอลกอฮอล์ทุกประเภท มีบางบาร์เบียร์ให้บริการขายอาหารด้วย แต่บาร์เบียร์ลักษณะนี้มีไม่มากนัก นอกจากอาหารและเครื่องดื่มแล้ว หญิงขายบริการเป็นจุดสำคัญที่ดึงดูดแขกให้เข้ามาซื้อบริการในบาร์เบียร์ เพราะแขกที่เข้ามาซื้อบริการในบาร์เบียร์จะมีหญิงขายบริการเข้ามาเป็นเพื่อนคุยคอยดูแลและอำนวยความสะดวกกับแขก ถ้าแขกและหญิงขายบริการต่างพึงพอใจกัน แขกสามารถ"ออฟ"หญิงขายบริการคนนั้นออกไปจากบาร์เบียร์ได้ ส่วนค่าตัวของหญิงขายบริการนั้น หญิงขายบริการจะเป็นผู้ตกลงกับแขกเอง โดยทั่วไปแขกต้องจ่ายค่าใช้บริการประมาณ 1,000 บาท ต่อ 1 คืน ถ้าเป็นแบบชั่วคราวก็ประมาณ 500 บาท ถ้าแขกได้"ออฟ"หญิงขายบริการออกไปในระหว่างเวลาทำงาน แขกต้องจ่ายเงินค่าซื้อเวลาให้กับเจ้าของบาร์เบียร์ที่หญิงขายบริการคนนั้นทำงานอยู่จำนวน 300-500 บาท หรือแล้วแต่เจ้าของบาร์เบียร์จะเป็นผู้กำหนด บางบาร์เบียร์ได้แบ่งเงินจำนวนนี้ให้กับหญิงขายบริการ 20-50 เปอร์เซ็นต์ ตามข้อตกลง

บาร์เบียร์เป็นสถานบริการแบบเปิด คนทั่วไปที่สัญจรไปมาบริเวณที่มีบาร์เบียร์ตั้งอยู่ สามารถมองเห็นกิจกรรมต่างๆ ที่ดำเนินอยู่ภายในบาร์เบียร์ได้ บาร์เบียร์แต่ละร้านมีพื้นที่ไม่มากนัก โดยทั่วไปได้แบ่งพื้นที่ภายในบาร์เบียร์ ออกเป็น 3 ส่วน พื้นที่ส่วนแรกเป็นเคาท์เตอร์หรือบาร์เครื่องดื่ม ด้านหลังบาร์เครื่องดื่มจัดไว้สำหรับวางทีวี บริเวณหน้า

บาร์เครื่องดื่ม ได้จัดเป็นเก้าอี้ทรงสูงไว้สำหรับให้แขกบริเวณด้านหน้าบาร์เครื่องดื่ม ซึ่งมีเก้าอี้ประมาณ 8-10 ตัว บางบาร์เบียร์มีโต๊ะพูลล์ บริเวณที่ตั้งบาร์เบียร์ในจังหวัดเชียงใหม่ แบ่งออกเป็น 4 บริเวณใหญ่ ดังนี้

- บาร์เบียร์บริเวณบาร์เบียร์เซ็นเตอร์

บาร์เบียร์บริเวณบาร์เบียร์เซ็นเตอร์ เป็นบาร์เบียร์ที่แตกต่างจากบาร์เบียร์ที่มีอยู่โดยทั่วไปในตัวเมืองเชียงใหม่ เนื่องจากบาร์เบียร์ที่นี่มีลักษณะปิด มีบริเวณที่เป็นสัดส่วน มีรั้วรอบขอบชิดที่กำหนดพื้นที่อย่างชัดเจน ด้านบนมุงหลังคา คนภายนอกที่สัญจรไปมา บริเวณสถานที่ดังกล่าว ถ้าไม่ทราบและมีประสบการณ์การเที่ยวในบาร์เบียร์รูปแบบนี้มาก่อน ไม่สามารถเห็นถึงกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบริเวณบาร์เบียร์เซ็นเตอร์ได้ การจัดแบ่งสถานที่ของบาร์เบียร์บริเวณบาร์เบียร์เซ็นเตอร์ได้แบ่งซอยพื้นที่ออกเป็นบาร์เล็กๆ ประมาณ 15-20 บาร์ แต่ละบาร์เปิดโล่งทะลุเข้าหากันได้ บริเวณพื้นที่ส่วนกลางถูกจัดเป็นเวทีมวย ซึ่งมีการจัดรายการแสดง โชว์ต่างๆ แตกต่างกันไปในแต่ละวัน ในวันที่มีโชว์ มีการเก็บค่าบัตรผ่านประตูจากแขกที่จะเข้ามาชมการแสดงหรือมาซื้อบริการต่างๆ ที่มีอยู่ภายในบริเวณบาร์เบียร์เซ็นเตอร์ บริเวณบาร์เบียร์เซ็นเตอร์มีความหลากหลายของกลุ่มคนที่ทำงานอยู่ในสถานที่แห่งนี้ เพราะนอกจากหญิงขายบริการแล้วยังมีชายขายบริการ เช่นกลุ่มกะเทย เกย์ ซึ่งได้เช่าพื้นที่อยู่ภายในบริเวณบาร์เบียร์เซ็นเตอร์ด้วยเช่นกัน

รูปภาพที่ 1 แสดงลักษณะและกิจกรรมในบาร์เบียร์เซ็นเตอร์

- บาร์เบียร์บริเวณถนนลอยเคราะห์ และบริเวณคูเมือง

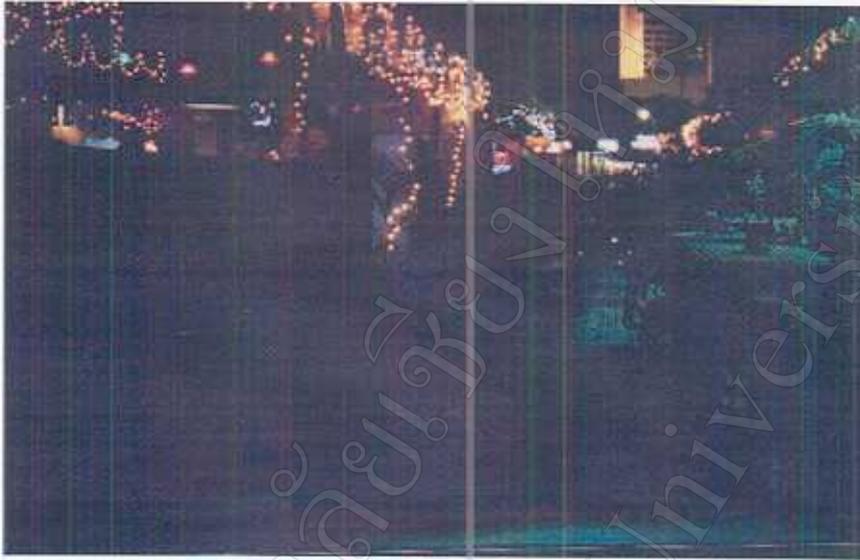
บาร์เบียร์ที่ตั้งอยู่บริเวณถนนลอยเคราะห์ และบริเวณรอบๆ คูเมือง เป็นบาร์เบียร์ที่เปิดโล่ง มีอยู่ประมาณ 15-20 บาร์ ตั้งอยู่เรียงรายตามตึกแถวริมถนนลอยเคราะห์ และบริเวณรอบคูเมืองบริเวณประตูท่าแพ บาร์เบียร์บริเวณนี้ตั้งอยู่ติดกันเรียงรายไปตามถนน พื้นที่ของแต่ละบาร์เบียร์ไม่ได้แบ่งไว้อย่างชัดเจนนัก พอให้เห็นว่าเป็นพื้นที่ของแต่ละบาร์เท่านั้น บุคคลภายนอกที่ผ่านไปมาตามถนนสายนี้ในยามค่ำคืนสามารถมองเห็นแสงไฟและกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในบาร์เบียร์บริเวณนี้ได้อย่างชัดเจน เนื่องจากบริเวณด้านหน้าของบาร์เบียร์ได้มีหญิงขายบริการ ออกมาเรียกแขกชาวต่างชาติที่เดินผ่านไปมา บริเวณด้านหน้าของบาร์เบียร์ เพื่อชักชวนให้เข้ามาซื้อบริการต่างๆ ที่มีอยู่ในบาร์เบียร์

รูปภาพที่ 2 แสดงลักษณะบาร์เบียร์บริเวณถนนลอยเคราะห์

- บาร์เบียร์บริเวณไนท์บาซาร์

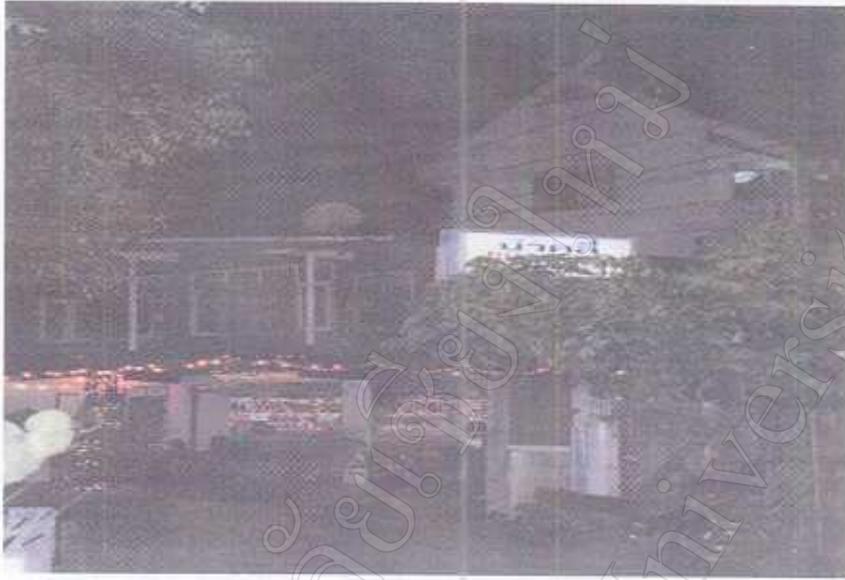
บาร์เบียร์บริเวณนี้ตั้งอยู่บริเวณลานโล่งๆ ที่อยู่ ด้านนอกตัวอาคารไนท์บาซาร์ ลักษณะของแต่ละบาร์เบียร์ได้แบ่งเป็นซุ้มๆ แต่ละซุ้มมีอยู่ 2 แถว ในแต่ละแถวมีบาร์เบียร์อยู่ประมาณ 7-8 บาร์ พื้นที่ของแต่ละบาร์เบียร์ได้ถูกจัดให้เป็นสัดส่วน การจัดร้านเหมือนกับบาร์เบียร์บริเวณอื่นๆ ด้านในเป็นเคาท์เตอร์ มีเก้าอี้กอยู่หน้าเคาท์เตอร์ ด้านนอกเป็นโต๊ะเก้าอี้สำหรับรับแขกร้านหนึ่งมีประมาณ 3 ชุด บางร้านมีโต๊ะพูลให้แขกเล่น

รูปภาพที่ 3 แสดงลักษณะบาร์เบียร์ผู้หญิงบริเวณไนท์บาซาร์

- บาร์เบียร์บริเวณเกสต์เฮ้าส์

บาร์เบียร์ที่ตั้งอยู่บริเวณเกสต์เฮ้าส์ เป็นบาร์เบียร์ที่ตั้งอยู่ชั้นล่างของเกสต์เฮ้าส์ที่เปิดให้บริการห้องพักกับนักท่องเที่ยว ซึ่งส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาพักเป็นนักท่องเที่ยวจากประเทศแถบยุโรป และอเมริกา โดยเกสต์เฮ้าส์เหล่านี้จะตั้งอยู่ในตรอก ซอย บริเวณรอบๆ คูเมือง และประตูท่าแพ ซึ่งอยู่ใกล้ๆ กับบาร์เบียร์บริเวณถนนลอยเคราะห์ และบาร์เบียร์บริเวณบาร์เบียร์เซ็นเตอร์ บาร์เบียร์ที่ตั้งอยู่ตามเกสต์เฮ้าส์ โดยทั่วไปแล้วเปิดให้บริการแก่ลูกค้าทั้งกลางวันและกลางคืน เพราะลูกค้าเป็นแขกที่พักอยู่ที่เกสต์เฮ้าส์แห่งนั้นนั่นเอง หญิงขายบริการที่ทำงานในบาร์เบียร์บริเวณเกสต์เฮ้าส์มีอยู่ไม่มากนัก แต่ละบาร์เบียร์มีหญิงขายบริการประมาณ 2-3 คน

รูปภาพที่ 5 แสดงลักษณะบาร์เบียร์บริเวณเกสต์เฮ้าส์

ตอนที่ 2 ประวัติชีวิตผู้ให้ข้อมูล

กล้วย (นามสมมุติ) อายุ 33 ปี เป็นคนจังหวัดลำปาง กล้วยไม่ได้เรียนหนังสือจนจบชั้นประถม เพราะที่บ้านยากจนมาก กล้วยมาทำงานที่บาร์เบียร์ครั้งแรกตอนอายุได้ประมาณ 24-25 ปี ก่อนหน้าที่กล้วยจะมาทำงานที่บาร์เบียร์กล้วยได้ไปเป็นเมียน้อยเฒ่าแก่คนหนึ่งในตัวเมืองจังหวัดลำปางโดยการติดต่อของนายหน้าที่เข้ามาหาผู้หญิงในหมู่บ้าน ตอนนั้นกล้วยกล้วยตัดสินใจออกไปเป็นเมียน้อยเพราะต้องการเงินมาใช้จ่ายในครอบครัว ทำอย่างไรก็ได้ขอให้ได้เงินมากๆ แต่เมื่อออกมาทำงานครั้งแรกได้เงินแค่ 3,000 บาท กล้วยคิดว่าตัวเองได้เงินน้อยเพราะไม่สวย และไม่ทันคน กล้วยรู้ตอนหลังว่าคนอื่นจะได้ 10,000 บาท กล้วยอยู่กับเฒ่าแก่ได้ไม่นาน เฒ่าแก่ได้ขายกล้วยให้กับเฒ่าแก่คนใหม่ที่จังหวัดอยุธยา กล้วยอยู่กับเฒ่าแก่คนนี้ได้ 3 เดือนกว่า ช่วงที่อยู่กับเฒ่าแก่ที่อยุธยา กล้วยต้องทำงานทุกอย่างทั้งงานบ้าน งานสวน ตอนหลังเฒ่าแก่ได้ผู้หญิงคนใหม่มาเฒ่าแก่ได้หลงผู้หญิงคนใหม่มาก กล้วยได้ขอเฒ่าแก่กลับมาอยู่ที่บ้าน เฒ่าแก่บอกว่าจะส่งเงินมาให้ แต่กล้วยก็ไม่ได้รับซึ่งกล้วยไม่แน่ใจเหมือนกันว่าเขาไม่ส่งมาให้หรือว่านายหน้าไม่แบ่งเงินให้ตัวเอง

เมื่อกล้วยกลับมาอยู่ที่บ้านนายหน้าคนเดิมได้มาแนะนำกล้วยให้ไปทำงานที่ "บ้านสาว" (ชอง) ในตัวเมืองจังหวัดลำปาง กล้วยก็ไปทำงานอีกเพราะไม่มีเงินใช้ และไม่รู้ด้วยว่าจะทำงานอะไรให้ได้เงินมากพอที่จะใช้ในครอบครัว เมื่อมาทำงานที่นี้กล้วยได้รู้จักเพื่อนที่ทำงานด้วยกันหลายคน ก็ชวนกันย้ายที่ทำงานไปตามบ้านสาวต่างๆ หลายจังหวัด กล้วยและเพื่อนเคยไปทำงานที่หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่นั่นกล้วยและเพื่อนได้ถูกขังรวมกับหญิงขายบริการที่เจ้าของ "บ้านสาว" ชื้อตัวมาจากที่อื่น กล้วยถูกบังคับให้ทำงานตั้งแต่ 06.00-24.00 นาฬิกาของทุกวันทำงานที่นั่นลำบากมาก กล้วยกับเพื่อนจึงได้ชวนกันหาทางหนีออกมาจาก "บ้านสาว" แห่งนั้น เมื่อหนีออกมาได้กล้วยกับเพื่อนได้ไปทำงานอยู่ที่ "บ้านสาว" ในอำเภอรอบนอกของจังหวัดเชียงใหม่ ที่นี้กล้วยตั้งหน้าตั้งตาทำงานหาเงินอย่างเดียว กล้วยได้เงินเดือนๆ ละ 10,000 กว่าบาท ตอนนั้นค่าตัว 50 บาท ต้องแบ่งให้เจ้าของ "บ้านสาว" ครั้งหนึ่ง กว่าจะได้เงินเท่านี้กล้วยต้องรับแขกวันละ 10-20 คน กล้วยเคยรับแขกสูงสุดถึง 29 คนต่อวัน ซึ่งทำให้กล้วยเจ็บที่ช่องคลอดมากและถ่ายไม่ออกเลย แต่ก็รับแขกเยอะเพราะอยากได้เงิน

จาก "บ้านสาว" ที่เชียงใหม่กล้วยได้ย้ายมาอยู่ "บ้านสาว" ที่จังหวัดลำพูน ที่จังหวัดแพร่ อีกหลายที่จนเพื่อนได้ชวนมาทำงานที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งในจังหวัดเชียงใหม่ กล้วยถึงได้เลิกทำงานที่ "บ้านสาว" แต่ถึงแม้ว่ากล้วยจะทำงานที่ร้านอาหารก็ยังคงรับแขกอยู่ ในช่วงที่ทำงานอยู่ที่ร้านอาหารกล้วยได้ไปเรียนหนังสือที่องค์กรเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือหญิงขายบริการ ที่นี้กล้วยได้เจอเพื่อนที่เคยทำงาน "บ้านสาว" ด้วยกันหลายคน เพื่อนของกล้วยเหล่านั้นได้มาทำงานที่บาร์เบียร์ เพื่อนได้ชวนกล้วยมาทำงานที่บาร์เบียร์ด้วยกัน เพราะอยากให้กล้วยสบายได้พบฝรั่งดี ๆ จะได้มีคนเลี้ยงดู กล้วยจึงได้มาสมัครทำงานที่บาร์เบียร์ บาร์แรกที่กล้วยมาสมัครเขาก็รับกล้วยเข้าทำงานเลย โดยให้เงินเดือนกล้วย 1,500 บาท เพราะกล้วยพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ กล้วยคิดว่าที่บาร์เบียร์ไม่เลือกคนทำงานไม่เรื่องมากขอให้หน้าตาพอใช้ได้ก็รับหมด มาทำงานที่บาร์เบียร์ช่วงแรกๆ กล้วยกลัวเรื่องการพูดภาษาอังกฤษกับแขกมากเพราะพูดกับแขกไม่ค่อยรู้เรื่อง จึงได้ไปเรียนภาษาอังกฤษที่องค์กรพัฒนาเอกชนและการได้พูดกับแขกบ่อยๆ ทำให้ปัญหาเรื่องนี้หมดไป

กล้วยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ครั้งแรกตอนนั้นยังทำงานอยู่ที่ "บ้านสาว" ในอำเภอแห่งหนึ่งของจังหวัดเชียงใหม่ ประมาณ พ.ศ. 2537-2538 กล้วยรู้ว่าโรคเอดส์เป็นโรคที่น่ากลัวมาก ตอนนั้นมีการพูดคุยกันว่ายุ่งกั๊กก็ติดต่อกันได้ ต้มน้ำ ทานข้าว เล่นน้ำในสระเดียวกันก็ติด น่ากลัวมาก กล้วยรู้เรื่องโรคเอดส์จากการพูดคุยกับเพื่อนที่ทำงานด้วยกัน และจากการดูทีวี และในช่วงที่ไปตรวจสุขภาพหมอได้อธิบายเรื่องการติดต่อและการป้องกันโรคเอดส์ให้ฟัง หมอได้บอกว่าโรคเอดส์ไม่ได้ติดต่อกันง่ายๆ โรคเอดส์ติดต่อกันทางเลือด และการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อเอดส์เท่านั้น หมอได้แนะนำให้กล้วยใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ เมื่อรู้เรื่องโรคเอดส์กล้วยคิดว่าตัวเองมีโอกาสเป็นโรคเอดส์มาก เพราะทำงานขายบริการมานานมาก และในช่วงที่กล้วยทำงานอยู่ที่ "บ้านสาว" โรคเอดส์ยังไม่เป็นที่รู้จักทำให้ใช้ถุงยางอนามัยบ้างไม่ใช้บ้าง การป้องกันตัวเองส่วนใหญ่อีกเป็นการป้องกันครรภ์มากกว่าการป้องกันโรคที่เกิดจากการมีเพศสัมพันธ์

"บ้านสาว" ที่กล้วยทำงานได้ให้ผู้หญิงไปตรวจโรคบ่อยๆ จากการตรวจครั้งนั้น กล้วยรู้ว่าตัวเองติดเชื้อเอดส์ กล้วยบอกไม่ถูกเหมือนกันว่าตอนนั้นตัวเองรู้สึกอย่างไร แต่หนึ่งไปนานมาก หลังจากที่รู้ว่าตัวเองติดโรคเอดส์กล้วยได้รับคำแนะนำจากหมอเกี่ยวกับโรคเอดส์ การดูแลสุขภาพหมอนแนะนำให้กล้วยใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ เพราะเป็นการป้องกันการแพร่เชื้อและเป็นการป้องกันตัวเองจากการที่จะได้รับเชื้อเพิ่ม

หลังจากที่ได้คุยกับหมอและรู้ว่าตัวเองติดเชื้อเอดส์ กล้วยยังทำงานที่"บ้านสาว"ต่อและเมื่อกล้วยมีเพศสัมพันธ์กับแขกก็ได้ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เพราะเป็นการป้องกันไม่ให้ตัวเองต้องรับเชื้อเอดส์เพิ่ม ถ้าแขกไม่ใส่ก็ไม่เอาไม่ยอมนอนกับแขก บางครั้งก็ทะเลาะกันเพราะแขกไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย หรือแขกที่เมาความรู้สึกทางเพศซ้ำ แขกก็จะถอดถุงยางอนามัยออกทำให้ทะเลาะกัน ถ้ากล้วยไว้วายาก็จะถูกแขกทุบตี ซึ่งกล้วยเคยโดนมาแล้ว

เมื่อมาทำงานที่บาร์เบียร์ กล้วยบอกว่าตนเองได้ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กับแขก เมื่อออกไปกับแขกและแขกยุ่งด้วยนานๆ กล้วยก็จะต่อรองกับแขกเพื่อขอเปลี่ยนถุงยางอนามัยอันใหม่ และใช้น้ำยาหล่อลื่น (ยาYK) เพื่อไม่ให้เจ็บช่องคลอด และไม่ให้ถุงยางอนามัยแตก กล้วยได้ใช้น้ำยาหล่อลื่นทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์เพราะเป็นคนตัวเล็ก เวลาที่มีเพศสัมพันธ์จะเจ็บช่องคลอดและแสบมากเวลาทำความสะอาด กล้วยทำความสะอาดช่องคลอดหลังจากมีเพศสัมพันธ์ทุกครั้งด้วยการใช้สบู่และใช้มือล้างเข้าไปทำความสะอาดถึงข้างในช่องคลอด

หลังจากทำงานอยู่ที่บาร์เบียร์ไม่นานกล้วยได้พบกับสามี (แขกประจำที่ให้การเลี้ยงดู) เป็นชาวต่างชาติ สามีของกล้วยได้ส่งเงินมาให้กล้วยใช้เป็นประจำทุกเดือน กล้วยไม่ต้องทำงานที่บาร์เบียร์แล้ว กล้วยเล่าว่า สามีของตนเป็นคนที่ดีมาก อยู่ด้วยกันมาหลายปีแล้ว แต่เคยมีเพศสัมพันธ์กันแค่ 2 ครั้ง ซึ่งกล้วยได้ใช้ถุงยางอนามัยกับสามีทั้งสองครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กัน กล้วยคิดว่าสามีเป็นคนดี ไม่อยากให้สามีติดเชื้อเอดส์จากตัวเอง และกล้วยไม่มีความรู้สึกทางเพศกับสามี เพราะกล้วยไม่ได้รักสามีแบบที่ต้องการจะมีเพศสัมพันธ์ด้วย สามีของกล้วยเข้าใจว่าที่กล้วยไม่ยอมามีเพศสัมพันธ์ด้วยเพราะว่ากล้วยทำงานขายบริการมานานเลยเบื่อและไม่ชอบการมีเพศสัมพันธ์ แต่จริงๆ แล้วกล้วยมีแฟนอีกคนเป็นชาวต่างชาติเหมือนกับสามีของกล้วย กล้วยคิดว่าตัวเองรักผู้ชายคนนี้เพราะเวลาที่อยู่ด้วยกันจะมีความสุขแต่แฟนคนนี้ไม่สามารถให้เงินกล้วยได้ครั้งละมากๆ เหมือนสามีของกล้วย แฟนคนนี้จะเดินทางมาเมืองไทยปีละ 1-2 ครั้ง มาอยู่ครั้งละประมาณ 15-20 วัน แต่ครั้งที่มาก็จะมาหากล้วยและไปเที่ยวกันตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ของเมืองไทย โดยแฟนจะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด ช่วงแรกๆ ที่มีเพศสัมพันธ์กับแฟนคนนี้ กล้วยให้เขาใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง แต่เขาก็จะบ่นไม่ยอมใช้เพราะว่าถุงยางอนามัยทำให้เจ็บ แรกๆ กล้วยก็ไม่ยอมแต่หลังๆ มากก็เพื่อที่จะต้องพูดซ้ำๆ และต้องเป็นผู้สวมถุงยาง

อนามัยให้ตลอดก็เลยยอม นอกจากจะเบื่อแล้วกล้วยบอกว่า “คนเราถ้ามีความสัมพันธ์ มีความรู้สึกที่ดีต่อกัน มีความผูกพันก็เป็นการดีที่จะไม่มีอะไรมาขวางกัน การที่อยู่ด้วยกัน ตลอดเวลาเป็นการยากที่จะให้ดูยางอนามัย แต่กับแขกเดี่ยวเดียวก็ไป เราก็ต่อต้านได้ ตัวเองก็พยายามให้แฟนใส่ดูยางอนามัยอย่างที่สุดแล้ว แต่เขาไม่ยอมเอง หลังจากพยายาม อยู่หลายครั้งไม่ใช้ก็ตามใจ พยายามอย่างที่สุดแล้ว ไม่ใช่ความผิดของเราคนเดียว มันยากที่จะต้องเป็นคนใส่ให้ตลอดเวลา” กล้วยคิดว่าเขาเองก็คงจะไม่ใช้ดูยางอนามัยกับผู้หญิง คนอื่นๆ มากต่อมาก และเขาเองก็อาจมีเชื้อเอดส์อยู่ด้วยก็ได้ กล้วยบอกว่า “เราและแฟนมีสิทธิเท่ากันที่จะติดเชื้อเอดส์ ก็พยายามป้องกันอย่างที่สุดแล้ว แต่บางครั้งก็เป็นเรื่องยากเกินไปที่จะป้องกัน คืออยู่ด้วยกันมีความรัก ความชอบพอเกิดขึ้น มันเป็นเรื่องยากที่ 10 ครั้ง 20 ครั้ง จะต้องมาพูดว่าใส่ดูยางอนามัย เราพยายามอย่างที่สุดแล้ว” กล้วยคิดว่า การป้องกันโรคเอดส์ต้องให้ความร่วมมือกันทั้ง 2 ฝ่าย และความกลัวโรคเอดส์มีน้อยกว่า ความต้องการทางเพศ ถึงทำให้แฟนของกล้วยไม่ยอมใส่ดูยางอนามัย

คนในครอบครัวของกล้วยรู้ว่าโรคเอดส์ติดต่อทางเลือด และเป็นไปได้ยากที่จะติดเชื้อเอดส์ กล้วยจึงทำตัวปกติ ไม่ได้มีการป้องกันอะไรมาก แต่ถ้ามีเลือดมีน้ำเหลืองก็จะบอกน้องๆ ให้ระวัง เพราะน้องๆ ของกล้วยรู้ว่ากล้วยติดเชื้อเอดส์ น้องสาวของกล้วยก็ใช้เสื้อผ้าร่วมกับกล้วย รวมถึงชุดชั้นในด้วย เวลาน้องสาวมาหาและไม่ได้เอาเสื้อผ้ามาด้วยก็ใช้ร่วมกัน กล้วยบอกว่ามันทำความสะอาดอย่างดีแล้ว และเชื้อเอดส์ที่มาจากช่องคลอด มากับเลือดถ้าออกมาเกิน 5 นาทีก็ตาย ไม่ได้เครียดและไม่ได้ระวังมาก

มะลิ (นามสมมุติ) อายุ 29 ปี เป็นคนจังหวัดลำปาง มะลิเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียน กศน.ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มะลิเริ่มทำงานที่บาร์เบียร์เมื่อปี พ.ศ.2540 มะลิเข้ามาทำงานที่บาร์เบียร์เพราะได้รับการชักชวนจากเพื่อนคนบ้านเดียวกัน ที่ได้ทำงานอยู่ที่บาร์เบียร์มาก่อน มะลิตัดสินใจมาทำงานที่บาร์เบียร์เพราะตอนนั้นมะลิ เพิ่งเลิกกับสามี สามีของมะลิไม่มีความรับผิดชอบ ชอบดื่มเหล้าเป็นประจำและเมื่อดื่มแล้วไม่จ่ายเงินมะลิต้องตามไปจ่ายเงินตามร้านเหล้าต่างๆ ที่มีอยู่ในหมู่บ้านหรือไม่ก็จะมีคนมาทวงเงินค่าเหล้าที่บ้านบ่อยๆ และทำร้ายร่างกายมะลิเวลาเมา มะลิกับสามีทะเลาะกันบ่อยและเคยเลิกกันมาหลายครั้งแล้ว แต่สามีก็จะมาขอคืนดีด้วยโดยใช้ลูกสาวเป็นข้ออ้าง ซึ่งก่อนหน้านั้นมะลิก็จะกลับไปคืนดีด้วยทุกครั้งที่มีมาจ้อ แต่ครั้งนี้มะลิเบื่อ และลูก

สาวก็บอกว่าแม่เลิกกับพ่อก็ได้ส่งสารแม่ มะลิก็เลยตัดสินใจมาทำงานที่บาร์เบียร์เพื่อจะได้พบแขกดีๆ เหมือนกับหญิงขายบริการรุ่นพี่ และอีกอย่างก็ต้องการหนีสามีด้วย

ช่วงแรกที่เข้ามาทำงานที่บาร์เบียร์ มะลิได้ทำงานอยู่ในบาร์เบียร์ที่มีหญิงขายบริการคนบ้านเดียวกันทำงานอยู่ด้วยกันหลายคน ช่วงแรกที่ทำงานมะลิไม่ได้ออกไปกับแขกเป็นเวลานานหลายเดือน เพราะยังทำใจให้ออกไปนอนกับแขกยังไม่ได้ มะลิได้ช่วยเจ้าของบาร์ดูแลภายในบาร์และทำหน้าที่เป็นบาร์เทนดี กับแคชเชียร์ มะลิได้รับความไว้วางใจจากเจ้าของบาร์เพราะเป็นคนบ้านเดียวกัน ตอนนั้นมะลิได้เช่าห้องอยู่ร่วมกับพี่คนบ้านเดียวกันโดยเช่าที่พักอยู่ใกล้ที่ทำงาน ต่อมาพี่คนนั้นได้ย้ายไปทำงานที่อื่นมะลิก็ได้เช่าห้องพักอยู่กับเพื่อนที่ทำงานอยู่บาร์เดียวกันแทน

มะลิทำงานที่บาร์เบียร์มาเกือบ 3 ปี แต่ออกไปกับแขกไม่ถึง 10 คน สาเหตุที่มะลิออกไปกับแขกไม่มากเพราะมะลิได้มีเงื่อนงำในการเลือกแขกที่จะออกไปด้วยมากเป็นพิเศษ แขกที่มะลิเลือกเป็นแขกที่ไม่ดีมีมาก คุยรู้เรื่อง มะลิชอบแขกที่มีอายุมากกว่า เพราะมะลิอยากได้แขกที่ให้การเลี้ยงดูตนอย่างถาวร แต่ด้วยบุคลิกที่ร่าเริงและขี้เล่น ท่าทางออกไปทางนักเลงนิดๆ ทำให้แขกที่มาชอบมะลีส่วนใหญ่เป็นแขกที่อายุน้อยกว่า ปัจจุบันมะลิให้ความสนิทสนมกับแขกคนหนึ่ง ซึ่งมีอายุ 25 ปี มะลิได้ดูแลแขกคนนี้เป็นพิเศษในช่วงที่เขาดำเนินทางมาเที่ยวเชียงใหม่ โดยใช้เวลาอยู่กับแขกคนนี้เพียงคนเดียว แขกได้มาเฝ้ามะลิทำงานที่บาร์เบียร์และในตอนกลางวันได้ออกไปเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ในเมืองเชียงใหม่ และบางครั้งก็ได้เดินทางไปเที่ยวจังหวัดใกล้เคียงด้วย มะลิไม่ได้รับเงินเป็นค่าตัวและมะลิก็ไม่กล้าเรียกร้องเพราะกลัวว่าแขกจะคิดว่าตัวเองต้องการเงินมากกว่ารักเขา แต่แขกก็เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมดในระหว่างที่อยู่ด้วยกันให้กับมะลิ มะลิจัดคิดว่าถ้าแขกคนนี้จริงใจมะลิก็จะยอมไปอยู่กับแขกแบบสามีภรรยา และจะช่วยกันทำมาหากิน เมื่อแขกเดินทางกลับไปยังประเทศของตนแล้ว มะลิได้มีการติดต่อกับแขกทาง e-mail แต่แขกไม่ได้ส่งเงินมาให้เพราะยังไม่ได้ทำงานเป็นหลักแหล่ง

มะลิมียกมาติดพันหลายคน แต่ส่วนใหญ่ก็ยังเป็นแขกที่มีอายุน้อยกว่า มะลิจัดคิดว่าพวกเขาเป็นเพื่อน มะลิไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับแขกที่ตนคิดว่าเป็นเพื่อน ถึงแม้ว่าจะไปเที่ยวเร่ค หรือดื่มด้วยกันบ่อยๆ ก็ตาม สาเหตุที่มะลิไม่ออกไปกับแขกหลายคนนั้นนอกจากมะลิจะคิดว่าแขกเป็นเพื่อนแล้ว อีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้มะลิไม่ออกไปกับแขกบ่อยนักก็เพราะว่ามะลিরอแขกประจำของคนเดินทางกลับประเทศของเขาไปแล้ว มะลิจึงรู้สึกเกรงใจ

และกลัวว่าแขกจะไม่พอใจถ้ารู้ว่ามะลิออกไปกับแขกคนอื่นๆ ด้วย แม้ว่าแขกประจำของ มะลิจะไม่ได้อยู่ในประเทศไทยแล้วก็ตาม แต่แขกคนนั้นยังได้ฝากมะลิไว้ให้เพื่อนๆ ของ เขาที่ยังอยู่ในเมืองไทยช่วยดูความประพฤติของมะลิ แต่บางครั้งมะลิก็ออกไปกับแขกเมื่อ มีความต้องการที่จะใช้เงินหรือว่าเจอแขกที่ถูกต้องจริงๆ ซึ่งเป็นแขกที่ให้ความสนใจและมีที่ ทำว่าจะอยู่กับมะลินานๆ มะลิก็จะออกไปด้วย มะลิต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่ต้องส่งให้ แม่และลูกสาวที่อยู่ที่บ้าน เพียงแค่เงินเดือนที่ได้รับจากบาร์เบียร์ไม่พอสำหรับเป็นค่าใช้จ่าย ของตัวเองด้วยซ้ำ มะลิจึงต้องออกไปกับแขกบ้างเพื่อหาเงิน บาร์เบียร์ที่มะลิอยู่ไม่มีการบังคับออฟ ถ้ามะลิจะออกไปกับแขกมะลิจะให้แขกรอจนกว่าบาร์เบียร์ปิดเพราะกลัว ว่าคนที่รู้จักกับแขกประจำของมะลิจะเห็นและนำไปเล่าให้แขกฟัง แต่เมื่อแขกของมะลิรู้ และโกรธ มะลิก็ให้เหตุผลกับตัวเองและแขกว่าที่ต้องออกไปกับแขกคนอื่นเพราะต้องหา เงินเลี้ยงครอบครัว ถ้าไม่ยอมให้ตัวเองออกไปกับแขกคนอื่นก็ให้ส่งเงินมาให้ เป็นค่าใช้จ่าย

มะลิรู้เรื่องโรคเอดส์ตั้งแต่ก่อนที่จะเข้ามาทำงานที่บาร์เบียร์ โดยรู้จากสื่อโฆษณา ทางทีวี วิทยุ โบปปลิวที่เอามาติดตามหมู่บ้าน และเห็นคนในหมู่บ้านเป็นโรคเอดส์และตาย กันหลายคน มะลิรู้ว่าถ้าเป็นโรคเอดส์แล้วจะไม่สบายมีไข้ เป็นแล้วต้องตาย ตัวจะดำและ ผอมจนเหลือแต่กระดูก มะลิรู้ว่าโรคเอดส์ติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยการร่วมหลับนอนกับ ผู้ติดเชื้อเอดส์ และทางเลือด ช่วงที่มะลียังอยู่กับสามีนั้นมะลิไม่เคยป้องกันโรคเอดส์เมื่อมี เพศสัมพันธ์กัน ตอนนั้นมะลิไม่คิดว่าตัวเองจะติดโรคเอดส์ได้อย่างไร ในเมื่อตอนนั้นตนเองมีเพศสัมพันธ์กับสามีเพียงคนเดียว เมื่อมาทำงานที่บาร์เบียร์มะลิรู้จักโรคเอดส์มากขึ้น และรู้ว่าตัวเองมีสิทธิ์ที่จะติดโรคเอดส์ได้ตลอดเวลา จากการที่ต้องมีเพศสัมพันธ์กับแขก เมื่อมาทำงานที่บาร์เบียร์มะลิได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์และการป้องกันโรคเอดส์เพิ่มเติมจากเจ้าหน้าที่องค์การพัฒนาเอกชนที่ช่วยเหลือหญิงขายบริการ และจากการที่มะลิได้ เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรผู้ช่วยพยาบาลของหน่วยงานเอกชนที่เปิดสอนในจังหวัด เชียงใหม่ ซึ่งมะลิเข้าอบรมเพราะคิดว่าจะได้ทำงานใหม่ที่ดีกว่าการทำงานที่บาร์เบียร์ แต่ เมื่อเรียนจบหลักสูตรแล้วก็ไม่ได้งานอย่างที่หวังไว้ มะลิจึงได้กลับมาทำงานที่บาร์เบียร์ เหมือนเดิม

มะลิบอกว่าเมื่อออกไปกับแขกได้ใช้ดูยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กับแขก เคยมีแขกขอไม่ให้ดูยางอนามัยบ้างเหมือนกัน แต่มะลิไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์ด้วย ถึงแม้ว่า

แขกบางคนบอกว่าจะเพิ่มเงินให้ แต่มะลิก็ไม่ยอมเพราะคิดว่าเงินมากขนาดไหนก็ไม่คุ้ม ถ้าต้องติดโรคเอดส์ สาเหตุที่มะลิไม่ยอมมีเพศสัมพันธ์กับแขกที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย เพราะมะลิเห็นหญิงขายบริการคนบ้านเดียวกันที่ติดเชื้อเอดส์ เมื่อมีอาการของโรคเอดส์ดูแล้วทรมาณมากตัวผอมไม่มีแรงทำอะไรเองไม่ได้และไม่มีคนดูแล ต้องใช้เงินเป็นจำนวนมากในการรักษาพยาบาล

ถึงแม้จะเป็นแขกประจำหรือแขกที่มะลิคิดว่าจะทำให้เขาพอใจ เพื่อที่แขกจะได้เลี้ยงดูในระยะยาว มะลิก็ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง และเจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชนก็ได้ให้การสนับสนุนให้มะลิป้องกันโรคเอดส์ โดยนำถุงยางอนามัยมาให้เป็นกล่องๆ และบอกให้มะลิใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์

ส่วนเรื่องโรคเอดส์กับคนในครอบครัวมะลิไม่ได้กังวลเรื่องนี้ เพราะมะลิเลิกกับสามีก่อนที่จะมาทำงานที่บาร์เบียร์ ส่วนพ่อแม่และลูกสาว มะลิไม่คิดว่าพวกเขาจะติดโรคเอดส์ได้อย่างไร เพราะไม่มีความเสี่ยงหรือมีพฤติกรรมที่จะทำให้พวกเขาติดโรคเอดส์ได้

จำปา (นามสมมุติ) อายุ 25 ปี จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และได้เรียน กศน. ในระหว่างที่ทำงานที่บาร์เบียร์จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำปาเกิดที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ พ่อของจำปาเสียชีวิตตั้งแต่จำปายังเป็นเด็ก ลุงได้พาเอาจำปาไปเลี้ยงที่จังหวัดสมุทรปราการ ช่วงที่อาศัยอยู่กับลุงจำปาได้ย้ายตามลุงไปอีกหลายจังหวัดเพราะลุงของจำปามีอาชีพค้าขาย จนกระทั่งจำปาอายุ 17 ลุงได้ย้ายมาค้าขายอยู่ที่เชียงใหม่อีกครั้งหนึ่ง เมื่อมาอยู่ที่นี้จำปาได้ช่วยลุงทำงานเหมือนที่เคยอยู่ด้วยกันที่สมุทรปราการ และในช่วงกลางคืนมีเวลาว่างจำปาได้เริ่มเที่ยวเหมือนเด็กวัยรุ่นทั่วไป โดยออกเที่ยวตามดิสโก้เทค และสถานบันเทิงอื่นๆ จำปาเที่ยวกลางคืนบ่อยมากจนได้พบกับสามีคนปัจจุบันในดิสโก้เทคและจำปามีเพศสัมพันธ์กับสามี จำปาบอกว่าตอนนั้นรู้สึกว่ามีของของตัวเองรูปหล่อและเขาให้เงินจำปาได้เที่ยวกับเพื่อนๆ เป็นประจำ ตอนหลังจำปารู้ว่าสามีของตนมีภรรยาอยู่แล้ว และภรรยาของเขาก็รู้ว่าสามีมีจำปาเป็นเมียบ่อย สามีของจำปาและภรรยาของเขาได้รู้จักกับลุงของจำปาจึงได้มาขอจำปาให้เป็นเมียน้อย ซึ่งลุงของจำปาก็ยอมเพราะได้ทำการค้าร่วมกันอยู่ ตอนนั้นจำปาคิดว่าตัวเองรักสามีคนนี้มากและคิดว่าเขาก็รักตัวเองมากจึงยอมทำตามที่เขาบอกทุกอย่าง สามีของจำปาได้ส่งเสียเลี้ยงดูจำปาอย่างดี ส่งเงินให้ใช้ทุกเดือน เพื่อนๆ จำปาบอกว่าจำปาเหมือนกับคุณหนูมีบ้านอยู่มีรถขับ ไม่ต้อง

ทำงานชีวิตสะดวกสบาย แต่ตอนหลังจำปารู้ว่านอกจากตัวเองและภรรยาของสามีแล้ว สามีของจำปายังได้มีผู้หญิงคนอื่นอีกหลายคน จำปาเริ่มมีปัญหาเกี่ยวกับสามีและออกเที่ยว กลางคืนอีก ในขณะนี้จำปาได้รู้จักหญิงขายบริการที่ทำงานอยู่ในบาร์เบียร์หลายคนที่เจอ ในดิสโก้แอนด์ได้คบหากันเป็นเพื่อนดื่มเที่ยวด้วยกันอยู่เป็นประจำ หญิงขายบริการได้ชวนจำปาไปเที่ยวหาตนเองที่บาร์เบียร์

จำปาได้หาเวลามาเที่ยวบาร์เบียร์ในช่วงที่สามีของตนเองไม่อยู่บ้าน โดยจำปาได้ออกมาหาเพื่อนที่เป็นหญิงขายบริการ มานั่งที่ดื่มเหล้าคุยกับเพื่อนๆ ที่บาร์เบียร์ เมื่อมาบ่อยๆ จำปารู้ว่าตัวเองเป็นที่สนใจของแขกที่เข้ามาซื้อบริการในบาร์เบียร์ เพราะจำปาเป็นคนสวยจึงมีแขกเข้ามาพูดคุยด้วยเลี้ยวดื่ม และชวนจำปาออกไปเที่ยวตามสถานบริการอื่นๆ จำปารู้สึกสนุกจึงคิดที่อยากจะเจอแขกสักคนที่ให้การเลี้ยวตนเองอย่างจริงจังเพื่อที่จะได้แยกตัวออกมาจากสามี เพราะตอนนั้นคิดว่าสามีของตนเองหลอกว่าจะไม่มีผู้หญิงคนใหม่อีก แต่สามีก็มีผู้หญิงคนใหม่อีก เมื่อจำปามาเที่ยวที่บาร์เบียร์บ่อยๆ ได้เจอคนเยอะและได้เห็นผู้หญิงขายบริการหลายคนที่ได้รับการเลี้ยวจากแขก ทำให้จำปาออกไปกับแขกบ้างถ้าเจอแขกที่ถูกใจ บางครั้งก็ไปเที่ยวกับแขกตามสถานบันเทิงอื่นๆ เท่านั้นไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับแขก แต่บางครั้งก็มีเพศสัมพันธ์กับแขกที่จำปาพอใจจริงๆ การออกไปกับแขกของจำปาไม่ได้เน้นเรื่องเงินมากนัก เพราะเงินที่จำปาใช้อยู่ทุกวันนี้สามีของจำปาได้ให้เงินจำปาใช้เป็นประจำทุกเดือน แต่บางครั้งก็ได้รับเงินจากแขกบ้าง

ในเวลาที่มีสามีของจำปามาอนค้ำที่บ้าน จำปาต้องอยู่กับสามีออกไปเที่ยวที่ไหนไม่ได้ แต่ถ้าสามีไม่อยู่เมื่อไหร่จำปาจะออกมาอยู่ที่บาร์เบียร์ตั้งแต่หัวค่ำ โดยจำปาได้เลือกนั่งอยู่ที่บาร์เบียร์ที่มีเพื่อนสนิททำงานอยู่ด้วย เพราะนอกจากจะหาแขกที่ถูกใจแล้ว จำปายังมีความสุขกับการได้นั่งดื่มเหล้าและพูดคุยกับเพื่อนๆ หญิงขายบริการ และบางวันหลังบาร์เบียร์ปิด แต่จำปาและเพื่อนๆ ยังไม่ได้แขก กลุ่มของจำปาก็จะชวนกันไปเที่ยวตามดิสโก้แอนด์เพื่อหาความสุขและอาจจะเจอกับแขกที่ถูกใจบ้าง

จำปารับรู้เรื่องโรคเอดส์จากสื่อประชาสัมพันธ์เรื่องโรคเอดส์จากทางทีวี วิทยุ และจากการที่จำปาได้ไปเรียนภาษาอังกฤษ และการศึกษานอกระบบที่องค์กรพัฒนาเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือหญิงขายบริการ เจ้าหน้าที่ขององค์กรพัฒนาเอกชนได้จัด กิจกรรมเรื่องสุขภาพ และปัญหาโรคเอดส์ก็เป็นเรื่องหนึ่งที่ได้มีการพูดคุยกัน ทำให้จำปาได้รู้เรื่องเอดส์จากการเข้าร่วมแลกเปลี่ยน และที่องค์กรพัฒนาเอกชน ได้มีห้องพักฉุกเฉินสำหรับหญิง

ขายบริการที่เป็นโรคเอดส์ ซึ่งมีหญิงขายบริการที่ไม่มีคนดูได้เข้ามาพักอยู่ที่ห้องพักฉุกเฉินหลายคน เมื่อจำปาไปที่องค์กรพัฒนาเอกชนแห่งนี้ จำปาจึงได้เห็นสภาพของหญิงขายบริการที่ติดเชื้อเอดส์ที่เข้ามาพักอยู่บ่อยๆ และในช่วงที่ผ่านมาพี่ชายของจำปาก็ได้เสียชีวิตด้วยโรคเอดส์ จำปารู้ว่าโรคเอดส์ติดต่อกันทางเลือดและการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อเอดส์ และจำปาคิดว่าโรคเอดส์เป็นแล้วต้องตายกันทุกคน จำปาเห็นพี่ชายตอนที่ยังไม่ตาย ตัวผอมและดำ ไม่มีเรี่ยวแรงที่จะทำอะไรได้ ช่วยตัวเองไม่ได้ น่าสงสารมาก ต้องเรียกให้แม่ไปซื้อยามาให้ทาน และคนอื่นๆ ก็เอาไปนินทา

จำปาคิดว่าตัวเองมีโอกาสที่จะได้รับเชื้อเอดส์จากการมีเพศสัมพันธ์กับสามี เพราะตอนที่พี่ชายมีเพศสัมพันธ์กับสามีจำปาไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย เพราะสามีของจำปาไม่ชอบใช้ถุงยางอนามัยจึงไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กัน และสามีของจำปาก็มีผู้หญิงหลายคนและคงไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยกับผู้หญิงทุกคน แต่กับตัวเองจำปาบอกว่าได้ไปตรวจสุขภาพบ่อยๆ บางทีก็ 3 เดือน หรือ 6 เดือนครั้ง และทุกครั้งที่ตนเองมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นที่ไม่ใช่สามีของตนจำปาได้ทำการป้องกันโรคเอดส์โดยการใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง และบางครั้งก็ได้ให้แขกสวมถุงยางอนามัยถึง 2 อัน แต่ก็ไม่แน่ใจว่าการถอดการจับปากจะทำให้ติดเชื้อหรือไม่ และจำปาเคยไปกับแขกแล้วถุงยางอนามัยที่เตรียมไว้ไม่พอใช้ยังได้เอาถุงยางอนามัยที่ใช้แล้วมาล้างน้ำทำความสะอาดและนำกลับมาใช้ใหม่อีกครั้ง การเลือกที่จะออกไปกับแขกของจำปา สิ่งแรกที่จะมองก็คือรูปร่างหน้าตา และตามด้วยเงินที่จะได้รับจากแขกว่าดีไหม ถ้าเงินดีหน้าตาดีก็ไป แต่บางครั้งก็ไม่ได้สนใจเรื่องเงินมากนักขึ้นอยู่กับความพอใจมากกว่า ส่วนเรื่องโรคเอดส์นั้นตอนที่ออกไปกับแขกไม่ได้คิดถึงเลย การตัดสินใจเลือกแขกสักคนไม่ได้คิดว่าแขกคนนี้เป็นโรคเอดส์หรือไม่ เพราะการดูจากภายนอกก็ดูไม่ออกอยู่แล้วว่าใครติดเชื้อเอดส์หรือไม่

จำปาคิดว่าถ้าตรวจพบว่าตัวเองเป็นโรคเอดส์เมื่อไหร่ก็คงยังใช้ชีวิตเหมือนปกติ แม้ว่าลึกๆ แล้วจะรับไม่ได้ก็ตาม เพราะการที่ได้รู้ว่าตัวเองจะต้องตาย และรู้ถึงสภาพของตัวเองก่อนตายเป็นอย่างนี้เป็นเรื่องที่ยากจะยอมรับได้ ช่วงที่ยังไม่มีอาการคงดูแลสุขภาพของตัวเองมากขึ้น แต่คงเที่ยวและดื่มเหล้าบ้างเพราะชอบมาก แต่ถ้ามีอาการเมื่อไหร่จะฆ่าตัวตายทันที ไม่อยากเป็นภาระของแม่ เพราะเคยเห็นพี่ชายของตัวเองที่เป็นโรคเอดส์มาแล้ว มีสภาพที่ช่วยตัวเองไม่ได้ จำปาไม่อยากเป็นแบบนั้น

พุด (นามสมมุติ) อายุ 25 ปี เป็นคนจังหวัดเชียงใหม่ พุดเรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พ่อกับแม่ของพุดให้พุดแต่งงานกับคนบ้านเดียวกันตั้งแต่อายุ 16 ปี พุดมีลูกสาวกับสามีหนึ่งคนตอนนี้ลูกสาวอายุ 5 ขวบ พุดอยู่กับสามีได้ 7 ปี ตอนที่อยู่กับสามีพุดกับสามีได้ช่วยกันรับจ้างทำไร่ทำสวนในหมู่บ้าน แต่สามีของพุดชอบดื่มสุราและหาเรื่องพุดเป็นประจำ พุดไม่มีความอดทนกับสามีคนนี้เพราะพุดไม่ได้รักเขาที่แต่งงานกันก็เพราะพ่อกับแม่ให้แต่งงานนั้น เมื่อเลิกกับสามีพุดไม่มีเงินไม่มีงานทำ ไม่รู้จะไปทำอะไรที่ให้ได้เงิน อยากทำอะไรให้มันดีกว่าที่เป็นอยู่ตอนนั้น ไม่อยากรับจ้างทำสวนแล้วเพราะเหนื่อยและลำบากมาก แต่เงินที่ได้จากการรับจ้างไม่พอใช้ พุดรู้จักกับเพื่อนคนบ้านเดียวกันที่มีแฟนทำงานอยู่ที่บาร์เบียร์ พุดเคยคุยกับผู้หญิงคนนี้เคยเล่าเรื่องของตัวเองให้ฟัง และเธอได้ชวนพุดให้ไปทำงานด้วยกันที่บาร์เบียร์ ได้ให้ที่อยู่ให้พุดมาหาถ้าพุดต้องการมาทำงานด้วย พุดก็ตัดสินใจมาหาหญิงขายบริการคนนี้ เนื่องจากพุดไม่รู้ว่าจะไปทำงานอะไรที่ได้เงินเพราะตัวเองไม่ได้เรียนหนังสือสูงๆ เมื่อพุดตัดสินใจมาที่บาร์เบียร์ตอนนั้นพุดมีเสื้อผ้ามาเพียงชุดเดียว มีเงินติดตัวมา 80 บาท พุดตัดสินใจมาตายเอาดาบหน้า เมื่อมาหาเพื่อนหญิงขายบริการคนนี้ เพื่อนได้พาพุดมาของานทำที่บาร์ที่เพื่อนได้ทำอยู่แล้ว วันแรกที่พุดได้เริ่มทำงาน พุดพูดภาษาอังกฤษไม่ได้เลยฟังไม่รู้เรื่องไม่รู้ว่าจะแขกพุดอะไรได้แต่พยักหน้าและยิ้มอย่างเดียว ตอนหลังก็เริ่มเรียนภาษาอังกฤษจากเพื่อนที่ทำงานด้วยกัน และจากแขกที่มาซื้อบริการบ้างก็พอฟังรู้เรื่องและพุดคุยกับแขกได้ พุดมาทำงานได้ไม่กี่วันก็ออกไปกับแขก เพราะพุดไม่มีเงินใช้เลย และตอนนั้นก็คิดว่าตัวเองก็ไม่ใช่สาวบริสุทธิ์ เคยแต่งงานมีลูกมาแล้ว ไม่ใช่เรื่องเสียหายอะไรถ้าจะหาเงินด้วยวิธีนี้ พุดออกไปกับแขกครั้งแรกได้เงิน 1,000 บาท บางเดือนพุดออกไปกับแขกถึง 20 ครั้ง พุดคิดว่าตัวเองหาเงินได้เยอะมาก ไม่เคยหาเงินได้เยอะเท่านี้มาก่อน แต่เมื่อได้มากเท่าไรก็ใช้ไปหมด พุดบอกว่ารู้สึกตัวเหมือนกันว่าตัวเองเป็นคนที่ใช้เงินเก่ง เพราะตอนอยู่ที่บ้านไม่ได้เที่ยวไม่ได้แต่งตัว เมื่อมาอยู่ที่นี้ได้เงินก็ทำทุกอย่างที่อยากทำ เช่น เที่ยว-แต่งตัวซื้อเสื้อผ้า แบ่งให้พ่อแม่เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของลูกสาวบ้าง เงินที่ได้มามากเท่าไรก็ไม่พอใช้ พุดจึงไม่มีเงินเก็บเลย

ถึงแม้ว่าการทำงานที่บาร์เบียร์จะทำให้พุดมีเงินใช้ แต่พุดก็คิดว่าตัวเองไม่สามารถทำงานที่บาร์เบียร์ได้ตลอด พุดได้พยายามที่จะหางานอื่นทำที่ไม่ใช่การขายบริการเพศ เมื่อมีคนแนะนำงานอื่นให้พุดจึงได้ออกจากบาร์เบียร์ เพื่อไปทำงานเป็นที่เลี้ยงเด็ก พุดคิดว่าตัวเองชอบเด็กและมีความสุขที่ได้เลี้ยงเด็ก แต่ช่วงหลังเลิกงานเลี้ยงเด็กพุด

ก็ได้มาเที่ยวหาเพื่อนที่บาร์เบียร์เกือบทุกคืน พูดบอกว่าเหงา การเลี้ยงเด็กต้องทำงานเป็น เวลา ต้องตื่นแต่เช้า ไม่มีอิสระ และเงินที่ได้จากการเป็นพี่เลี้ยงเด็กก็ไม่พอใช้ พูดจึงได้ตัดสินใจกลับเข้ามาทำงานที่บาร์เบียร์อีกครั้ง พูดได้เปลี่ยนงานหลายครั้ง ได้เข้าๆ ออกๆ ระหว่างบาร์เบียร์และทำงานอย่างอื่น

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องการป้องกันโรคเอดส์ของพูดนั้น พูดเคยได้ยินได้ฟังเรื่องโรคเอดส์ก่อนที่จะมาทำงานที่บาร์เบียร์ โดยรู้จากสื่อโฆษณาทางทีวี หนังสือพิมพ์ แผ่นพับที่ทางโรงพยาบาลแจก และจากการพูดคุยกันของคนในหมู่บ้าน เมื่อพูดได้ยินคนพูดเกี่ยวกับโรคเอดส์ก็รู้สึกกลัว เพราะว่าคนที่เป็นโรคเอดส์เป็นที่รังเกียจของคนอื่นๆ และผู้ที่ป่วยด้วยโรคเอดส์มักมีแผลมีตุ่มขึ้นตามตัวและต้องเสียชีวิตในที่สุด แต่เมื่อเข้ามาทำงานที่บาร์เบียร์พูดก็คิดว่าโรคเอดส์ไม่ได้ติดกันง่ายๆ เพราะจากที่รู้มาโรคเอดส์ติดต่อได้สองทาง คือทางเลือด และทางเพศสัมพันธ์ ถึงแม้ว่าพูดจะมาทำงานขายบริการพูดก็คิดว่าตัวเองไม่ติดเชื้อเอดส์แน่ๆ และพูดคิดว่าการจูบกันทางปากก็ไม่ทำให้ติดเชื้อเอดส์ยกเว้นว่าจะมีบาดแผลในปากเท่านั้น และพูดได้มีวิธีการในการป้องกันโรคเอดส์เมื่อต้องออกไปกับแขกโดยการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กับแขก ดังนั้นเมื่อมาทำงานที่บาร์เบียร์พูดจึงไม่กังวลเรื่องติดเชื้อเอดส์ เพราะคิดว่าตัวเองได้ป้องกันโรคเอดส์ด้วยการสวมถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับแขกแล้ว แต่ก็ยังมีแขกที่มาซื้อบริการของพูด 2 คน ที่พูดไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยด้วย แขกคนแรกที่พูดยอมให้แขกไม่สวมถุงยางอนามัยในขณะที่มีเพศสัมพันธ์กันนั้น เป็นแขกชาวต่างชาติที่มาซื้อบริการของพูด และแขกคนนี้ได้อยู่กับพูดตลอดช่วงเวลาที่เขาอยู่เชียงใหม่ โดยที่ทั้งพูดและแขกคนนี้ได้ไม่ได้ออกไปมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นฯ เลย เมื่อแขกขอที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัย พูดก็ยอมเพราะรู้สึกว่าจะอยู่ด้วยกันมานาน และแขกเป็นคนดี ดูแลพูดอย่างดีให้เงินใช้ซื้อทีวีให้ และในระหว่างที่อยู่ด้วยกันรู้สึกมั่นใจว่าไม่มีเชื้อเอดส์ ส่วนแขกอีกคนที่พูดไม่ได้ให้แขกสวมถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์เป็นแขกคนไทย พูดไม่ได้ตั้งใจที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับแขก และตัวแขกเองได้ระวังตัวเองมากในเรื่องการสวมถุงยางอนามัย โดยแขกเป็นผู้ให้ใช้ถุงยางอนามัยเอง แต่ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์กันนั้นแขกคงเมามากทำให้ความรู้สึกทางเพศเข้า ทำให้ไม่สามารถถึงจุดสุดยอดได้ และถุงยางอนามัยที่ใช้ก็เสียไป ไม่มีถุงยางอนามัยอันใหม่มาเปลี่ยน พูดได้บอกกับแขกว่า “ถ้าอย่างนั้นก็หยุดแค่นี้” ซึ่งแขกก็ตกลงตามนั้น แต่เมื่อพูดได้เข้าไปอาบน้ำแขกได้ตามเข้าไปในห้องน้ำและมีเพศสัมพันธ์กันโดยที่ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัย ตอนเช้าแขก

คนนั้นตกใจมากและพูดกับพูดว่า "จำได้ว่าเมื่อคืนได้มีเพศสัมพันธ์กับพูดโดยที่ไม่ได้ป้องกันใส่หรือเปล่า" เมื่อเขารู้ว่าใช่ เขาก็ได้ขอให้พูดไปตรวจเลือดกับเขาวันนั้นเลย เขาบอกว่าถ้าไม่ไปเขาจะไม่สบายใจมาก และเขาก็ได้ให้แหวนพูดมาหนึ่งวงและออกค่าตรวจเลือดให้ ตอนนั้นพูดไม่ได้กลัวว่าตัวเองจะติดเชื้อเอดส์เลย มีความมั่นใจมากกว่าตัวเองไม่ติดเชื้อเอดส์แน่นอน และเมื่อผลการตรวจออกมาว่าไม่ติดก็ไม่ได้รู้สึกแปลกใจหรือว่าดีใจอะไร หลังจากนั้นพูดก็มาทำงานตามปกติไม่ได้คิดหรือมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์แต่ประการใด

ปัจจุบันพูดมีแขกประจำเป็นคนเยอรมัน ซึ่งรู้จักกันเพราะได้รับการแนะนำจากแขกประจำของหญิงขายบริการที่ทำงานอยู่บาร์เบียร์เดียวกัน และได้เข้าห้องพักอยู่กับพูดด้วย เมื่อแขกคนนี้ได้เดินทางมาเชียงใหม่ พูดได้อยู่กับแขกคนนี้ได้ดูแลเอาใจแขกตลอดเวลาที่แขกอยู่เชียงใหม่ และเมื่อแขกจะเดินทางกลับประเทศ เขาก็ชวนพูดไปเที่ยวที่ประเทศเยอรมันให้ไปทดลองอยู่กับเขา ซึ่งพูดได้ตอบตกลงได้ไปขอวีซ่าและเดินทางไปพร้อมกับเขา พูดอยู่ที่เยอรมันได้ประมาณ 2 เดือน พูดได้ขอแขกกลับมาประเทศไทย เพราะรู้สึกเหงา และตลอดเวลาที่พูดได้อยู่กับแขกประจำคนนี้ พูดได้ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์โดยคนที่เตรียมถุงยางอนามัยเพื่อการป้องกันทุกครั้งก็คือแขก เมื่อกลับมาจากเยอรมันแขกประจำของพูดก็ได้ติดต่อและส่งเงินมาให้พูดใช้เป็นประจำ หรือถ้าไม่มีเงินพูดก็สามารถขอให้แขกส่งเงินมาให้ได้ ถึงแม้ว่าพูดจะมีแขกประจำส่งเงินมาให้ พูดก็ยังกลับมาทำงานที่บาร์เบียร์อีกเพราะความเหงาและต้องการมาเจอเพื่อนๆ ที่เคยทำงานมาด้วยกัน และอีกเหตุผลหนึ่งที่ทำให้พูดต้องมาทำงาน ที่บาร์เบียร์อีก คือเงินที่พูดได้มาจากแขกประจำไม่พอใช้ เพราะพูดมีรายจ่ายมาก ทั้งรายจ่ายจากการเที่ยว ซื้อของใช้ และต้องส่งให้พ่อแม่และลูกสาว

อ้อย (นามสมมุติ) อายุ 25 ปี เป็นคนโคราช อ้อยเคยแต่งงานมาแล้ว อ้อยมีลูกชายกับสามี 1 คน สามีของอ้อยเป็นคนขี้เหล้า ไม่มีความรับผิดชอบ อ้อยแต่งงานกับสามีเพราะผู้ใหญ่ให้แต่งงานไม่ได้รักสามีเลย เวลาสามีของอ้อยเมาเหล้ามักจะหาเรื่องทะเลาะกับอ้อยเป็นประจำ เมื่ออยู่ด้วยกันก็มีปัญหาทะเลาะกันบ่อยๆ และสามีของอ้อยก็ใช้ความรุนแรงกับอ้อยทำให้อ้อยทนไม่ได้จึงตัดสินใจเลิกกับสามี อ้อยเลิกกับสามีได้ไม่นานญาติของอ้อยที่เป็นเจ้าของบาร์เบียร์อยู่ที่เชียงใหม่ได้กลับไปเยี่ยมบ้าน เห็นอ้อยไม่มีงานทำจึงได้

ชวนอ้อยมาทำงานด้วย โดยบอกอ้อยว่ามาทำงานที่นี้อาจเจอแขกดีๆ ที่ให้การเลี้ยงดูจริงๆ สักคน และถ้าอ้อยไม่ต้องการออกไปกับแขกก็ได้ ให้อยู่ช่วยงานในร้านก็พอ อ้อยจึงได้ตัดสินใจมาทำงานที่บาร์เบียร์กับญาติของตน เมื่ออ้อยมาทำงานญาติของอ้อยได้ให้อ้อยพักอยู่ชั้นบนของบาร์เบียร์ และให้ทำงานอยู่ด้านในเคาน์เตอร์ ช่วงแรกๆ ที่เริ่มทำงานอ้อยต้องคุยกับแขกบ้าง เวลาแขกสั่งเครื่องดื่ม อ้อยรู้สึกอายเพราะตัวเองพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ และไม่เคยทำงานแบบนี้ด้วย เพื่อนๆ พี่ๆ ที่ทำงานอยู่ในบาร์เบียร์มาก่อนต้องช่วยเวลามีแขกมาคุยด้วย เมื่อมาทำงานได้ประมาณ 1 เดือน อ้อยได้ไปเรียนภาษาอังกฤษที่องค์กรพัฒนาเอกชนที่ช่วยเหลือหญิงขายบริการ และเรียนกับเพื่อนที่ทำงานอยู่ในบาร์ด้วย อ้อยเริ่มแต่งตัวเหมือนกับเพื่อนที่ทำงานในบาร์มาก่อน เริ่มเรียนรู้การพูดคุยการเอาใจแขก อ้อยออกมานั่งคุยกับแขกด้านนอกเคาน์เตอร์เพื่อ "ขอดื่ม" จากแขกบ้าง ถึงแม้ว่าอ้อยจะพูดภาษาอังกฤษได้ไม่มากก็ตามแต่อ้อยก็รับแขกโดยการเข้าไปนั่งอยู่ใกล้ๆ แขกโดยไม่พูดอะไรได้แต่ยิ้มให้แขกและพยักหน้าเวลาแขกพูดด้วย อ้อยหัดเล่นพูลล์กับเพื่อนที่ทำงานในบาร์เพื่อที่จะได้ชวนแขกเล่นบ้าง บางครั้งมีแขกชวนออกไปข้างนอกอ้อยก็จะปรีกษาพี่ๆ ที่อยู่ในบาร์เพราะอ้อยไม่มีความมั่นใจ ยังรู้สึกอายและกลัวที่จะออกไปกับแขก ปัจจุบันอ้อยทำงานมาได้ประมาณ 6 เดือน อ้อยยังไม่มีแขกประจำเพราะอ้อยเพิ่งจะตัดสินใจออกไปนอนกับแขก ทุกครั้งที่อ้อยออกไปกับแขกอ้อยได้ป้องกันโรคเอดส์โดยการให้แขกใช้ถุงยางอนามัย

ที่บาร์เบียร์อ้อยมีกลุ่มเพื่อนๆ ที่สนิทกันอยู่ 3 คน ซึ่งให้ความช่วยเหลือกัน พวกเพื่อนๆ ช่วยเหลืออ้อยโดยการช่วยสอนภาษาอังกฤษ ให้คำแนะนำเรื่องการแต่งตัวให้ทันสมัย ให้ยืมเสื้อผ้าที่จะสวมใส่เวลาทำงาน ให้ใช้เครื่องสำอางร่วมกัน และเวลากลางวันก็ออกไปเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างในจังหวัดเชียงใหม่ด้วยกัน บางครั้งก็ไปกับแขกถ้ามีแขกมาติดเพื่อนคนใดคนหนึ่งก็จะออกไปด้วยกันตลอด หรือถ้าไม่ออกไปข้างนอกก็ทำอาหารกินด้วยกันที่ห้องพัก อ้อยกับเพื่อนกลุ่มนี้ใช้เวลาอยู่ด้วยกันเกือบตลอดเวลา

อ้อยรู้จักและเคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ก่อนที่จะมาทำงานบาร์เบียร์ โดยรู้จักชื่อโฆษณาต่างๆ อ้อยรู้ว่าโรคเอดส์ติดต่อทางเลือดและทางเพศสัมพันธ์ อ้อยเคยเห็นเพื่อนบ้านเป็นโรคเอดส์ด้วย อ้อยบอกว่าคนที่ เป็นโรคเอดส์จะทรมาณตัวดำ ผอมมากไม่มีเรี่ยวแรงและตาย ก่อนที่จะมาทำงานที่บาร์เบียร์อ้อยบอกว่าตัวเองไม่กลัวโรคเอดส์เพราะมั่นใจว่าตัวเองไม่ติดเชื้อเอดส์แน่นอน ไม่มีความเสี่ยง เพราะตัวเองมีสามีคนเดียว ทำให้อ้อยไม่

ได้ป้องกันโรคเอดส์เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับสามี และก่อนที่จะมาทำงานที่บาร์เบียรี่อ้อยได้ไปตรวจหาเชื้อเอดส์เพราะอ้อยมารู้ทีหลังว่าสามีของอ้อยมีผู้หญิงคนอื่นนอกเหนือจากตัวเอง และผลการตรวจออกมาว่าอ้อยปกติ อ้อยดีใจมาก

แต่เมื่อมาทำงานที่บาร์เบียรี่อ้อยรู้ดีว่าการที่ตัวเองมาทำงานขายบริการมีโอกาสที่จะติดเชื้อเอดส์สูงมาก เพราะจากที่รู้มาโรคเอดส์ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อ้อยรู้สึกว่ามันไม่ต้องมาคุยกันเรื่องโรคเอดส์ด้วย อ้อยรู้สึกไม่สบายใจเลยที่พูดถึงเรื่องนี้ และถ้าอ้อยรู้ว่าตัวเองติดเชื้อเอดส์จะฆ่าตัวตาย รู้สึกว่ายอมรับตัวเองไม่ได้และไม่อยากเป็นที่รังเกียจของคนอื่น ปัจจุบันนี้อ้อยได้ป้องกันโรคเอดส์โดยการใช้อนุยางอนามัยทุกครั้งเมื่อที่มีเพศสัมพันธ์กับแขก ไม่มีเพศสัมพันธ์กับใครเวลามีประจำเดือน เพราะอ้อยเชื่อว่าเวลาเป็นประจำเดือนมดลูกจะต่ำลงมา ถ้ามีเพศสัมพันธ์มดลูกอาจได้รับความกระทบกระเทือนและอักเสบได้ และการมีเพศสัมพันธ์ช่วงนี้ยังทำให้ติดเชื้อเอดส์ได้ง่าย

อ้อยไม่เคยแลกเปลี่ยนเรื่องโรคเอดส์กับเพื่อนที่ทำงานขายบริการด้วยกัน ครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่มีการพูดคุยเรื่องโรคเอดส์ตั้งแต่มาทำงานที่บาร์เบียรี่ เพราะอ้อยรู้สึกว่าโรคเอดส์เป็นโรคที่น่ากลัวไม่อยากจะถูกพูดถึงและอีกอย่างอ้อยพอจะรู้เรื่องของหญิงขายบริการที่เคยทำงานในบาร์เบียรี่แล้วป่วยเป็นโรคเอดส์

ตาล (นามสมมุติ) อายุ 27 ปี เป็นคนจังหวัดพิษณุโลก ตาลเคยแต่งงานมาแล้ว มีลูกสาว 1 คน ตาลเลิกกับสามีเพราะสามีของตาลเป็นคนที่ไม่มีความรับผิดชอบ และตอนที่เลิกกันก็ได้ทิ้งหนี้สินไว้ให้ตาลต้องชดใช้ และตาลยังได้นำลูกสาวมาเลี้ยงดูเอง ช่วงที่เลิกกับสามีใหม่ๆ ตาลได้รับจ้างทำงานอยู่ในหมู่บ้าน แต่หนี้สินที่ต้องชำระมีมากเกินไปเงินที่หามาได้ไม่พอใช้หนี้ เมื่อมีนายหน้าหาผู้หญิงมาชวนให้ไปทำงานด้วย โดยนายหน้าที่มาชวนเป็นหญิงขายบริการซึ่งมีสามีเป็นชาวต่างชาติ ตอนนั้นอยากได้เงินมาใช้หนี้มาก เพราะเจ้าหนี้ได้ตามมาทวง ตาลจึงได้ตัดสินใจไปทำงานที่เกาะสมุยกับหญิงขายบริการคนนั้นโดยตาลต้องแบ่งเงินที่ได้รับจากการทำงานให้นายหน้าส่วนหนึ่ง ตาลไปทำงานอยู่ในบาร์เบียรี่ที่เกาะสมุยได้ประมาณ 3 วัน ได้มีแขกมาชอบพอตาล ซึ่งแขกคนแรกของตาลเป็นหญิงรักร่วมเพศ แขกได้"ออฟ"ตาลออกไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ชื่อสร้อยให้ ตาลไม่เคยมีความรู้สึกชอบผู้หญิงด้วยกัน แต่ตอนนั้นอยากได้เงินมาก และเป็นครั้งแรกที่ได้ออกไปกับแขก ตาลคิดว่าออกไปกับผู้หญิงด้วยกันก็ดี รู้สึกสบายใจไปเที่ยวด้วยกันเหมือนกับ

เป็นเพื่อนกันมากกว่าเป็นแขกที่มาซื้อบริการ โดยเฉพาะในวันแรกๆ ตาลขอร้องไม่ให้แขกทำอะไรเพราะยังไม่คุ้นเคยและยังทำใจไม่ได้ที่ต้องมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน แต่เมื่ออยู่ด้วยกันหลายวันก็เริ่มคุ้นเคยและได้มีเพศสัมพันธ์กับแขกคนนี้ ตาลไม่ได้มีความรู้สึกมีความสุขจากการมีเพศสัมพันธ์กับแขกคนนี้เลย แต่ก็ยอมอยู่ด้วยเพราะต้องการเงิน เมื่อแขกที่เป็นหญิงรักร่วมเพศจะเดินทางกลับไปยังประเทศของตน แขกได้บอกกับให้ตาลเลิกทำงานที่บาร์เบียร์ ให้ตาลกลับไปรอแขกอยู่ที่บ้านและจะส่งเงินมาให้ใช้ทุกเดือน ตาลรู้สึกที่ดีเหมือนกันเพราะตัวเองก็ไม่อยากทำงานขายบริการเท่าไรจึงกลับไปอยู่บ้าน แต่เมื่อกลับไปอยู่ที่บ้าน แขกคนนั้นก็ไม่เคยส่งเงินมาให้และไม่เคยติดต่อกลับมาอีก ตาลเริ่มไม่มีเงินใช้และไม่มีเงินให้กับเจ้าหนี้ จึงได้ตัดสินใจกลับมาทำงานที่บาร์เบียร์อีกครั้ง แต่ครั้งนี้ตาลได้มาทำงานที่เชียงใหม่เพราะรู้จักหญิงขายบริการที่เป็นเจ้าของบาร์เบียร์ที่เชียงใหม่ ตอนที่หญิงขายบริการคนนั้นได้พาแขกของเธอลงไปที่เยวที่เกาะสมุย และได้ให้ที่อยู่ไว้ ถ้าตาลต้องการจะไปทำงานที่เชียงใหม่ก็ให้ไปหาเธอได้ ตอนที่ตัดสินใจมาเชียงใหม่ตาลตั้งใจว่าจะมาทำงานหาเงินให้ได้มากๆ เพื่อที่จะนำกลับไปใช้หนี้ ตาลเดินทางมาเชียงใหม่มีเงินติดตัวมา 600 บาท มาถึงเชียงใหม่วันแรกตาลได้เริ่มทำงานที่บาร์เบียร์ และได้ออกไปกับแขกชาวเยอรมันที่ชวนตาล"ออฟ"ภายในคืนวันแรกที่ทำงาน โดยที่ไม่ได้คิดอะไรมาก เพราะตั้งใจไว้ว่าจะมาหาเงินให้ได้มากๆ เท่านั้น การออกไปกับแขกคนนี้ทำให้แขกได้มาหาตาลที่บาร์เบียร์ทุกคืน และแขกคนนี้ได้ชวนตาลให้ไปอยู่ด้วยกันที่ประเทศเยอรมัน แขกได้ให้เงินตาลไว้เพื่อทำพาสปอร์ตและขอวีซ่า โดยให้ตาลเดินทางตามไปที่หลัง เมื่อแขกคนนี้ก็กลับไปประเทศของตนแล้ว ตาลได้เจอแขกคนใหม่ซึ่งเป็นคนเยอรมันเหมือนกับแขกคนแรก แขกคนนี้ได้บอกกับตาลว่าถ้าตาลอยู่กับเขาเขาจะชดใช้หนี้ที่มีอยู่ให้ทั้งหมด และจะสร้างบ้านหลังใหม่ให้กับตาลด้วย ตาลจึงตัดสินใจอยู่กับแขกคนนี้ทันทีเพราะว่าได้เงินจริงๆ ไม่ต้องรอและไม่ต้องเดินทางไปอื่นด้วย เมื่อแขกคนนี้เดินทางกลับประเทศเยอรมัน แขกได้ให้ตาลกลับไปอยู่ที่บ้านและได้ส่งเงินมาให้เป็นประจำทุกเดือน และได้ติดต่อกับตาลอยู่ตลอดเวลา ตาลกลับไปสร้างบ้านหลังใหม่ที่พิษณุโลกและได้ใช้เวลาส่วนใหญ่ในช่วงที่แขกกลับประเทศของตนอยู่ที่บ้านและดูแลลูกสาว แต่บางครั้งตาลได้เดินทางมาเที่ยวที่เชียงใหม่ มาหาเพื่อนๆ ที่อยู่ตามบาร์เบียร์ต่างๆ และออกไปกับแขกบ้างถ้าเจอแขกที่ถูกต้องจริงๆ โดยที่ไม่ได้ทำงานประจำอยู่ที่บาร์เบียร์แห่งใดแห่งหนึ่ง และในเวลาที่ยก

ประจำของตาลเดินทางมาเมืองไทย ตาลกับแขกได้พากันมาเที่ยวตามบาร์เบียร์ในจังหวัด เชียงใหม่ทุกครั้ง

ตาลได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ก่อนที่จะเข้ามาทำงานที่บาร์เบียร์ โดย รู้จากสื่อรณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อการป้องกันโรคเอดส์ของทางราชการ และจากการพูดคุยกันของคนในหมู่บ้าน ตาลรู้สึกว่โรคเอดส์เป็นโรคที่น่ากลัวมากรักษาไม่หายเป็นแล้ว ต้องตาย และรู้ด้วยว่าโรคเอดส์ติดต่อกันได้โดยทางเลือดและการมีเพศสัมพันธ์กับคนที่ติดเชื้อเอดส์ ตาลรู้ดีว่าตัวเองมาทำงานขายบริการมีโอกาสที่จะติดเชื้อเอดส์ได้สูงมาก แต่ ตาลก็ได้ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อการป้องกันโรคเอดส์ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ แม้ตาลจะไม่มั่นใจว่าถุงยางอนามัยจะป้องกันโรคเอดส์ได้จริงหรือเปล่า

การป้องกันโรคเอดส์ของตาลเริ่มครั้งแรกตอนที่ตาลมาทำงานขายบริการอยู่ที่บาร์ เบียร์เชียงใหม่ เพราะตาลคิดว่าการทำงานที่ต้องมีเพศสัมพันธ์กับแขกนั้น ไม่สามารถรู้ได้ว่ามีแขกคนไหนบ้างที่ติดเชื้อเอดส์ ดังนั้นการป้องกันจึงเป็นการดีที่สุด ส่วนตอนที่ตาลอยู่กับสามีคนไทยก็ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์แต่อย่างใด ไม่ได้มีความคิดว่าจะต้องทำการป้องกันไม่คิดว่าตัวเองจะติดโรคเอดส์ได้เพราะว่าตัวเองไม่มีใคร และสามีของตนเองก็ไม่ได้มีผู้หญิงคนอื่น เมื่อมาทำงานที่บาร์เบียร์ที่เกาะสมุยตาลได้ออกไปกับแขกคนแรกและคนเดียวซึ่งเป็นหญิงรักร่วมเพศตาลก็ไม่ได้ป้องกันโรคเอดส์ เพราะไม่ได้เตรียมตัวไม่รู้ถึงวิธีการป้องกันโรคเอดส์เวลามีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงว่าต้องมีการป้องกันอย่างไร หลังจากนั้นก็มาทำงานที่บาร์เบียร์เชียงใหม่ทำงานที่นี้ตาลได้ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กับแขกเพราะแขกทุกคนที่ตาลออกไปด้วยเป็นแขกผู้ชาย ส่วนแขกประจำที่ตาลอยู่ด้วยตอนนี้นั้น การป้องกันโรคเอดส์ของตาลในช่วงแรกๆ ที่อยู่ด้วยกัน ตาลได้ใช้ถุงยางอนามัยกับแขกประจำตลอดเวลาที่มีเพศสัมพันธ์กัน แต่เมื่ออยู่ด้วยกันหลายเดือน แขกไม่มีความต้องการใช้ถุงยางอนามัย และได้ขอที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งตาลก็ยอมเพราะรู้สึกว่าจะอยู่ด้วยกันมานาน คิดว่าแขกเป็นคนดี คิดว่าจะอยู่กับแขกคนนี้ไปตลอดถ้าแขกต้องการ และแขกคนนี้ก็ช่วยเหลือตาลทุกอย่าง ทำให้ตาลเชื่อใจแขกคนนี้นี่มาก ตาลเชื่อว่าแขกไม่ได้มีผู้หญิงคนอื่นอีกเลยหลังจากที่ได้อยู่กับตาล ตาลจึงไม่คิดว่าตัวเองจะติดโรคเอดส์จากเขาและตาลก็ไม่นำโรคเอดส์ไปติดแขกด้วย เพราะตาลเพิ่งไปตรวจโรคเอดส์และผลออกมาว่าตาลไม่ได้ติดเชื้อเอดส์

เทียน (นามสมมุติ) อายุ 34 ปี เป็นคนจังหวัดอุทัยธานี เทียนเพิ่งเข้ามาทำงานที่บาร์เบียร์ได้ไม่นาน เพราะก่อนที่จะมาทำงานบาร์เบียร์เทียนได้แต่งงานอยู่กับสามีที่จังหวัดน่าน เทียนอยู่กับสามีจนมีลูกด้วยกัน 2 คน แต่ก็ต้องเลิกกันเพราะเทียนทนไม่ได้ที่สามีใช้ยาเสพติด และไม่มีควมรับผิดชอบทำให้ต้องทะเลาะกันเป็นประจำ ตอนนีเทียนไม่ได้อยู่กับสามีแล้ว แต่สามีของเทียนก็ยังไม่ยอมเซ็นตีใบหย่าให้ ซึ่งเทียนก็ไม่ได้สนใจเรื่องนี้แต่อย่างใด ในเมื่อสามีไม่เซ็นตีใบหย่าให้ก็ไม่เป็นไร เพราะเทียนก็ไม่ได้สนใจอะไร ยังใช้ชีวิตปกติอย่างที่ตัวเองอยากจะเป็น อยากทำอะไรก็ทำโดยไม่ได้สนใจสามีอีก เทียนพาลูกมาอาศัยอยู่กับแม่ของตัวเองที่เชียงใหม่ ที่นี้เทียนมีน้องสาวอีกสองคน ทั้งสองคนได้ทำงานอยู่ที่บาร์เบียร์ และมีแฟนเป็นฝรั่งที่ให้การเลี้ยงดูเป็นอย่างดี เมื่อเทียนมาอยู่เชียงใหม่ได้มาเที่ยวที่บาร์เบียร์หลายครั้ง มานั่งดื่มนั่งคุยกับน้องสาวและหญิงขายบริการที่ทำงานอยู่ที่บาร์เบียร์บ่อยๆ แต่ตอนนั้นยังไม่ได้คิดจะทำงานที่บาร์เบียร์ จึงไม่ได้ออกไปกับแขก แต่เมื่ออาศัยแม่อยู่ไปนานๆ เริ่มมีความกดดัน มีปัญหาเรื่องเงินที่จะใช้เลี้ยงลูกทั้งสองคน ทำให้เทียนต้องออกมาหางานทำ เทียนได้ไปสมัครทำงานอยู่ที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งในตัวเมืองเชียงใหม่ ทำอยู่ที่ร้านอาหารได้ไม่นานเพื่อนที่บาร์เบียร์ที่รู้จักกันตอนที่มาเที่ยวได้ชวนให้มาทำงานอยู่ที่บาร์เบียร์ด้วยกัน เทียนได้ตัดสินใจมาทำงานที่บาร์เบียร์ เพราะอยากได้เงินเยอะๆ อยากมีคนเลี้ยงดูเหมือนน้องสาวและหญิงขายบริการที่ทำงานอยู่ในบาร์เบียร์ เทียนเริ่มเรียนรู้เรื่องการทำงานในบาร์เบียร์จากเพื่อนหญิงขายบริการที่ทำงานอยู่ในบาร์เบียร์ด้วยกัน เริ่มหัดพูดภาษาอังกฤษเพื่อที่จะคุยกับแขกที่เข้ามาซื้อบริการได้

เมื่อมาทำงานที่บาร์เบียร์ เทียนรู้ว่าตัวเองมีโอกาสติดโรคเอดส์ได้ตลอดเวลา เพราะเทียนรู้ว่าโรคเอดส์ติดต่อได้จากการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่เป็นโรคเอดส์ จากการใช้เข็มฉีดยาร่วมกัน จากแม่สู่ลูก เทียนรู้ว่าตัวเองทำงานขายบริการก็มีโอกาสติดและไม่ติดโรคเอดส์ได้เท่าๆ กัน แต่เทียนคิดว่าถ้าตัวเองได้ป้องกันโรคเอดส์ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กับแขกที่มาซื้อบริการก็คงไม่ติดโรคเอดส์ และตัวเองก็ได้ไปตรวจสุขภาพทุกๆ 3 หรือ 6 เดือน โดยตรวจเลือดหาโรคเอดส์ด้วย เทียนคิดว่าถ้าตัวเองเป็นโรคเอดส์เมื่อไหร่ก็จะหยุดทำงานนี้ทันที ไม่ทำให้คนอื่นเดือดร้อน ไม่ให้ใครต้องมาติดโรคเอดส์ไปจากตัวเอง และจะหางานทำใหม่ ต้องรักษาสุขภาพของตัวเองให้มากขึ้น แต่ตอนนี้ก็ต้องเตรียมเงินไว้ให้ลูกๆ เพราะตอนนี้ก็มีแต่ลูกเท่านั้นที่ทำให้เทียนยังเป็นห่วงอยู่ เทียนได้ออกไปกับแขกคนฝรั่งเสสคนหนึ่ง "ออฟ" เทียนออกไป ตอนที่มึนเมาอยู่กับแขกคนฝรั่งเสสคนนั้นดูขงอนามั้ยแตก เทียนมารู้ก็ตอนที่

ถึงจุดสุดยอดแล้ว ตอนนั้นเทียนตกใจมาก แยกเองก็ตกใจกลัวว่าจะติดโรคเอดส์จากเทียน เพราะแยกได้มั่นใจว่าตัวเองปลอดภัยจากโรคเอดส์เพราะแยกได้ตรวจโรคเอดส์ก่อนที่จะเดินทางเข้ามาในประเทศไทย ซึ่งผลการตรวจออกมาว่าแยกไม่ได้ติดเชื้อเอดส์ ส่วนเทียนเองก็มีมั่นใจว่าตัวเองไม่ติดโรคเอดส์ เพราะตอนนั้นเทียนเพิ่งเริ่มทำงานที่บาร์เบียร์ ยังไม่เคยออกไปกับแขกคนไหนมาก่อน และก่อนที่จะมาทำงานเทียนเพิ่งคลอดลูกและได้ตรวจโรคเอดส์ตอนตั้งครรภ์มาแล้วและไม่พบโรคเอดส์ แม้ว่าตอนที่อยู่กับสามีเทียนจะไม่ได้ป้องกันโรคเอดส์ แต่เทียนมีความมั่นใจว่าตัวเองไม่ติดโรคเอดส์เพราะสามีของเทียนไม่ได้เที่ยวผู้หญิง เมื่อคิดได้ดังนี้เทียนรู้สึกสบายใจ และเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับแขกคนใหม่เทียนได้ป้องกันโรคเอดส์โดยการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ปัจจุบันเทียนรู้แล้วว่าสาเหตุที่ทำให้ถุงยางอนามัยแตงนั้นเกิดขึ้นเนื่องจากแยกได้ใช้ท่าทางการร่วมเพศที่รุนแรง ทำให้เทียนได้ระวังเรื่องถุงยางอนามัยแต่ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์กับแขกคนอื่นๆ มากขึ้น

ตอนนี้เทียนอยู่กับแขกประจำ แต่เทียนก็ยังมาทำงานที่บาร์เบียร์อยู่เพราะว่าแยกไม่สามารถเลี้ยงดูเทียนได้อย่างเต็มที่ เทียนรู้สึกเกรงใจที่ต้องขอเงินจากแยกอยู่ตลอดเวลาแขกประจำของเทียนไม่สามารถให้เงินเทียนใช้เป็นประจำได้ แต่แยกได้บอกเทียนว่าถ้าเทียนอยากได้อะไรให้บอกแยกจะซื้อมาให้ แต่เทียนรู้สึกอึดอัดที่ตัวเองอยากได้อะไรก็ต้องขอให้แยกซื้อให้ทุกครั้งที่ตัวเองต้องการ เทียนจึงได้ออกมาทำงานที่บาร์เบียร์เพื่อหาเงินใช้เองบ้าง แยกประจำของเทียนก็ยังคงอยู่ในเชียงใหม่ แม้เทียนจะมาทำงานที่บาร์เบียร์ แต่หลังเลิกงานเทียนได้กลับไปนอนกับแขกประจำที่โรงแรมทุกคืน ช่วงที่แยกประจำอยู่ที่เชียงใหม่เทียนมาทำงานที่บาร์เบียร์ แต่ก็ไม่ได้ออกไปกับแขกคนอื่นเลย การป้องกันโรคเอดส์กับแขกประจำคนนี้เทียนได้ขอให้แยกใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กัน และแขกคนนี้ยังไม่เคยขอไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับเทียนเลย เพราะตัวของแยกเองได้ระมัดระวังเรื่องของการป้องกันโรคเอดส์เป็นอย่างมากด้วยเช่นกัน ในอนาคตถ้าแยกขอไม่ใช้ถุงยางอนามัย เทียนก็ยังไม่แน่ใจเหมือนกันว่าจะยอมไม่ใช้ถุงยางอนามัยตามที่แยกขอด้วยหรือเปล่า ที่เทียนยังทำงานอยู่ที่บาร์เบียร์เพราะเทียนหวังว่าในอนาคตจะได้เจอแขกคนใหม่ที่ให้การเลี้ยงดูตนเองให้เงินใช้ได้ดีกว่าแขกประจำคนนี้

เช็ม (นามสมมุติ) อายุ 30 ปี เป็นคนจังหวัดเชียงราย เช็มได้แต่งงานอยู่กับสามีที่จังหวัดชลบุรี เช็มมีลูกชาย 2 คน ตอนนี้อยู่กับลูกชายของเช็มทั้งสองคนกำลังเรียนอยู่ชั้นประถม

ศึกษาที่โรงเรียนในจังหวัดเชียงราย สามีของเข็มเสียชีวิตเพราะถูกยิงเสียชีวิตเพราะไปขัดผลประโยชน์ของคนมีอิทธิพล ช่วงที่สามีของเข็มยังมีชีวิตอยู่นั้น เข็มเป็นแม่บ้านคอยดูแลสามีและลูกๆ เข็มบอกว่าสามีของตัวเองเป็นคนดีรักลูกรักเมีย เมื่อสามีมาเสียชีวิตเข็มก็หมดที่พึ่งไม่รู้อะไรจะทำอย่างไร เลยพาลูกทั้งสองคนมาอยู่กับพ่อแม่ของตัวเองที่จังหวัดเชียงราย เมื่อกลับมาอยู่บ้านที่เชียงราย เข็มไม่มีงานทำไม่มีราย แต่มีรายจ่ายเยอะมาก เงินเก็บที่มีก็เหลือน้อยลงทุกวัน เข็มจึงอยากหาอะไรทำที่มีรายได้ให้กับตัวเอง ตอนนั้นมีเพื่อนมาชวนเปิดร้านอาหารมังสวิรัตที่เชียงใหม่ เข็มมีฝีมือทางการทำอาหารอยู่บ้างเมื่อเพื่อนมาชวนเข็มก็เลยตกลงเข้าหุ้นเปิดร้านอาหารกับเพื่อน ส่วนเพื่อนที่มาชวนเข็มเปิดร้านอาหารเป็นเพื่อนคนบ้านเดียวกัน และเคยทำงานที่บาร์เปียร์มาก่อนและได้แฟนเป็นชาวต่างชาติซึ่งเคยเป็นแขกที่บาร์เปียร์ แขกจะเปิดร้านอาหารให้ เพื่อนไม่มีแม่ครัวจึงมาชวนเข็มไปทำงานด้วย เข็มได้ตัดสินใจมาทำงานกับเพื่อน โดยฝากลูกชายไว้กับแม่ของตัวเองที่จังหวัดเชียงราย เมื่อมาทำงานที่ร้านอาหารเข็มต้องทำงานหนักมาก เพราะเข็มเป็นแม่ครัวต้องไปจ่ายตลาดต้องทำกับข้าวตั้งแต่เช้ามีด นอกจากทำงานหนักแล้วยังไม่ค่อยได้เงิน ช่วงนั้นมีคนที่นิยมทานมังสวิรัตกันไม่มาก ทำให้อาหารที่ทำขายได้เฉพาะกลุ่ม เข็มทำร้านอาหารอยู่ได้ไม่กี่เดือนก็เลิกเพราะเหนื่อยและขาดทุน เมื่อเลิกทำร้านอาหารเข็มไม่รู้จะไปทำอะไรต่อ เพื่อนคนเดิมได้แนะนำให้ไปสมัครทำงานที่บาร์เปียร์ ตอนนั้นมีบาร์เปิดใหม่ เข็มก็ไปสมัครทำงาน เจ้าของบาร์เปียร์ได้รับเข็มเข้าทำงานเลย เข็มพูดภาษาอังกฤษไม่ได้คุยกับแขกไม่รู้เรื่อง และคิดถึงแต่ลูกและครอบครัวตอนที่สามียังมีชีวิตอยู่ นึกถึงครอบครัวที่มีความอบอุ่นอยู่กับหรือมหน้าพ่อแม่ลูก แต่ตอนนี้ตัวเองต้องมาทำงานขายบริการ แต่ถ้าไม่ทำงานนี้ก็ไม่รู้จะไปทำงานอะไรอีก เข็มได้เช่าห้องอยู่กับเพื่อนหญิงขายบริการที่ทำงานบาร์เปียร์ โดยได้เช่าห้องพักอยู่ใกล้กับบาร์เปียร์เพราะการเช่าห้องอยู่ใกล้ๆ บาร์เปียร์ที่เข็มทำงานจะได้เดินไปทำงานได้สะดวก

ตอนที่เข็มเข้ามาทำงานที่บาร์เปียร์ก็รู้เรื่องโรคเอดส์แล้ว ตอนนั้นคนพูดถึงโรคเอดส์กันเยอะมาก ทำให้เข็มรู้สึกกลัวโรคเอดส์ เพราะเท่าที่รู้โรคนี้เป็นแล้วต้องตายทุกคน เคยเห็นคนที่ เป็นโรคเอดส์ในหมู่บ้านที่เชียงรายเขาจะเป็นที่รังเกียจของชาวบ้านด้วยถูกนินทาสารพัด ถึงแม้จะรู้ว่าตัวเองมีความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ แต่เข็มก็ตัดสินใจมาทำงานที่บาร์เปียร์ เพราะคิดว่าถ้าป้องกันโดยการใช้อนามัยคงปลอดภัยจากโรคเอดส์มากขึ้น และเข็มก็คิดว่าจะเลิกแขกด้วย เพราะจริงๆ แล้วเข็มต้องการมีแขกที่เลี้ยงดู

ตัวเองอย่างจริงจังสักคน จะได้เลิกทำงานนี้และได้กลับไปอยู่ที่บ้านกับลูกๆ เมื่อเข็มเข้ามาทำงานที่บาร์เบียร์ใหม่ๆ ได้เรียนภาษาอังกฤษจากเพื่อนๆ เริ่มพูดคำทักทายง่ายๆ ก่อนและเข้าไปหาแขกคุยกับแขกถามภาษาอังกฤษจากแขกบ้าง เข็มคิดว่าถ้าคุยกับแขกได้ดีจะทำให้แขก"เลี้ยงดี"ตัวเองให้มากๆ เพื่อที่จะได้เงินส่วนแบ่ง"ค่าดี"โดยที่ไม่ต้อง"ออฟ"กับแขก แต่ถ้ามีความจำเป็นต้องใช้เงิน เข็มได้ออกไปกับแขกบ้าง เข็มต้องการเก็บเงินไว้ให้มากที่สุด ไม่อยากเอาออกมาใช้เพราะต้องเก็บเงินไว้ให้ลูกๆ ที่กำลังเรียนหนังสือ เมื่อต้องออกไปกับแขกเข็มได้ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่นอนกับแขก เพราะเข็มเห็นว่าแขกบางคนได้มาเที่ยวที่บาร์เบียร์ที่เข็มทำงานอยู่ และหลายครั้งแขกคนนั้นได้ออกไปกับหญิงขายบริการที่ทำงานในบาร์เบียร์ด้วย ไปกับแขกพวกนี้เข็มไม่ได้คิดอะไรมากกว่าการเงินเท่านั้น เข็มทำงานที่บาร์เบียร์ได้ไม่กี่เดือนที่บาร์เบียร์ได้จ้างคนมาสอนนวดแผนโบราณ เข็มได้เรียนนวดแผนโบราณกับเขาด้วยเพื่อจะได้ทำการนวดและจะได้เงินมากขึ้น แต่แขกก็มานวดที่บาร์ไม่มาก ส่วนใหญ่เข็มยังมีรายได้หลักจากการดีกับแขกและออกไปนอนกับแขก มีแขกหลายคนเข้ามาคุยและให้ความหวังกับเข็มว่าจะเลี้ยงดูจะส่งเงินมาให้เข็มซื้อบ้านเพื่อที่จะได้อยู่ด้วยกัน แต่ก็หายไปไม่กลับมา

ตอนนี้บาร์เบียร์ที่เข็มเคยทำงานอยู่เปลี่ยนเจ้าของเข็มก็เลยออกมาด้วย ไม่อยู่ทำงานประจำที่ร้าน แต่จะเดินไปตามบาร์เบียร์ต่างๆ ที่มีแขกเยอะๆ เพื่อที่จะได้หาแขกหรือไม่ก็ไปตามร้านนวดแผนโบราณไปนวดให้แขกที่ร้านโดยได้ค่าจ้างเป็นชั่วโมง ตอนนี้เข็มได้เจอแขกประจำที่บาร์เบียร์แห่งหนึ่ง เข็มได้เช่าห้องพักให้เงินใช้ในแต่ละเดือน แต่ไม่มากพอที่จะกลับไปอยู่ที่บ้านกับลูกๆ ได้ เข็มได้อยู่กับแขกประจำที่ห้องเช่า แต่แขกก็ไม่ได้มาหาเข็มทุกวัน วันที่แขกไม่มาเข็มก็ออกไปรับจ้างนวดแผนโบราณตามบ้าง หรือไม่ก็ออกไปหาแขกตามบาร์เบียร์ในตอนกลางคืนแต่ก็ไม่ได้ออกไปกับแขกทุกคนที่เจอ บางครั้งก็ไปที่บาร์เบียร์เพื่อที่จะให้แขกเลี้ยงดีบ้าง ถ้าเจอแขกที่ถูกต้องก็ออกไปนอนกับแขกบ้างเป็นบางครั้ง

ส่วนเรื่องของการป้องกันโรคเอดส์ของเข็มตอนที่อยู่กับสามีนั้น เข็มกับสามีไม่ได้ป้องกันเลยไม่ได้คิดถึงเรื่องนี้ สามีเป็นคนดีมากรักครอบครัวรักลูกรักเมียไม่เคยมีเรื่องผู้หญิง แต่เมื่อเข็มมาทำงานที่บาร์เบียร์และต้องออกไปกับแขกที่มาซื้อบริการเข็มก็ได้ป้องกันโรคเอดส์โดยการให้แขกสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ ส่วนแขกประจำที่ให้การเลี้ยงดูเข็มในปัจจุบันนี้ก็ไม่ได้ป้องกัน เข็มขอไม่ใช้ถุงยาง และไม่ให้เข็มทำงานที่บาร์

เปียร์เพราะแขกจะให้เงินเข้มาใช้ในแต่ละเดือน และแขกคนนี้ก็ไม่มีผู้หญิงคนอื่นเขาก็เลยยอมที่จะไม่ให้ถุงยางอนามัยเมื่อแขกขอ แต่เวลาที่เข้มออกไปหาแขกคนอื่นตอนที่แขกประจำไม่อยู่เข้มยังคงใช้ถุงยางอนามัยกับแขกคนอื่นทุกครั้ง

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

2.1 ประเภทของบุคคลที่อยู่ในบาร์เบียร์

บาร์เบียร์เป็นสถานบริการที่มีกลุ่มคนที่หลากหลายได้เข้ามาใช้บริการ หรือเข้ามาเกี่ยวข้องกับการให้บริการ ซึ่งสามารถแบ่งบุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับาร์เบียร์ ได้เป็น 3 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

- เจ้าของบาร์เบียร์

เจ้าของบาร์เบียร์ในจังหวัดเชียงใหม่ มีอยู่ 2 กลุ่มคือ เจ้าของบาร์เบียร์ที่เป็นคนต่างชาติเข้ามาลงทุนร่วมกับเพื่อนๆ คนไทย และเจ้าของบาร์เบียร์ที่เป็นหญิงที่เคยทำงานขายบริการอยู่ในบาร์เบียร์มาก่อน เมื่อหญิงขายบริการเหล่านี้ได้พบกับแขกประจำที่เลี้ยงดูส่งเสียเงินทองให้อยู่เป็นประจำจึงได้เปลี่ยนตัวเองมาเป็นเจ้าของบาร์เบียร์แทน เนื่องจากทั้งแขกประจำและหญิงขายบริการต่างก็มีความคุ้นเคยและเคยชินกับการอยู่ที่บาร์เบียร์ ในเมื่อตนเองยังคงมาเที่ยวบาร์เบียร์อยู่เป็นประจำ จึงได้เปิดบาร์เบียร์เพื่อที่จะได้มีธุรกิจเป็นของตนเอง และได้ทำงานอยู่ในพื้นที่ที่ตนเองคุ้นเคย

เจ้าของบาร์เบียร์ที่เคยเป็นหญิงขายบริการมาก่อนได้ให้ความเป็นกันเองกับหญิงขายบริการที่ทำงานอยู่ในบาร์ของตนเอง บางครั้งได้มีการแนะนำวิธีการเข้าหาแขก การผูกมัดใจแขก และการเก็บเงินเพื่อใช้ในอนาคต ในเรื่องของการป้องกันโรคเอดส์โดยส่วนใหญ่แล้วเจ้าของบาร์เบียร์ไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดหรือทำให้คำแนะนำหญิงขายบริการว่าต้องมีการป้องกันโรคเอดส์ในลักษณะใด หรือไม่ แต่ก็ยังมีบางบาร์เบียร์ที่เจ้าของมีความสนิทสนมคุ้นเคยกับองค์กรพัฒนาเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือหญิงขายบริการ ได้นำถุงยางอนามัยที่แจกโดยกระทรวงสาธารณสุขมาแจกหญิงขายบริการที่ทำงานอยู่ในบาร์เบียร์ของตน แต่ถุงยางอนามัยที่เจ้าของบาร์นำมาจากกระทรวงสาธารณสุขไม่เป็นที่นิยมในกลุ่มหญิงขายบริการที่ทำงานอยู่ในบาร์เบียร์ เนื่องจากถุงยางอนามัยของกระทรวงสาธารณสุขมีขนาดเล็กไม่เหมาะกับแขกที่เป็นชาวต่างชาติ และหญิงขายบริการคิดว่าถุงยางอนามัยนี้มีคุณภาพไม่ดีเท่ากับถุงยางอนามัยที่มีขายตามห้องตลาด

- หญิงขายบริการในบาร์เบียร์

หญิงขายบริการที่ทำงานอยู่ในบาร์เบียร์ จังหวัดเชียงใหม่ มาจากทุกภาคของประเทศไทย โดยเฉพาะภาคเหนือและภาคอีสาน มีอายุโดยเฉลี่ยประมาณ 25 ปีขึ้นไป

หญิงขายบริการที่ทำงานในบาร์เบียร์ส่วนใหญ่เคยผ่านการแต่งงานมีสามีมีลูก บางคนเคยผ่านการทำงานขายบริการทางเพศจากสถานบริการอื่นๆ มาก่อน เช่น ร้านอาหาร บ้านสาว(ช่อง) หรือบาร์เบียร์ในพื้นที่อื่นๆมาก่อน เหตุผลที่ทำให้ผู้หญิงเหล่านี้ตัดสินใจมาทำงานขายบริการที่บาร์เบียร์มีหลายสาเหตุ ดังนี้

1) แยกทางกับสามี หญิงขายบริการที่ทำงานอยู่ในบาร์เบียร์ส่วนใหญ่เคยแต่งงานมีสามีมาแล้ว เมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับสามี เช่นมีสามีที่ไม่มีความรับผิดชอบ ไม่ทำงาน สร้างหนี้สินให้กับครอบครัว หรือมีสามีที่ชอบดื่มสุราและทำร้ายร่างกาย ทำให้ผู้หญิงทนไม่ได้ ต้องแยกทางกัน เมื่อผู้หญิงเลิกกับสามีทำให้มีภาระที่ต้องรับผิดชอบมากขึ้น ทั้งภาระหนี้สินที่เกิดขึ้นในระหว่างที่ยังอยู่กับสามี และภาระการเลี้ยงดูลูกได้เป็นหน้าที่ของผู้หญิงเกือบทุกคน นอกจากนี้ผู้หญิงยังมีภาระในการเลี้ยงดูพ่อแม่ของตนเอง ภาระเหล่านี้ทำให้ผู้หญิงต้องหาวิธีการที่จะแก้ปัญหาเพื่อให้ตนเองสามารถหาเงินมาเพื่อใช้หนี้ และเลี้ยงดูครอบครัวให้ได้ ผู้หญิงบางคนต้องการที่จะหนีสามี หนีปัญหาที่เกิดขึ้น วิธีการที่ผู้หญิงใช้เพื่อหนีปัญหาครอบครัว และใช้เพื่อหาเงินให้ได้เงินเร็วๆ และมากพอที่จะใช้หนี้และเป็นค่าใช้จ่ายภายในครอบครัว คือการเข้ามาขายบริการในบาร์เบียร์ การที่ผู้หญิงได้เข้ามาทำงานขายบริการอยู่ในบาร์เบียร์นี้ ผู้หญิงได้ให้เหตุผลกับตัวเองว่า ตนเองไม่ใช่สาวบริสุทธิ์เคยแต่งงานมีลูกมีสามีมาแล้ว เมื่อมาทำงานอย่างนี้ก็ไม่มียอะไรที่เสียหาย

มะลิ “เคยเลิกกับสามีหลายครั้ง เวลาสามีมาจ้อก็กลับไปคืนดีกันทุกครั้ง แต่ครั้งนี้ไม่ไหวแล้วอยากหนี ไม่อยากคืนดีด้วย ทำให้ตัดสินใจมาทำงานที่บาร์เบียร์”

พุด “เลิกกับสามีแล้วไม่รู้จะไปทำอะไร ต้องหาเงินรับผิดชอบตัวเอง มาสมัครทำงานที่บาร์เบียร์”

อ้อย “เลิกกับสามีแล้วไม่ได้ทำอะไรอยู่ที่บ้าน พี่ชวนมาทำงานเผื่อว่าจะได้เจอแขกดีๆ จะได้มีสามีดีๆ”

ตาล “เมื่อเลิกกับสามีแล้ว เขาได้ทิ้งหนี้สินไว้ให้เป็นจำนวนมาก เราไม่มีเงิน ไม่มีทางหาเงินก็เลยตัดสินใจมาทำงานที่บาร์เบียร์”

เทียน “เลิกกับสามีก็ชนลูกมาอยู่กับแม่ที่เชียงใหม่ สามีไม่ยอมเซ็นตีใบหย่าให้ด้วยนะ แต่ก็ไม่เป็นไร เราก็ใช้ชีวิตปกติ เมื่อไม่มีเงินก็มาทำงานที่บาร์เบียร์”

2) ความยากจนและการศึกษา ครอบครัวของผู้หญิงขายบริการส่วนใหญ่อยู่ในชนบท มีฐานะยากจน ไม่มีที่ดินเป็นของตนเอง มีอาชีพรับจ้างทำไร่นาอยู่ในหมู่บ้าน

รายได้ที่ได้จากการรับจ้างไม่พอเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว เมื่อครอบครัวมีฐานะยากจน เงินไม่พอใช้จ่ายในครอบครัวทำให้ลูกๆ รวมทั้งหญิงขายบริการไม่ได้รับการศึกษา เพราะต้องออกมาช่วยครอบครัวทำงานตั้งแต่ยังอยู่ในวัยเรียน เมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่นในฐานะที่เป็นลูกสาว ที่มีหน้าที่ต้องเลี้ยงดูพ่อแม่ ทำให้ต้องออกมาทำงานหาเงินเพื่อช่วยเหลือครอบครัว และงานที่ผู้หญิงคิดว่าทำให้ได้เงินมาเร็วๆ และได้เงินมาครั้งละมากๆ โดยที่ไม่ต้องใช้วุฒิการศึกษา ก็คือการขายบริการ

กล้วย “มีนายหน้าเข้ามาติดต่อผู้หญิงในหมู่บ้านเป็นประจำ และนายหน้าได้มาติดต่อเราให้ไปอยู่กับเสี่ยคนหนึ่งในตัวจังหวัดลำปาง ก็ตัดสินใจไปทำ”

มะลิ “คนบ้านเดียวกันไปทำงานที่บาร์เบียร์มาก่อน เขาเห็นเราเลิกกับสามีแล้วไม่ได้ทำอะไร ก็ชวนไปทำงานด้วยกัน เพราะตอนนั้นมีบาร์เบียร์เปิดใหม่ด้วย”

จำปา “ออกมาเที่ยวในช่วงกลางคืนบ่อยๆ ก็ได้เจอกับผู้หญิงที่ทำงานบาร์เบียร์หลายคน สนทนากันเที่ยวด้วยกัน และเขาก็ชวนมาเที่ยวที่บาร์เบียร์ด้วย มาบ่อยๆ ก็ทำงานด้วยเลย”

พุด “มาทำงานบาร์เบียร์ได้ เพราะรู้จักกับผู้หญิงที่ทำงานอยู่ที่บาร์เบียร์มาก่อน เขาเคยชวนไว้ตั้งแต่ตอนที่เรายังไม่เลิกกับสามีว่า ถ้าไม่มีงานทำก็ให้มาหาเขาที่บาร์เบียร์”

อ้อย “พี่สาวที่เป็นญาติกันเปิดบาร์เบียร์อยู่ที่นี่ พอเราเลิกกับสามีเขาก็มารับที่บ้าน ชวนมาทำงานด้วยกัน”

ตาล “มีนายหน้าเข้ามาชวนให้ไปทำงานที่บาร์เบียร์ เขาพูดดีมากและตอนนั้นเราก็ไม่มีงานทำ ‘ไม่รู้จะทำอะไรด้วย’”

3) **สภาพแวดล้อม** สภาพแวดล้อมในชุมชนหรือหมู่บ้านที่มีผู้หญิงออกมาขายบริการเป็นจำนวนมาก หรือมีนายหน้าเข้าไปในชุมชนเพื่อชักชวนให้ผู้หญิงออกมาทำงานขายบริการ มีผลต่อตัดสินใจเข้ามาสู่อาชีพขายบริการของผู้หญิงที่ต้องการหางานทำและมีรายได้เพื่อเลี้ยงดูครอบครัว เนื่องจากผู้หญิงจะเห็นตัวอย่างของหญิงขายบริการที่ประสบความสำเร็จจากการออกไปทำงานขายบริการ เช่น หญิงขายบริการเหล่านั้นได้นำเงินมาให้พ่อแม่ของตนเองสร้างบ้านใหม่ และมีเงินใช้มีทองใส่และอยู่กันอย่างสบายโดยไม่ต้องทำงาน ส่วนนายหน้าที่เข้ามาชักชวนผู้หญิงก็ได้ใช้เงินและความสำเร็จของหญิงขายบริการที่ประสบความสำเร็จ มาเป็นเครื่องมือในการชักจูงให้พ่อแม่หรือผู้หญิงคนใหม่ให้เข้าสู่อาชีพขายบริการ โดยเฉพาะผู้หญิงที่กำลังเข้าสู่วัยรุ่น ยังไม่มีสามีได้เข้าสู่อาชีพ

ขายบริการโดยผ่านนายหน้าหาผู้หญิง โดยนายหน้าได้ให้เงินกับพ่อแม่ของผู้หญิงล่วงหน้า และนายหน้าได้นำตัวผู้หญิงออกไปทำงานอยู่ใน"บ้านสาว" ตามจังหวัดต่างๆ หรือไม่กี่ส่งไปเป็นเมียของใครบางคนๆ ก่อนที่จะถูกส่งไปอยู่ตาม"บ้านสาว"อีกที ส่วนหญิงขายบริการที่เข้ามาทำงานที่บาร์เบียร์โดยไม่ผ่านสถานบริการทางเพศรูปแบบอื่นๆ มาก่อนนั้น เป็นหญิงขายบริการที่เคยผ่านการแต่งงานมาแล้ว หลังจากที่ได้แยกทางกับสามีแล้ว ก็คิดที่จะหางานทำเลี้ยงดูตนเองและครอบครัว และมักจะได้รับการชักชวนจากเพื่อนๆ ในหมู่บ้านเดียวกัน หรือคนรู้จักที่เข้ามาทำงานขายบริการในบาร์เบียร์มาก่อน ให้เข้ามาทำงานด้วยกัน หญิงขายบริการที่ทำงานมาก่อนได้แนะนำว่าถ้ามาทำงานบาร์เบียร์อาจได้เจอแขกที่ดี ที่ให้การเลี้ยงดู ส่งเงินให้ใช้เป็นประจำทุกเดือน และถ้าแขกจดทะเบียนสมรสยอมรับเป็นเมียที่ถูกต้องตามกฎหมายจะสบาย ไม่ต้องทำงานแบบนี้ไปตลอด และผู้หญิงที่ได้รับการชักชวนก็เห็นว่าเป็นอย่างนั้นจริงๆ มีหญิงขายบริการหลายคนที่มาทำงานที่บาร์เบียร์แล้วมีแขกเลี้ยงดู ทำให้ไม่ต้องทำงาน ไม่ต้องเหนื่อย และยังมีเงินให้ครอบครัว

กล้วย "เข้ามาทำงานครั้งแรกเพราะอยากได้เงิน อยากได้เงินมากๆ เลย ที่บ้านจนมาก อยากให้ทุกคนในครอบครัวสบาย แต่ไม่รู้จะไปทำอะไรที่ดีกว่านี้ เราเรียนหนังสือไม่จบป.6 ด้วยซ้ำ"

พุด "เลิกกับสามีแล้วไม่มีงานทำไม่มีเงินใช้ไม่มีความรู้ ไม่รู้จะไปทำงานอะไร ก็เลยตัดสินใจมาสมัครทำงานที่บาร์เบียร์"

ตาล "มีหนี้สินเยอะมาก แต่ไม่มีเงินให้เขา เจ้านี้ก็มาทวงอยู่ตลอดเวลา ไม่รู้จะไปหาเงินที่ไหน ความรู้ก็ไม่มี ก็มาทำงานที่บาร์เบียร์นี่แหละ"

เทียน "มีปัญหาเยอะมาก ได้รับแรงกดดันจากแม่ จากหลายอย่าง มีภาระต้องเลี้ยงดูลูกด้วย เราไม่มีเงินใช้ก็ต้องหาเงิน"

เข็ม "เรามีภาระเยอะ มีค่าใช้จ่ายเยอะมาก เงินที่มีอยู่ก็เหลือน้อยลงทุกวัน เพื่อนมาชวนเปิดร้านอาหารก็ไม่มีคนเข้ามากินก็เลิกไป เงินก็หมดไปด้วย ตอนหลังก็ชวนกันมาทำงานที่บาร์เบียร์นี่แหละ"

ถึงแม้ว่าหญิงขายบริการที่ทำงานอยู่ในบาร์เบียร์จะมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์กับสามีหรือกับแขกที่มาซื้อบริการทางเพศในช่วงที่หญิงขายบริการได้ทำงานในสถานบริการอื่นมาก่อน แต่เมื่อเข้ามาทำงานในบาร์เบียร์ หญิงขายบริการต้องมีการปรับ

ตัวให้เข้ากับกฎระเบียบ สภาพแวดล้อมของบาร์เบียร์ เช่นหญิงขายบริการที่เคยทำงานใน"บ้านสาว"ไม่มีอิสระในการเลือกแขก เพราะที่"บ้านสาว"แขกที่มาใช้บริการเป็นผู้เลือกว่าจะใช้บริการทางเพศกับหญิงขายบริการคนใดก็ได้ โดยที่หญิงขายบริการที่ทำงานอยู่ใน"บ้านสาว"ไม่สามารถปฏิเสธได้ แต่เมื่อได้มาทำงานในบาร์เบียร์หญิงขายบริการที่ทำงานอยู่ที่นี่มีอิสระในการเลือกแขก สามารถปฏิเสธแขกที่ตนเองไม่พอใจได้ และต้องนำเสนอตัวเองให้แขกเลือกโดยที่ไม่มีคนเชียร์แขกให้ ส่วนหญิงขายบริการที่เลิกกับสามีและมาทำงานที่บาร์เบียร์โดยที่ยังไม่เคยผ่านการทำงานขายบริการจากที่อื่นมาก่อน เมื่อเข้ามาทำงานในบาร์เบียร์หลายคนได้ใช้เวลานานหลายเดือนในการตัดสินใจที่จะออกไปกับแขก หญิงขายบริการบางคนใช้เวลา 4-5 เดือน เพื่อปรับสภาพจิตใจ ยอมรับตัวเองเพราะมีความรู้สึกผิดที่ต้องมานอนกับผู้ชายเพื่อเงิน และคิดว่าตนเองเคยมีสามีคนเดียว หลายคนรู้สึกสงสารลูกทำให้หญิงขายบริการที่ผ่านการแต่งงานมาก่อนใช้เวลานานในการปรับตัวเองให้เข้ากับสถานที่ทำงาน แต่ก็มีหญิงขายบริการบางคนที่ทำใจได้เข้ามาทำงานวันแรกก็ออกไปกับแขกเลย เพราะคิดว่าตนเองไม่มีอะไรที่จะต้องเสีย และไม่ต้องอายอะไรอีกแล้วพยายามหาเงินให้ได้มากๆ

หญิงขายบริการทุกคนเมื่อเริ่มเข้ามาทำงานในบาร์เบียร์ต้องเข้ามาเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพราะแขกที่มาใช้บริการในบาร์เบียร์เป็นแขกชาวต่างชาติ ซึ่งส่วนใหญ่พูดภาษาไทยไม่ได้ ต้องเรียนรู้วิธีการเอาใจแขก การดูแลแขก เพื่อให้เป็นที่พึงพอใจของแขก นอกจากนี้หญิงขายบริการที่ทำงานที่นี่จะต้องกล้าแสดงออก ต้องตะโกนเรียกแขกที่ผ่านหน้าร้านให้เข้ามาใช้บริการ ต้องออกไปกับแขกในที่สาธารณะ เดินเข้าโรงแรมกับแขกอย่างเปิดเผย ซึ่งแตกต่างจากการใช้ชีวิตประจำวันกับสามี และจากการทำงานในบ้านสาว ที่ให้บริการในที่ลับและมีคนเชียร์แขกให้ หญิงขายบริการที่ทำงานในบาร์เบียร์มีความเป็นตัวของตัวเอง มีความกล้าตัดสินใจ กล้าที่จะปฏิเสธแขกที่ตนเองไม่พอใจในการที่จะออกไปกับแขกหรือไม่

ลักษณะการแต่งกายของหญิงขายบริการในบาร์เบียร์ หญิงขายบริการที่ทำงานที่นี่ไม่มีชุดฟอร์ม เหมือนกับหญิงขายบริการที่ทำงานคาราโอเกะ แต่การแต่งกายของหญิงขายบริการที่ทำงานที่นี่ก็มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน เช่นโทนสีของชุดที่หญิงขายบริการนิยมสวมใส่ เป็นสีดำ สีขาว สีน้ำตาล หรือสีแดง ชุดที่สวมใส่โชว์ให้เห็นรูปร่าง และสัดส่วนของผู้สวมใส่ เสื้อผ้าที่นิยมใส่เป็นเสื้อสายเดี่ยว เสื้อเกาะอก เสื้ออรัดรูป กางเกงยีนส์รัดรูป

กระโปรงสั้น รองเท้าบูท หรือรองเท้าส้นสูงสีดำ หญิงขายบริการที่เข้ามาทำงานใหม่การแต่งกายค่อนข้างรัดกุม โดยสวมเสื้อผ้าที่ปกปิดร่างกายค่อนข้างมิดชิดกว่าหญิงขายบริการที่ทำงานมานาน แต่เมื่อหญิงขายบริการเหล่านี้ได้มีเวลาในการทำงานนานขึ้น ก็จะแต่งกายที่โชว์ให้เห็นรูปร่างเช่นเดียวกับหญิงขายบริการคนอื่นๆ

หญิงขายบริการที่ทำงานในบาร์เบียร์แบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1.) หญิงขายบริการอิสระ

หญิงขายบริการประเภทนี้ไม่ได้ทำงานประจำอยู่ในบาร์เบียร์ แห่งใดแห่งหนึ่ง แต่ได้อาศัยบาร์เบียร์เป็นสถานที่ในการรอพบแขกหรือหาแขก โดยหญิงขายบริการได้ตกลงกับเจ้าของบาร์เบียร์ว่าจะมาขอใช้สถานที่โดยหญิงขายบริการได้ช่วยรับแขกโดยไม่รับเงินเดือน แต่ขอรับเป็น"ค่าดื่ม" (เงินส่วนแบ่งที่หญิงขายบริการได้รับจากค่าเครื่องดื่มที่แขกซื้อให้กับหญิงขายบริการ) และถ้ามีการ"ออฟ"ออกไปข้างนอกกับแขก แขกจะต้องจ่ายค่า"ออฟ"หญิงขายบริการคนนั้นให้กับทางบาร์เบียร์ หญิงขายบริการประเภทนี้มีความเป็นอิสระในการที่จะมาทำงานหรือไม่มาทำงานตามความพอใจของตัวเองหญิงขายบริการเอง หรือถ้าไม่พอใจบาร์เบียร์ที่อยู่ก็เปลี่ยนไปนั่งบาร์เบียร์อื่นในคืนต่อไป หรือเปลี่ยนบาร์เบียร์คืนละหลายๆ แห่งก็มี

หญิงขายบริการอิสระเป็นหญิงขายบริการที่เคยทำงานประจำในบาร์เบียร์มาก่อน สาเหตุที่ทำให้เปลี่ยนมาเป็นหญิงขายบริการอิสระเพราะหญิงขายบริการเหล่านี้ไม่มีปัญหาเรื่องเงินเนื่องจากได้รับการส่งเสียเลี้ยงดูจากแขก และได้มีข้อตกลงกับแขกที่ส่งเสียว่าจะไม่ทำงานขายบริการทางเพศอีก แต่เมื่อแขกได้กลับไปยังประเทศของตนแล้ว บางครั้งหญิงขายบริการเกิดความเหงา และความเคยชินที่เคยทำงาน ทำให้กลับมาทำงานอีก ส่วนหญิงขายบริการอิสระบางคนที่ไม่ได้รับการเลี้ยงดูจากแขก แต่มาทำงานอิสระ เพราะไม่ชอบกฎระเบียบของบาร์เบียร์ อยากรับอิสระ ถ้าต้องการเงินก็มาทำงาน ถ้าไม่เดือดร้อนเรื่องเงินก็ไม่มาทำงาน

2.) หญิงขายบริการที่ทำงานประจำ

หญิงขายบริการที่ทำงานประจำในบาร์เบียร์ หมายถึงหญิงขายบริการที่รับเงินเดือนประจำจากเจ้าของบาร์เบียร์ เงินเดือนที่ได้ในแต่ละเดือนประมาณ 2,500-3,500 บาท หญิงขายบริการที่เข้ามาทำงานใหม่ยังพูดภาษาอังกฤษไม่ได้จะได้รับเงินเดือนน้อยกว่าหญิงขายบริการที่ทำงานมานานและพูดภาษาอังกฤษดี หญิงขายบริการที่ทำงาน

ประจำต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของบาร์เบียร์ หญิงขายบริการที่ยังไม่มีแขก เมื่อมีแขกเข้ามาในบาร์เบียร์ต้องให้การต้อนรับแขกคนนั้นก่อน ไม่ว่าจะตนเองจะชอบแขกคนนั้นหรือไม่ก็ตาม แต่ถึงแม้ว่าหญิงขายบริการต้องดูแลและให้บริการแก่แขกที่ตนไม่พอใจที่เข้ามาซื้อบริการต่างๆ ในบาร์เบียร์ แต่การตัดสินใจในการ"ออฟ"กับแขกหรือไม่ยังคงเป็นของหญิงขายบริการ

หญิงขายบริการที่ทำงานประจำ ต้องอยู่ที่ทำงานอยู่ในบาร์เบียร์จนกว่าบาร์เบียร์จะปิด หรือจนกว่าจะไม่มีแขกในบาร์เบียร์ ซึ่งบางครั้งต้องอยู่ถึง 07.00 น. ก็มี ยกเว้นหญิงขายบริการที่มีแขก"ออฟ"ออกไป

- ลูกค้ำ (แขก) ของบาร์เบียร์

ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเป็นแขกมีตั้งแต่นักท่องเที่ยวชาวเอเชีย จนถึงนักท่องเที่ยวชาวยุโรป และอเมริกา แต่ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในบาร์เบียร์เป็นนักท่องเที่ยวที่มาจากประเทศแถบยุโรป และอเมริกา นักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวบาร์เบียร์จะพักอยู่ตามเกสต์เฮ้าส์ หรือโรงแรมที่อยู่ตามบริเวณใกล้เคียงกับที่ตั้งของบาร์เบียร์ และในช่วงเวลากลางคืน นักท่องเที่ยวจะเดินเที่ยวตามบาร์เบียร์ โดยในแต่ละคืนจะเที่ยวมากกว่า 1 บาร์ โดยจะเดินเที่ยวไปตามบาร์เบียร์ต่างๆ เพื่อซื้อเครื่องดื่ม พุดคุยกับหญิงขายบริการ และนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในบาร์เบียร์ด้วยกัน แขกบางคนก็เล่นบิลเลียด หรือเกมส์ต่างๆ ที่มีอยู่ในบาร์เบียร์ ถ้าบาร์เบียร์ใดให้ความสนุกสนานและเพลิดเพลินได้ แขกก็จะนั่งอยู่ที่บาร์เบียร์นั้นๆ เป็นเวลานาน หรือถ้ามีหญิงขายบริการที่ถูกใจ แขกก็จะ"ออฟ"หญิงขายบริการคนนั้นออกไปเที่ยวข้างนอก แต่ถ้าบาร์เบียร์นั้นๆ ไม่เป็นที่ถูกใจ แขกก็จะย้ายสถานที่ จนกว่าจะพบบาร์เบียร์ที่พอใจ ก็จะหยุดอยู่ที่บาร์เบียร์แห่งนั้นเป็นเวลานาน และจะแวะกลับมายังบาร์เบียร์เดิมในคืนต่อไปอีก ส่วนในช่วงเวลากลางวัน แขกจะออกเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ โบราณสถาน ฯลฯ ของจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดใกล้เคียง การเดินทางไปเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวในช่วงกลางวัน แขกที่เดินทางมาเป็นกลุ่มจะเที่ยวกันเอง หรือมีไกด์นำเที่ยว ส่วนแขกที่เดินทางมาเที่ยวเพียงลำพังบางคนได้ให้หญิงขายบริการเป็นผู้นำเที่ยว

ระยะเวลาที่แขกอยู่กับหญิงขายบริการในบาร์เบียร์ มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างแขกกับหญิงขายบริการ ดังนั้นเพื่อให้เห็นความแตกต่าง ของแขกที่เข้ามาเที่ยวในสถานบริการฯ จึงได้แบ่งประเภทของแขกตามระยะเวลาที่เข้ามาเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

1.) แขกที่มาเที่ยวในระยะสั้นหรือแขกชาจร

แขกประเภทนี้เป็นแขกชาจร ซึ่งจะเดินทางท่องเที่ยวไปเรื่อยๆ ตามแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ เมื่อเดินทางมาถึงจังหวัดเชียงใหม่แขกจะพักอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ประมาณ 1-2 อาทิตย์ หรือมากกว่านั้นโดยเช่าเกสต์เฮ้าส์ หรือโรงแรมที่อยู่ใกล้บาร์เบียร์ เพราะบริเวณนี้มีนักท่องเที่ยวที่เป็นชาวต่างชาติมาพักอยู่เป็นจำนวนมาก รวมถึงมีสถานบันเทิง และแหล่งอำนวยความสะดวกอยู่มากมาย แขกที่มาเที่ยวในระยะสั้นนี้จะแสวงหาความสุขจากการเที่ยวไปในสถานที่ต่างๆ เพราะแขกประเภทนี้ส่วนใหญ่จะไม่ได้เดินทางมาเที่ยวที่เดิมบ่อยๆ ช่วงอายุของแขกที่เข้ามาเที่ยวระยะสั้นนี้อยู่ระหว่าง 18-60 ปี อายุของแขกที่มาเที่ยวระยะสั้นมีช่วงที่กว้างมากเพราะ นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาเที่ยวลักษณะนี้ ไม่ได้เจาะจงที่จะมาเที่ยวหาหญิงขายบริการ หรือมาเที่ยวบาร์เบียร์เพียงอย่างเดียว แต่เป็นการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดต่างๆ เมื่อได้เดินทางมาถึงจังหวัดเชียงใหม่ ก็ได้เข้ามาเที่ยวตามสถานบริการยามราตรีที่มีอยู่ทั่วไปในจังหวัด และบาร์เบียร์ก็เป็นสถานบริการหนึ่งที่แขกประเภทนี้เลือกเที่ยว โดยที่แขกบางคนที่มีอายุน้อยเป็นนักศึกษาที่เข้ามาเที่ยวในช่วงปิดเทอม แขกบางคนอยู่ในวัยทำงานเมื่อมีวันหยุดพักผ่อนได้เดินทางท่องเที่ยวมาเรื่อยๆ

2.) แขกที่มาเที่ยวระยะยาว/แขกประจำ

แขกที่มาเที่ยวประจำส่วนใหญ่เป็นแขกที่มีอายุระหว่าง 35-60 ปีขึ้นไป แขกประเภทนี้ส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน และแขกบางคนก็เกษียณอายุจากการทำงานในประเทศของตน ได้รับเงินสวัสดิการในการเลี้ยงดู ก็นำเงินส่วนนั้นเข้ามาเที่ยวพักผ่อนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยเช่าเกสต์เฮ้าส์ ที่อยู่ใกล้กับบาร์เบียร์ โดยเฉพาะแขกที่เกษียณอายุการทำงานแล้วจะใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่ในจังหวัดเชียงใหม่ จะกลับประเทศของตนเฉพาะในช่วงเทศกาลสำคัญเท่านั้น

ส่วนแขกที่ยังไม่เกษียณอายุการทำงานได้เดินทางเข้ามาพักผ่อนในจังหวัดเชียงใหม่อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง แต่ครั้งที่เดินทางเข้ามาใช้เวลาประมาณ 1-3 เดือน หลังจากนั้นก็กลับไปทำงานหาเงิน เพื่อที่จะกลับมาเที่ยวในปีต่อไป

แขกที่เดินทางมาเป็นประจำจะเป็นที่รู้จักและคุ้นเคยของหญิงขายบริการที่ทำงานในบาร์เบียร์ แขกที่มาพักอยู่ในจังหวัดเชียงใหม่เป็นเวลานานมักจะมีหญิงขายบริการขาประจำ ที่แขกให้การส่งเสียเลี้ยงดู และมีการติดต่อกันตลอดเวลาถึงแม้ว่าแขกจะกลับประเทศของตนไปแล้วก็ตาม เมื่อแขกเดินทางเข้ามาในจังหวัดเชียงใหม่ก็จะบอกกำหนดการให้หญิงขายบริการที่ตนได้ส่งเสียเลี้ยงดูทราบเพื่อหญิงขายบริการคนนั้นจะได้เตรียมตัวในการดูแลตน ในระหว่างที่แขกได้พักอยู่ในประเทศไทย

แขกที่มาเที่ยวระยะยาวบางคนที่ไม่ใช่หญิงขายบริการขาประจำ เมื่อเดินทางมาเที่ยวในจังหวัดเชียงใหม่ ก็ยังคงมาเที่ยวพักผ่อน และหาหญิงขายบริการในบาร์เบียร์ โดยใช้วิธีการเที่ยวตามบาร์เบียร์ต่างๆ เพื่อหาหญิงขายบริการที่ถูกใจ และอยู่กับหญิงขายบริการคนเดิมเป็นเวลานานๆ หรือจนกว่าจะเดินทางกลับประเทศของตน

จากการที่หญิงขายบริการต้องทำงานให้บริการและให้การดูแลเอาใจใส่แขก ที่เข้ามาใช้บริการในบาร์เบียร์ของตนนั้น เป็นเรื่องปรกติที่หญิงขายบริการจะต้องมีความสัมพันธ์กับแขกที่เข้ามาในร้านอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ แต่ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นกับแขกแต่ละคนที่เข้ามาในบาร์เบียร์ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ได้รู้จักกัน ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างหญิงขายบริการกับแขกได้ส่งผลต่อพฤติกรรมในการป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ จึงได้แบ่งรูปแบบความสัมพันธ์ของหญิงขายบริการกับแขกที่มาใช้บริการ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ ตามระยะเวลาที่มีความสัมพันธ์กัน ดังนี้

2.2 ความสัมพันธ์ของหญิงขายบริการกับแขกที่มาใช้บริการ

แขกที่มาใช้บริการต่างๆ ในบาร์เบียร์เป็นบุคคลที่หญิงขายบริการต้องมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ด้วยอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ หญิงขายบริการต้องให้การต้อนรับแขกทุกคนที่เข้ามาใช้บริการในบาร์เบียร์ แต่การดูแลต้อนรับแขกแต่ละคนของหญิงขายบริการอาจไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะความสัมพันธ์ที่หญิงขายบริการมีต่อแขกแต่ละคน ซึ่งได้แบ่งลักษณะความสัมพันธ์ที่หญิงขายบริการมีต่อแขกที่มาใช้บริการได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1) ความสัมพันธ์กับแขกขาจร

ความสัมพันธ์ระยะสั้น หมายถึง ความผูกพัน การมีปฏิสัมพันธ์กัน การเข้ามาเกี่ยวข้องกันระหว่างหญิงขายบริการกับแขกที่มาใช้บริการในบาร์เบียร์ ความสัมพันธ์ระยะสั้น เป็นความสัมพันธ์ที่หญิงขายบริการมีต่อแขกในระยะเวลาที่ไม่นาน ซึ่งความสัมพันธ์

ลักษณะนี้เกิดกับแขกที่มาเที่ยวระยะสั้น หรือแขกชาจร หญิงขายบริการที่มีความสัมพันธ์รูปแบบนี้ได้ให้ความสำคัญกับเงินที่จะได้รับจากการให้บริการมากกว่ารูปร่างหน้าตา หรือความรู้สึกชอบพอที่มีต่อแขก หญิงขายบริการชอบแขกที่ใจถึง ง่ายง่าย เมื่อต้องดูแลแขก ลักษณะนี้หญิงขายบริการจะพยายามดูแล เอาใจใส่แขกทำให้แขกพอใจ เพื่อที่แขกจะได้เลี้ยงเครื่องดื่มตนมากๆ เมื่ออยู่ในบาร์เบียร์หญิงขายบริการมักขอให้แขกเลี้ยงเครื่องดื่ม ตน และเพื่อนๆ ที่อยู่ในร้านโดยไม่กังวลว่าจะทำให้แขกต้องเสียเงินมากเกินไปหรือเปล่า หญิงขายบริการกับแขกที่มาเที่ยวระยะสั้นไม่ค่อยมีความผูกพันกันมากนัก เพราะแขกที่เข้ามาเที่ยวในระยะสั้นนี้จะเปลี่ยนหญิงขายบริการหลายคน ซึ่งหญิงขายบริการสามารถเห็นได้ว่าในแต่ละคืนแขกคนเดิมที่เคยมาซื้อบริการของตนได้ออกไปกับหญิงขายบริการคนอื่น ๆ ด้วย

การเลือกออกไปกับแขกระยะสั้นของหญิงขายบริการขึ้นอยู่กับความต้องการใช้เงินในช่วงเวลานั้นด้วย โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่มีความจำเป็นที่จะต้องใช้เงิน หญิงขายบริการได้ให้ความสำคัญกับเงินที่จะได้รับจากแขกมากกว่ารูปร่างหน้าตาของแขก ทำให้การตัดสินใจออกไปกับแขกเป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งหญิงขายบริการได้ทำการตกลงราคาค่าบริการที่ตนจะได้รับจากแขกก่อนที่จะออกไปด้วยกัน

ความสัมพันธ์ระยะสั้นอาจมีการพัฒนาเป็นความสัมพันธ์ระยะยาวก็ได้ถ้าทั้งแขกและหญิงขายบริการเกิดความพึงพอใจในกันและกัน แต่โดยรวมแล้วความสัมพันธ์จะดำเนินไปในลักษณะใดนั้นขึ้นอยู่กับความพอใจของแขกมากกว่า

2) ความสัมพันธ์กับแขกประจำ

ความสัมพันธ์กับแขกประจำ หมายถึง ความสัมพันธ์ที่หญิงขายบริการมีต่อแขกที่มาเที่ยวระยะยาวหรือแขกประจำคนเดิมที่มาซื้อบริการของหญิงขายบริการเป็นเวลานานมากกว่า 1 เดือนและเมื่อแขกได้กลับไปยังประเทศของตนแล้วยังได้มีการติดต่อกับหญิงขายบริการอยู่เป็นประจำ ความสัมพันธ์ระยะยาวอาจพัฒนามาจากความสัมพันธ์ระยะสั้น หรือบางส่วนได้เกิดจากความตั้งใจของหญิงขายบริการ โดยหญิงขายบริการที่ต้องการจะมีความสัมพันธ์กับแขกระยะยาวได้ให้ความสำคัญในการเลือกแขกที่ตัวเองจะเข้าไปมีความสัมพันธ์ด้วย หญิงขายบริการจะเลือกแขกโดยดูจาก หน้าตา บุคลิกกิริยาท่าทาง รวมถึงอุปนิสัยของแขกที่เข้ามา หญิงขายบริการที่มีพฤติกรรมแบบนี้ ส่วนใหญ่ไม่เดือดร้อนเรื่องเงินทำให้สามารถเลือกแขกได้จนกว่าตนจะพอใจ หรือถ้ามีความเดือดร้อนเรื่อง

เงินก็ออกไปกับแขกระยะสั้นบ้างเป็นบางครั้ง ถ้าเป็นความสัมพันธ์ที่เกิดจากความตั้งใจของหญิงขายบริการที่ต้องการมีความสัมพันธ์ระยะยาวกับแขก หญิงขายบริการจะปฏิบัติตนเพื่อให้แขกพอใจและยอมรับตนให้มากที่สุด ไม่เรียกร้องเงินค่าบริการที่ตนควรจะได้รับจากแขก การที่จะได้รับเงินเท่าใดขึ้นอยู่กับความพอใจ ความสงสารที่แขกมีให้กับหญิงขายบริการคนนั้น เพราะหญิงขายบริการคิดว่าถ้าเรียกร้องมากเกินไป แขกอาจมองได้ว่าหญิงขายบริการต้องการเงินมากกว่าตัวของแขกเอง

หญิงขายบริการได้ให้ความสำคัญ และมีความรู้สึกผูกพันกับแขกที่มาเที่ยวระยะยาวนี้มาก หญิงขายบริการรอคอยเวลาที่แขกขาประจำของตนจะเดินทางเข้ามาในประเทศและแวะมาที่จังหวัดเชียงใหม่ การที่หญิงขายบริการเหล่านี้ได้ให้ความสำคัญกับแขกระยะยาวก็เพราะหญิงขายบริการได้เห็นตัวอย่างจากหญิงขายบริการที่ได้รับการเลี้ยงดูจากแขกระยะยาวทำให้มีความเป็นอยู่ที่ดี มีเงินทองใช้อย่างสบายโดยไม่ต้องทำงาน บางคนได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการโดยแขกได้จดทะเบียนสมรส และพาไปอยู่ยังประเทศของแขกเอง ดังนั้นหญิงขายบริการที่ยังไม่ได้รับการยอมรับจากแขก ต่างคาดหวังว่าตนจะได้รับการส่งเสียเลี้ยงดูจากแขกเป็นการถาวร ดังนั้นหญิงบริการจะให้การดูแลเอาใจใส่แขกประเภทนี้เป็นอย่างดี

ความสัมพันธ์รูปแบบนี้ หญิงขายบริการมีการติดต่อกับแขก ไม่เฉพาะในช่วงเวลา กลางคืนเท่านั้น ในช่วงเวลากลางวันหญิงขายบริการได้มีการนัดแนะกับแขกเพื่อออกไปเที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ โดยไม่มีการตกลงเรื่องค่าพาเที่ยว หรือค่าบริการอื่นใด แต่แขกจะเป็นผู้จ่ายค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการเที่ยว จากการที่หญิงขายบริการต้องการให้แขกเลี้ยงดูตนเองในระยะยาว เช่น มีการส่งเสียเงินให้ในแต่ละเดือน ทำให้หญิงขายบริการที่ต้องการมีความสัมพันธ์ระยะยาวกับแขกจะกังวลใจในเรื่องการต่อรอง หรือขอเงินค่าบริการจากแขก เพราะกลัวว่าแขกจะคิดว่าตัวเองเรียกร้องเงิน แล้วแขกจะไม่ประทับใจ

ความสัมพันธ์ระยะยาวจะเกิดขึ้นกับแขกที่มาเที่ยวระยะยาว และมาเป็นประจำทุกปี และถึงแม้ว่าแขกจะกลับไปยังประเทศของตนแต่ก็ยังมีติดต่อกับหญิงขายบริการอยู่เป็นประจำ และเมื่อแขกกลับมาอีกในปีต่อไปก็กลับมาอยู่กับหญิงขายบริการคนเดิม หญิงขายบริการที่มีความสัมพันธ์ระยะยาวกับแขก ไม่ต้องเหน็ดเหนื่อยหรือเดือดร้อนที่จะ

หาเงินให้พอใช้ในแต่ละเดือน เมื่อมีแขกให้การส่งเสริมเลี้ยงดูหญิงขายบริการก็รับแขกน้อยลง และสามารถให้ความสนใจของตนในการเลือกแขกได้มากขึ้น

นอกจากหญิงขายบริการต้องให้ความสนใจใส่แขกขาประจำของตนแล้ว แขกประเภทนี้ก็จะให้ความสนใจ และให้ความสำคัญกับหญิงขายบริการขาประจำของตนด้วยเช่นกัน ไม่ได้ปล่อยให้หญิงขายบริการดูแลตนฝ่ายเดียว แขกได้ให้เกียรติ และปฏิบัติต่อหญิงขายบริการทางเพศเหมือนกับเป็นคู่รักของตน โดยในช่วงที่อยู่ด้วยกันก็จะไม่ไปเกี่ยวข้องกับหญิงขายบริการคนอื่นๆ ในส่วนของหญิงขายบริการเมื่อแขกของตนกลับไปแล้ว บางคนก็มีแขกคนใหม่มาอีก หญิงขายบริการ 1 คน อาจมีความสัมพันธ์ระยะยาวกับแขกได้มากกว่า 1 คน

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่างหญิงขายบริการกับเพื่อนร่วมงาน

การเข้ามาทำงานในบาร์เบียร์ของหญิงขายบริการต้องมีการพบปะ มีการพังกกัน เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ เช่น เจ้าของบาร์เบียร์ แขกที่มาใช้บริการ ที่อยู่ในบาร์เบียร์นั้น โดยเฉพาะต้องสัมพันธ์กับหญิงขายบริการด้วยกันอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งในขณะที่ทำงาน และหลังจากเลิกงานแล้ว ความสัมพันธ์ระหว่างหญิงขายบริการด้วยกันมีความเกี่ยวข้องกันตั้งแต่การเริ่มเข้ามาทำงานในบาร์เบียร์ การที่หญิงขายบริการที่ไม่เคยเข้ามาทำงานในบาร์เบียร์มาก่อนจะเข้ามาทำงานในบาร์เบียร์ได้นั้น หญิงขายบริการส่วนใหญ่ได้รับการแนะนำ การชักชวนให้เข้ามาทำงานโดยหญิงขายบริการที่เคยทำงานในบาร์เบียร์มาก่อน ไม่มีหญิงขายบริการคนใดที่เข้ามาทำงานครั้งแรกในบาร์เบียร์โดยไม่ผ่านการแนะนำ หรือชักชวนจากบุคคลที่เคยทำงานในบาร์เบียร์มาก่อน

เมื่อหญิงขายบริการได้เข้ามาทำงานแล้ว หญิงขายบริการที่แนะนำมาจะเป็นผู้แนะนำการปฏิบัติตัวในด้านต่างๆ เช่น การเรียนภาษาอังกฤษ การรับแขก การเลือกแขก การขอตี้มจากแขก รวมถึงการปฏิบัติอื่นๆ ที่อยู่นอกเหนือจากการทำงาน หญิงขายบริการใหม่ ต้องเรียนรู้ธรรมเนียมปฏิบัติ การพังกกัน เช่น การไม่แย่งแขกประจำของกัน การรักษาความลับของหญิงขายบริการกับแขกของหญิงขายบริการคนนั้น การช่วยเหลือเพื่อน โดยการขอให้แขกขาประจำของตนเลี้ยงตี้มเพื่อนที่ยังไม่มีแขก เพื่อเพื่อนของตนจะได้รับเงินส่วนแบ่งค่าตี้มได้ การช่วยเหลือกันทั้งในด้านเศรษฐกิจและการหาคู่ เช่นหญิงขายบริการบางคนที่ได้รับการเลี้ยงดูจากแขก แบบสามีภรรยา แล้วได้เลิกทำงานออกไปอยู่กับ

แขกยังประเทศของแขก หรือเดินทางกลับไปอยู่บ้านของตนในระหว่างที่แขกเดินทางกลับบ้าน เมื่อแขกกลับมาเที่ยวเมืองไทยอีก หญิงขายบริการคนนั้นได้พาสามีของตนกลับมาเที่ยวบาร์เบียร์ เพื่อพบปะกับเพื่อนๆ ของตน และบางครั้งสามีของตนได้พาเพื่อนมาเที่ยวด้วย หญิงขายบริการที่มีสามีแล้วก็จะพาเพื่อนของสามีมาแนะนำให้รู้จักกับหญิงขายบริการที่ตนสนิทสนมด้วย เพื่อที่เพื่อนของตนจะได้รับการเลี้ยงดูบ้าง

ในกลุ่มของหญิงขายบริการที่ยังทำงานอยู่ ในกลุ่มที่มีความสนิทสนมกันมากๆ ได้เช่าบ้าน หรือหอพักอยู่ด้วยกัน หรือบางคนก็เช่าห้องพักต่างหากก็จะมารวมกลุ่มกับเพื่อนที่ห้องพักของคนใดคนหนึ่งอยู่เป็นประจำ หญิงขายบริการกลุ่มนี้ ได้มีการแลกเปลี่ยนข้าวของเครื่องใช้กัน เช่น เสื้อผ้าได้มีการแบ่งกันใช้เพื่อไม่ให้อีกคนหนึ่งใส่เสื้อผ้าซ้ำในแต่ละคืน บางครั้งเสื้อผ้าที่เปลี่ยนกันใส่นั้นไม่มีการซักหรือทำความสะอาด ก่อนที่จะให้อีกคนหนึ่งสวมใส่ รวมถึงการใช้เครื่องสำอางร่วมกัน เช่น แป้งทาหน้า ลิปสติก เป็นต้น

ความสัมพันธ์ที่หญิงขายบริการมีต่อกันในด้านลบ ได้มีการนินทาการฉ้อฉล หรือดูด่ากัน ความสัมพันธ์ด้านนี้เกิดขึ้นเมื่ออีกฝ่ายแย่งแขกของหญิงขายบริการอีกคนไปในขณะที่หญิงขายบริการคนนั้นยังไม่มาหรือติดแขกอีกคนอยู่ โดยทั่วไปแล้วหญิงขายบริการจะรู้ว่าแขกที่เข้ามาในบาร์เบียร์ครั้งแรก แล้วมาสนใจหญิงขายบริการคนไหน ถ้าแขกคนเดิมเข้ามาในบาร์เบียร์ครั้งต่อไปหญิงขายบริการคนเดิมต้องเป็นคนรับแขกคนนั้น หญิงขายบริการคนอื่นจะไม่เข้าไปยุ่งกับแขกมากเกินไปกว่าการเข้าไปทักทายแล้วออกมาเท่านั้น แต่บางครั้งหญิงขายบริการคนนั้นอาจติดแขกอีกคนอยู่ แล้วมีหญิงขายบริการคนใหม่เข้ามาพูดคุยกับแขก ทำให้แขกเกิดเปลี่ยนใจมาชอบพอหญิงขายบริการคนใหม่แทน ทำให้หญิงขายบริการต้องทะเลาะกัน ซึ่งเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นบ่อยๆ ในบาร์เบียร์ แม้ว่าหญิงขายบริการจะรู้ว่าไม่ควรแย่งแขกของเพื่อน แต่ก็เกิดเหตุการณ์นี้อยู่เสมอ บางครั้งหญิงขายบริการที่แย่งแขกของเพื่อน ได้ให้เหตุผลว่าที่ออกไปกับแขกเพราะตัวเองไม่มีเงิน มีความจำเป็นต้องใช้เงิน และแขกก็เป็นผู้ชวน บางครั้งก็เกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาของแขกที่หญิงขายบริการเกิดความพอใจ และอยากจะทำลายความสัมพันธ์ทางเพศด้วย

แม้ในกลุ่มหญิงขายบริการที่มีความสนิทสนมกันมาก ความขัดแย้งจนเป็นเหตุให้มีการทะเลาะกันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นได้เสมอ และเมื่อมีการทะเลาะกันขึ้นในกลุ่ม หญิงขายบริการก็จะเลิกคบหาสมาคมกัน เมื่อมีปัญหาในกลุ่มเดิมหญิงขายบริการก็เปลี่ยนกลุ่มใหม่ไปเรื่อยๆ การเปลี่ยนกลุ่มใหม่บางครั้งก็ไม่ได้เกิดจากการทะเลาะกันเพียงอย่างเดียว

แต่บางครั้งเกิดจากที่หญิงขายบริการได้พบเพื่อนใหม่ที่ถูกใจ และเพื่อนกลุ่มใหม่สามารถตอบสนองความต้องการของตนได้มากกว่าเพื่อนกลุ่มเดิม เช่น เพื่อนใหม่ได้แนะนำแขกประจำให้กับตนเอง หญิงขายบริการที่ได้รับการแนะนำแขกก็แยกตัวออกไปอยู่กับเพื่อนใหม่

2.4 การดำเนินชีวิตประจำวันของหญิงขายบริการ

การดำเนินชีวิตของหญิงขายบริการในแต่ละวัน ไม่ได้มีความแตกต่างกันมากนัก หญิงขายบริการส่วนใหญ่มีภูมิลำเนามาจากต่างอำเภอ ต่างจังหวัด เมื่อเข้ามาทำงานในบาร์เบียร์ซึ่งตั้งอยู่ในเขตตัวเมืองเชียงใหม่ หญิงขายบริการเหล่านี้ได้เช่าหอพักหรือบ้านเช่าอยู่ร่วมกับเพื่อน หรือคนรู้จักที่ทำงานขายบริการด้วยกัน บางคนก็เช่าห้องพักอยู่คนเดียว หรือบางคนก็เช่าอยู่กับแขกประจำ ห้องเช่าที่หญิงขายบริการเลือกเป็นห้องเช่าที่อยู่ใกล้บริเวณที่ทำงาน ใกล้เพื่อนๆ ที่ทำงานด้วยกัน หรือเพื่อนที่มาจากบ้านเดียวกัน เพื่อสามารถติดต่อกับเพื่อนในยามที่เหงา หรือมีเรื่องเดือดร้อนต้องการให้เพื่อนช่วยได้ บางคนเช่าบ้านเพื่อทำเป็นร้านซักรีด และให้เช่ารถมอเตอร์ไซค์ในช่วงกลางวัน ห้องพักที่หญิงขายบริการเช่ามีราคาตั้งแต่ 1,000-3,000 บาทขึ้นไป การเลือกเช่าห้องพักของหญิงขายบริการขึ้นอยู่กับรายได้ ที่จะได้รับในแต่ละเดือน หรือขึ้นอยู่กับแขกที่หญิงขายบริการติดต่ออยู่ การเลือกเช่าห้องพักใกล้ที่ทำงาน ก็เพื่อความสะดวกในการเดินทางมาทำงานในช่วงเวลา กลางคืน และเพื่อความสะดวกในการติดต่อกับแขกในช่วงเวลากลางวันด้วย เพราะนอกจากหญิงขายบริการจะติดต่อกับแขกในช่วงเวลากลางคืนแล้ว หญิงขายบริการยังได้ติดต่อกับแขกเพื่อพาแขกไปเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ในช่วงเวลากลางวันด้วย ดังนั้นการเช่าห้องพักอยู่ใกล้ที่ทำงานจึงเป็นการสะดวกในการนัดพบ และติดต่อกับแขก

ในแต่ละวันหญิงขายบริการเริ่มเข้าทำงานที่เวลาประมาณ 19.00 นาฬิกา และต้องทำงานไปจนเกือบสว่าง หรือจนกว่าจะไม่มีแขกอยู่ในร้าน และหลังเลิกงานแล้ว หญิงขายบริการได้ออกไปเที่ยวกับแขกตามสถานบริการ ที่ยังเปิดให้บริการอยู่ ส่วนหญิงขายบริการที่ยังไม่มีแขกก็จะจับกลุ่มชวนกันไปเที่ยว และหาแขกตามสถานบริการอื่นๆ ที่ยังเปิดให้บริการอยู่ และสถานบริการนั้นต้องเป็นสถานบริการที่มีแขกชาวต่างชาตินิยมไปเที่ยวด้วย เช่น ดิสโก้เธคที่เปิดจนถึงสว่าง กว่าหญิงขายบริการจะกลับไปพักผ่อนนอนหลับ ก็เป็นเวลา 05.00 หรือยาวไปถึง 10.00 น. ส่งผลให้หญิงขายบริการตื่นนอนในตอนเที่ยง

หรือบ่ายของอีกวัน เมื่อตื่นนอนแล้วหญิงขายบริการได้ทำธุระส่วนตัวเสร็จ หญิงขายบริการที่มีแขกประจำ ก็ได้มีการนัดพาแขกเที่ยวตามห้างสรรพสินค้า พาแขกไปซื้อของที่ตนอยากได้ หรือเที่ยวตามสถานท่องเที่ยวต่างๆ ของจังหวัดเชียงใหม่ และจังหวัดใกล้เคียง จังหวัดใกล้เคียงที่แขกนิยมไปเที่ยวคือ ที่อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย แยกที่เดินทางไปจังหวัดเชียงราย หลายคนมีวัตถุประสงค์เพื่อไปขอต่อวีซ่าเข้าเมือง อีกสถานที่หนึ่งที่แขกนิยมไปคือที่อำเภอปาย จังหวัดแม่ฮ่องสอน การเดินทางไปเที่ยวของแขกจะพาหญิงขายบริการไปด้วย โดยแขกเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายทั้งหมด รวมถึงค่า “Pay Bar” ที่ต้องจ่ายให้ทางร้านเมื่อหญิงขายบริการต้องหยุดงาน

หญิงขายบริการที่ไม่มีแขกในช่วงเวลากลางวัน มักนัดเพื่อนทำอาหาร พุดคุยแลกเปลี่ยนเรื่องราวของคนที่ได้พบมาในแต่ละวันที่ห้องพักของใครคนใดคนหนึ่ง บางครั้งก็นัดเพื่อนเที่ยวตามห้างสรรพสินค้า การไปเดินเที่ยวตามห้างสรรพสินค้าของหญิงขายบริการไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะไปซื้ออะไรโดยตรง เป็นการพักผ่อนมากกว่า

ส่วนหญิงขายบริการที่เข้ามาทำงานใหม่ๆ ยังพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ ทำให้มีปัญหาในการสื่อสารกับแขก ดังนั้นในช่วงแรกที่เข้ามาทำงานในบาร์เบียร์หญิงขายบริการจึงให้ความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษมาก หลังจากตื่นนอนทำธุระส่วนตัวเสร็จ ในช่วงบ่ายของวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ถ้าไม่มีแขกนัดไปเที่ยว หญิงขายบริการก็ออกไปเรียนภาษาอังกฤษที่องค์กรเอกชนแห่งหนึ่งซึ่งจัดสอนภาษาอังกฤษให้ฟรีสำหรับหญิงขายบริการโดยเฉพาะ ส่วนหญิงขายบริการบางคนที่ไม่ไปเรียนที่องค์กรเอกชนแห่งนี้ ก็ขอให้เพื่อนที่ตนสนิทด้วยช่วยสอนภาษาอังกฤษให้ เพราะการทำงานที่บาร์เบียร์การพูดภาษาอังกฤษได้หรือไม่ได้นั้น หมายถึงรายได้ที่หญิงขายบริการจะได้รับ ถ้าหญิงขายบริการสามารถพูดภาษาอังกฤษได้ดี สามารถสื่อสารกับแขกได้ แขกจะเลี้ยงดื่มหญิงขายบริการที่นั่งคุยเป็นเพื่อนตน และการพูดภาษาอังกฤษได้หมายถึงการขอความเห็นใจจากแขก การต่อรองค่าตัว รวมถึงการต่อรองในเรื่องอื่นๆ ได้

เวลา 18.00 น. หญิงขายบริการกลับมาห้องพักเพื่อเตรียมตัวทำงาน ในเวลา 19.00 น. ยังเป็นช่วงหัวค่ำ แขกยังไม่เข้ามาในบาร์เบียร์หญิงขายบริการที่มาถึงที่ทำงานแล้ว มักชวนกันซื้อข้าวมากินร่วมกัน บางคนจับกลุ่มคุยกันถึงเรื่องราวต่างๆ เช่น เรื่องออกไปกับแขกเมื่อคืนเป็นอย่างไร แขกคนไหนดีไหม และตนเองได้อะไรจากแขกบ้าง เป็นต้น เมื่อแขกเริ่มเข้ามาในบาร์เบียร์ ถ้าแขกที่เข้ามาเป็นแขกประจำของหญิงขายบริการที่ทำงานใน

บาร์ หญิงขายบริการผู้นั้นจะเป็นคนออกไปต้อนรับ ถ้าแขกประจำมาพร้อมกัน 2 คน หญิงขายบริการคนนั้นจะต้องเดินทั้งคืน เพราะจะไม่ให้ความสนิทสนมกับแขกคนใดคนหนึ่งเป็นพิเศษ แต่จะใช้วิธีการเดินไปทักทายคนนั้นที่คนนี่ที่ จนกว่าแขกคนใดคนหนึ่งจะออกจากร้านไปก่อน ถ้าแขกไม่กลับและรออยู่ หญิงขายบริการก็ไม่ออกไปกับใคร โดยให้เหตุผลกับแขกว่าตนเองเป็นประจำเดือน ส่วนแขกที่มาใหม่ยังไม่ได้เป็นแขกประจำของใคร หญิงขายบริการที่ยังว่างจากการรับแขกในขณะที่มีแขกคนใหม่เข้ามาในบาร์เบียร์จะเป็นคนรับแขก โดยหญิงขายบริการจะคุยกับแขกไปสักพัก ถ้าแขกยังไม่เลี้ยงเครื่องดื่ม หญิงขายบริการก็จะออกมาจากแขก ถ้ายังมีหญิงขายบริการคนอื่นว่างอยู่ก็จะเข้าไปคุยเป็นเพื่อนแขกแทนหญิงขายบริการคนเดิม ถ้าแขกยังอยู่ในร้านจะมีหญิงขายบริการ มาคุยเป็นเพื่อนแขก จนกว่าแขกจะพอใจหรือแขกได้ออกไปจากบาร์เบียร์

หลังเลิกงานหญิงขายบริการที่ได้แขกก็ออกไปกับแขกของตน บ้างก็ออกไปเที่ยวต่อตามสถานบริการอื่นๆ หรือไม่ก็ไปโรงแรมที่แขกพักอยู่ ส่วนหญิงขายบริการที่ไม่ได้แขกจากบาร์เบียร์ ซึ่งอาจเกิดจากความไม่พึงพอใจในตัวแขกที่อยู่ในบาร์เบียร์ หรือไม่มีแขกมาสนใจในตัวหญิงขายบริการก็ตาม หญิงขายบริการเหล่านี้จะชวนกันไปเที่ยวเพื่อหาแขกตามดิสโก้เธค ที่มีแขกชาวต่างชาติไปเที่ยว เช่นดิสโก้เธคของโรงแรมย่านไนท์บาซาร์ และดิสโก้เธคย่านตลาดสมเพชร หญิงขายบริการได้เข้าไปซื้อเครื่องดื่มและเดินในดิสโก้เธคโดยใช้เงินของตัวเอง ในระหว่างนั้นก็มองหาแขกไปพร้อมๆ กัน การหาแขกนอกบาร์เบียร์ของหญิงขายบริการนั้นเป็นการเที่ยว การพักผ่อน และสร้างความสนุกสนานให้กับหญิงขายบริการมากกว่าที่จะเป็นการทำงาน เพราะถ้ายังหาแขกไม่ได้ ก็ไม่ทำให้หญิงขายบริการหงุดหงิด ดังนั้นเมื่อดิสโก้เธคปิด หญิงขายบริการต่างแยกย้ายกันกลับไปพักของตนหรือบางก็ไปนอนค้างยังห้องพักของหญิงขายบริการคนใดคนหนึ่ง

2.5 กฎระเบียบของบาร์เบียร์

หญิงขายบริการที่เข้ามาทำงานในบาร์เบียร์มีความหลากหลายทั้งในเรื่องของประสบการณ์การทำงาน รวมถึงความหลากหลายในเรื่องของภูมิหลัง ดังนั้นเพื่อรักษาผลประโยชน์ของตัวเองเจ้าของบาร์เบียร์ แต่ละแห่งมีกฎระเบียบเพื่อให้ลูกจ้างที่ทำงานในบาร์เบียร์ปฏิบัติ กฎระเบียบโดยทั่วไปของบาร์เบียร์ไม่เคร่งครัดมากนัก เพราะเจ้าของบาร์เบียร์ส่วนใหญ่เป็นหญิงขายบริการที่เคยทำงานในบาร์เบียร์มาก่อน และในระหว่างที่

ทำงานได้พบกับแขกที่ให้การเลี้ยงดูประจำ และบางคนก็ได้แต่งงานอย่างถูกต้องตามกฎหมายกับแขก เมื่อได้รับการส่งเสียเลี้ยงดูจากแขกก็เลิกขายบริการ แต่ด้วยความเคยชินกับการทำงานในบาร์เบียร์มานาน ประกอบกับเมื่อสามีของตนเดินทางกลับมาก็ได้พากันมาเที่ยวยังบาร์เบียร์อีก ทำให้หญิงขายบริการที่ได้รับการเลี้ยงดูแขก ได้เปลี่ยนตัวเองจากที่เคยเป็นหญิงขายบริการมาเป็นเจ้าของบาร์เบียร์แทน เมื่อมาเป็นเจ้าของบาร์เบียร์ ทำให้เข้าใจหญิงขายบริการที่ทำงานอยู่ในบาร์เบียร์ของตน และหญิงขายบริการบางคนทำงานอยู่ในบาร์เบียร์บางคนก็เคยเป็นเพื่อนกันมาก่อนก็มี แต่บางบาร์เบียร์ที่มีเจ้าของเป็นชาวต่างชาติ ได้มีกฎระเบียบที่เคร่งครัดขึ้นมาบ้าง

ในบาร์เบียร์ที่ไม่เคร่งครัดผู้หญิงที่เข้ามาทำงานในบาร์เบียร์นั้นๆ มีความหลากหลาย เช่น มีทั้งหญิงที่ขายบริการและหญิงที่มารับแขกโดยไม่ขายบริการแต่ดูแลแขกที่บาร์เบียร์เพื่อให้แขก"เลี้ยงดีม"โดยไม่ออกไปนอนกับแขก หญิงขายบริการที่ทำงานในบาร์เบียร์ที่มีกฎระเบียบที่ไม่เคร่งครัด มีอิสระในการเลือกแขกมากกว่าหญิงขายบริการที่ทำงานในบาร์เบียร์ที่มีกฎเคร่งครัด เพราะบาร์เบียร์ที่มีกฎระเบียบไม่เคร่งครัด ไม่มีข้อกำหนดจำนวนครั้งที่หญิงขายบริการต้อง"ออฟ"กับแขกในแต่ละเดือน

ส่วนบาร์เบียร์ที่มีกฎระเบียบที่เคร่งครัดส่วนใหญ่เป็นบาร์เบียร์ที่มีการร่วมหุ้นกับเจ้าของที่เป็นชาวต่างชาติ หรือบาร์เบียร์ที่มีชาวต่างชาติเป็นเจ้าของเอง การที่เจ้าของบาร์เบียร์กำหนดจำนวนครั้งของการ"ออฟ"ให้หญิงขายบริการ เพราะทางเจ้าของบาร์เบียร์จะได้รับเงินค่า"ออฟ"หญิงขายบริการออกไปในเวลาทำงานจากแขกที่มาซื้อบริการ ดังนั้นหญิงขายบริการที่ทำงานอยู่ในบาร์เบียร์ที่มีกฎระเบียบเคร่งครัดต้องหาแขกให้ครบตามจำนวนที่กำหนดในแต่ละเดือน ถ้าไม่ครบจะถูกตัดเงินเดือนตามราคาที่แขกต้องจ่ายค่า"ออฟ"ให้ทางบาร์เบียร์ตามจำนวน"ออฟ" ที่ขาดไปในแต่ละครั้ง ซึ่งคำนวณได้โดยการนำจำนวนเงินที่แขกจะต้องจ่ายค่า"ออฟ"ในแต่ละครั้งคูณกับจำนวน"ออฟ"ที่ขาดไปในแต่ละเดือน

ถึงแม้ว่าผู้หญิงที่ทำงานในบาร์เบียร์บางคนจะไม่ได้"ออฟ"กับแขก แต่โดยรวมแล้วผู้หญิงที่เข้ามาทำงานที่นี่ทุกคนเคยผ่านการมีสามี หรือเคยผ่านการทำงานขายบริการมาจากสถานบริการทางเพศรูปแบบอื่นๆ มาแล้ว

บาร์เบียร์ทุกที่มีกฎระเบียบที่เจ้าของบาร์เบียร์ได้ตั้งไว้เพื่อรักษาผลประโยชน์ของตนเองซึ่งความเคร่งครัดของกฎระเบียบแตกต่างกันไปตามแต่ความพอใจ ผลประโยชน์

และความเห็นอกเห็นใจหญิงขายบริการของเจ้าของบาร์เบียร์แต่ละแห่ง กฎระเบียบโดยทั่วไปมีดังนี้

1. หญิงขายบริการ ต้องเข้ามาทำงานตามเวลาที่ทางบาร์เบียร์กำหนด ถ้ามาสาย จะถูกตัดเงินเดือนนาทีละ 5 บาท แต่บางบาร์เบียร์เจ้าของบาร์เบียร์ได้ใช้วิธีตัดเดือน

2. หญิงขายบริการต้อง"หาต้ม"จากแขกให้ได้ตามจำนวนที่ทางเจ้าของบาร์เบียร์กำหนด ในบาร์เบียร์ที่มีกฎระเบียบที่เคร่งครัดจะตัดเงินเดือนถ้าผู้หญิงไม่สามารถ"หาต้ม"จากแขกได้ตามเป้าที่กำหนด

3. หญิงขายบริการ"ออฟ"กับแขกเดือนละ 8 ครั้งโดยประมาณ ถ้าหญิงขายบริการหา"ออฟ"ได้ไม่ครบตามจำนวนครั้งที่ทางบาร์เบียร์กำหนด หญิงขายบริการคนนั้นต้องจ่ายเงินค่า"ออฟ"ให้กับเจ้าของบาร์เบียร์เอง

4. หญิงขายบริการหยุดงานได้เดือนละ 1 วัน และต้องแจ้งให้เจ้าของบาร์เบียร์ทราบล่วงหน้า ถ้าหากหยุดงานโดยไม่แจ้งให้ทางเจ้าของบาร์เบียร์ทราบล่วงหน้า เจ้าของบาร์เบียร์จะคิดว่าหญิงขายบริการที่ขาดงานได้ออกไปกับแขก และจำต้องจ่ายค่า"ออฟ"ให้กับทางบาร์เบียร์ตามจำนวนค่า"ออฟ"ที่ทางบาร์เบียร์นั้นๆ กำหนด

ตอนที่ 3 ความตระหนักในปัญหาโรคเอดส์ของหญิงขายบริการ

หญิงขายบริการที่ทำงานในบาร์เบียร์ทุกคนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์ผ่านทางสื่อโฆษณา ทางทีวี วิทยุ โปสเตอร์ของกระทรวงสาธารณสุข จากการได้เห็นญาติพี่น้อง เพื่อน และคนในชุมชนที่หญิงขายบริการได้อาศัยอยู่ป่วยเป็นโรคเอดส์ และจากการเข้าร่วมกิจกรรมกับองค์กรพัฒนาเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือหญิงขายบริการ ที่ได้จัดกิจกรรมรณรงค์เกี่ยวกับการป้องกันโรคเอดส์ โดยหญิงขายบริการได้เข้าร่วมเดินรณรงค์แจกถุงยางอนามัยและให้ความรู้และการป้องกันโรคเอดส์ในวันเอดส์โลก เช่น

มะลิ “เคยได้ยินเรื่องโรคเอดส์ตั้งแต่ก่อนที่จะมาทำงานที่บาร์เบียร์ โดยรู้จากสื่อโฆษณาต่างๆ ของรัฐ รู้จากองค์กรพัฒนาเอกชนที่ให้ความช่วยเหลือผู้หญิง และเคยเห็นคนในหมู่บ้านเป็นโรคเอดส์กันหลายคน”

จำปา “รู้เรื่องโรคเอดส์จากสื่อต่างๆ ทางวิทยุ รู้จากองค์กรพัฒนาเอกชนที่ไปเรียนหนังสือ และได้เห็นพี่ชายเป็นโรคเอดส์ด้วย”

พุด “รู้เรื่องโรคเอดส์จากสื่อโฆษณาทางทีวี หนังสือพิมพ์และแผ่นพับเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ทางโรงพยาบาลแจก”

อ้อย “รู้เรื่องโรคเอดส์ก่อนที่จะมาทำงานที่บาร์เบียร์ รู้จากสื่อโฆษณาต่างๆ และเห็นเพื่อนบ้านเป็นโรคเอดส์ตายกันหลายคน”

ตาล “รู้เรื่องโรคเอดส์ก่อนที่จะมาทำงานบาร์ รู้จากสื่อรณรงค์เพื่อการป้องกันโรคเอดส์ของทางราชการ”

สำหรับหญิงขายบริการที่เคยทำงานอยู่ใน“บ้านสาว”มาก่อนที่โรคเอดส์จะเป็นที่รู้จักในประเทศไทย เมื่อโรคเอดส์ได้มีการกล่าวถึงว่าเป็นโรคที่ร้ายแรงและก่อให้เกิดผลกระทบอย่างกว้างขวางนั้น การรณรงค์เรื่องโรคเอดส์ในช่วงแรกๆ ทำให้การรับรู้เรื่องโรคเอดส์ของหญิงขายบริการในช่วงนั้นเข้าใจว่าโรคเอดส์เป็นโรคที่น่ากลัว โรคเอดส์สามารถติดต่อกันได้ง่ายจากการรับประทานอาหารดื่ม น้ำจากแก้วเดียวกันกับผู้ป่วยโรคเอดส์ การว่ายน้ำในสระร่วมกับผู้ที่ติดโรคเอดส์ก็สามารถที่จะติดต่อกันได้ และมีความเข้าใจว่ายุ่งเป็นพาหนะที่ทำให้ติดโรคเอดส์ได้ด้วยเช่นกัน หญิงขายบริการที่ทำงานในบ้านสาวช่วงนั้นได้ถูกกำหนดให้ตรวจโรคเอดส์กันทุกคน โดยหน่วยงานสาธารณสุขได้ส่งเจ้าหน้าที่เข้าไปทำการตรวจโรคเอดส์ยังสถานบริการทางเพศต่างๆ จากการที่หญิงขายบริการได้พูดคุยซักถามเรื่องโรคเอดส์จากแพทย์ที่ทำการตรวจหาโรคเอดส์ ทำให้หญิงขายบริการได้รับรู้ข้อ

มูลข้อมูลเกี่ยวกับโรคเอดส์ รวมถึงวิธีการป้องกันตนเองจากโรคเอดส์จากแพทย์ที่ตรวจโรคให้ตัวเองด้วยอีกทางหนึ่ง

กล้วย "ได้ยินเรื่องโรคเอดส์ครั้งแรกตอนทำงานอยู่บ้านสาว รู้จากสื่อโฆษณา และจากการพูดคุยกันกับเพื่อนที่ทำงานด้วยกันตอนทำงานอยู่บ้านสาว แต่เมื่อไปหาหมอหมอบอกว่าโรคเอดส์ติดต่อกันได้ 2 ทางเท่านั้นคือทางเลือดกับการมีเพศสัมพันธ์ร่วมกับผู้ที่เป็นโรคเอดส์อยู่แล้ว หมอบอกมาให้ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์ ถึงแม้ว่าเราจะติดเชื้อเอดส์แล้วก็ตาม เพื่อเป็นการป้องกันการแพร่เชื้อไปสู่คนอื่น และเป็นการป้องกันตัวเราไม่ให้รับเชื้อเอดส์เพิ่ม"

หญิงขายบริการรู้ว่าโรคเอดส์ติดต่อกันได้เพียง 2 ทาง เท่านั้น คือ ทางที่ 1) จากการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่เป็นโรคเอดส์ ทางที่ 2) ทางเลือด และจากภาพที่หญิงขายบริการได้เห็นจากสื่อประชาสัมพันธ์ รณรงค์เรื่องการป้องกันโรคเอดส์ของหน่วยงานราชการในระยะแรกที่มีการนำภาพที่น่ากลัวของผู้ป่วยเอดส์ออกมาเผยแพร่ และจากการที่ได้เห็นคนใกล้ชิดหรือคนในชุมชนของตนเองป่วยเป็นโรคเอดส์ ทำให้หญิงขายบริการคิดว่าโรคเอดส์เป็นโรคที่น่ากลัวที่ยังไม่มียารักษาให้หายขาดได้ เป็นแล้วต้องตายทุกคน คนที่เป็นโรคเอดส์เมื่อมีอาการของโรคมีสภาพที่หน้าเกลียด ตัวดำ ผอม มีตุ่มขึ้นตามตัว เป็นไข้ไม่มีเรี่ยวแรง ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ต้องเป็นภาระให้กับคนในครอบครัว และเสียชีวิตอย่างโดดเดี่ยว ดังที่จำปา พุด และมะลิได้กล่าวไว้ว่า

จำปา "รู้ว่าโรคเอดส์ติดต่อกันได้ทางไหนบ้าง แต่ก็ไม่ค่อยมั่นใจ เพราะเห็นคนที่เป็นโรคเอดส์แล้วต้องตายทุกคน ยิ่งได้เห็นพี่ชายที่เป็นโรคเอดส์ก่อนตายมีไข้ตัวดำผอม ไม่มีเรี่ยวแรงเลย ตอนนั้นรู้สึกหวั่นกลัว และสงสาร"

พุด "รู้ว่าโรคเอดส์ติดต่อกันได้อย่างไร และเคยเห็นคนที่เป็นโรคเอดส์มีแผลและตุ่มขึ้นตามตัวและตาย รู้สึกกลัวโรคเอดส์มาก"

มะลิ "รู้ว่าโรคเอดส์ติดต่อกันทางเพศสัมพันธ์ โดยการร่วมหลับนอนกับผู้ที่เป็นโรคเอดส์ ถ้าเป็นโรคเอดส์แล้วจะไม่สบาย ตัวดำและผอมเหลือแต่กระดูก"

หญิงขายบริการทุกคนที่ทำงานบาร์เบียร์ในช่วงที่โรคเอดส์กำลังระบาดและได้มีการรณรงค์เพื่อการป้องกันโรคเอดส์กันอย่างแพร่หลายโดยหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและ

เอกชนแล้วนั้น รู้ว่าตนเองมีความเสี่ยงและมีโอกาสที่จะติดโรคเอดส์ได้สูงจากการทำงานขายบริการทางเพศ เพราะโรคเอดส์สามารถติดต่อได้จากการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่มีเชื้อเอชไอวี และโดยอาชีพแล้วหญิงขายบริการต้องมีความสัมพันธ์ทางเพศกับแขกที่มาซื้อบริการ แม้ว่าหญิงขายบริการที่บาร์เบียร์สามารถเลือกแขกได้ แต่การเลือกมีเพศสัมพันธ์กับแขกคนไหนขึ้นอยู่กับความพอใจในรูปร่างหน้าตาลักษณะนิสัย และเงินที่จะได้รับเป็นค่าตอบแทนจากการมีเพศสัมพันธ์กับแขกเป็นอันดับแรก ส่วนเรื่องของโรคเอดส์หญิงขายบริการไม่ได้นำมาประกอบการตัดสินใจในการเลือกแขกเลย โดยหญิงขายบริการได้ให้เหตุผลว่าการจะมองว่าแขกคนไหนติดโรคเอดส์หรือไม่ นั้น ไม่สามารถมองจากภายนอกได้แขกบางคนมองภายนอกอาจดูดีแต่ไม่สามารถรู้ได้ว่าเขาเป็นโรคเอดส์อยู่หรือไม่ โดยเปรียบเทียบกับตนเองว่า ถ้ามองจากภายนอกตอนนี้ก็ดูดีไม่มีอาการอะไรที่บ่งบอกว่าเป็นโรคเอดส์ ดังที่มะลิ อ้อย ตาล พุด เทียน และเข็ม ได้กล่าวไว้ว่า

มะลิ “เมื่อตัดสินใจมาทำงานแบบนี้ตัวเองมีโอกาที่จะติดโรคเอดส์ได้ตลอดเวลาจากการที่ต้องออกไปหลบนอนกับแขก ถึงแม้ว่าจะใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์ได้แต่ก็ไม่สามารถป้องกันได้ร้อยเปอร์เซ็นต์”

อ้อย “รู้ว่าตัวเองมีโอกาที่จะติดโรคเอดส์สูงมากเพราะเท่าที่รู้มาโรคเอดส์เป็นโรคที่สามารถติดต่อได้จากการมีเพศสัมพันธ์ และงานที่ทำอยู่ก็ต้องมีเพศสัมพันธ์กับแขกอยู่แล้ว”

ตาล “รู้ว่ามีโอกาที่จะติดโรคเอดส์ได้สูง แต่ก็ป้องกันโดยการใส่ถุงยางอนามัย แต่ก็ไม่มั่นใจว่าถุงยางอนามัยจะป้องกันได้จริงหรือเปล่า”

พุด “เมื่อมาทำงานก็กลัวโรคนี้เหมือนกัน แต่ก็รู้ว่าไม่ติดกันง่ายๆ และรู้สึกมั่นใจว่าตัวเองไม่ติดโรคเอดส์”

เทียน “รู้ว่ามีงานนี้แล้วมีความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์สูง แต่ก็ต้องมาเพราะมีความกดดันเยอะ ต้องใช้เงินเลี้ยงลูกตั้ง 2 คน ต้องหาเงินให้แม่ด้วย”

เข็ม “รู้ว่าทำงานแบบนี้มีโอกาติดโรคเอดส์ได้ แต่ก็ไม่รู้จะทำอะไร เราไม่ได้เรียนหนังสือสูงๆ มา และก็ต้องการเงินมากๆ ด้วย”

กล่าวโดยสรุปแล้ว จากการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเรื่องโรคเอดส์ผ่านทางสื่อรณรงค์เรื่องโรคเอดส์ จากประสบการณ์ตรงที่หญิงขายบริการได้เห็น และได้แลกเปลี่ยนเรื่องโรค

เอดส์กับบุคคลต่างๆ ทำให้หญิงขายบริการเข้าใจว่าโรคเอดส์เป็นโรคติดต่อที่ยังไม่มียา รักษาให้หายขาดได้ เป็นแล้วต้องตายทุกคน โดยคนที่มีอาการของโรคเอดส์จะมีไข้ ผอม ตัวดำไม่มีเรี่ยวแรง ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้และตายในที่สุด นอกจากนี้หญิงขาย บริการยังเข้าใจว่าผู้ป่วยโรคเอดส์เป็นภาระให้กับครอบครัว ถูกนินทาและรังเกียจจากชาว บ้าน จากที่จำปาได้เห็นพี่ชายของตนที่เป็นโรคเอดส์ "เขาช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ต้องเรียก ให้แม่ไปซื้อยามาให้ ทำให้เป็นภาระต่อครอบครัว" หญิงขายบริการที่เข้ามาทำงานในช่วง ที่โรคเอดส์ได้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย รู้ดีว่าตนเองมีโอกาสที่จะติดโรคเอดส์จากการ ทำงานที่ต้องมีเพศสัมพันธ์กับแขกที่มาซื้อบริการได้ตลอดเวลา ในกลุ่มของหญิงขาย บริการด้วยกันไม่อยากคุยเรื่องโรคเอดส์ เพราะรู้ว่าตัวเองมีความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ สูง ทำให้กลัวการติดโรคเอดส์ แต่เมื่อหญิงขายบริการคิดว่าตอนนี้ตนเองไม่ติดโรคเอดส์ก็ สบายใจดี แต่ถ้าเมื่อไหร่รู้ว่าตนเองติดโรคเอดส์คงรับไม่ได้ เพราะการรู้ว่าตัวเองจะต้อง ตาย และมีสภาพเหมือนคนที่ติดเชื้อเอดส์ที่เคยเห็นมาทำให้ยอมรับตัวเองไม่ได้ คงฆ่าตัว ตาย หญิงขายบริการบางคนบอกว่าถ้ารู้ตัวว่าตัวเองติดเชื้อเอดส์คงเสียใจมาก แต่ในช่วงที่ ยังไม่มีอาการของโรคเอดส์ คงใช้ชีวิตไปเรื่อยๆ คงดูแลสุขภาพมากขึ้น แต่คงต้องดื่มเหล้า เป็นบางครั้งเพราะชอบมาก แต่ถ้ามีอาการของโรคเอดส์คงฆ่าตัวตาย เพราะไม่อยากให้ เป็นภาระของคนอื่น

การที่หญิงขายบริการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์จากสื่อรณรงค์ ทั้งของรัฐและองค์กรพัฒนาเอกชน และจากการแลกเปลี่ยนกับบุคคลต่างๆ ในชุมชนที่ หญิงขายบริการได้อาศัยอยู่ หญิงขายบริการได้วิเคราะห์และเชื่อมโยงได้ว่าโรคเอดส์เป็น เรื่องใกล้ตัว ตัวของหญิงขายบริการเองมีความเสี่ยงและมีโอกาสสูงต่อการติดเชื้อเอดส์ จากการ ทำงานขายบริการทางเพศ อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าหญิงขายบริการจะสามารถ วิเคราะห์ได้ว่าโรคเอดส์เป็นเรื่องใกล้ตัว แต่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่หญิงขาย บริการได้รับรู้มานั้นมีอยู่เพียงระดับหนึ่ง ทำให้บางครั้งหญิงขายบริการเหล่านี้มีพฤติ กรรมการป้องกันที่ไม่ถูกต้อง และข้อมูลข่าวสารที่ได้รับก็ยังไม่มากพอที่จะทำให้หญิงขาย บริการเกิดความตระหนักที่จะป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ในทุกเงื่อนไขและสถานการณ์ ของการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลต่างๆ ทั้งสามี คนรักหรือแขกที่มาซื้อบริการทางเพศ แต่ หญิงขายบริการจะยินยอมที่จะมีเพศสัมพันธ์ที่จะไม่มีการป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ใน บางเงื่อนไขและสถานการณ์ดังที่จะนำเสนอต่อไปในตอนี่ 4

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ของหญิงขายบริการ

พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ หมายถึงการปฏิบัติตนเพื่อการป้องกันโรคเอดส์ของหญิงขายบริการทางเพศ

4.1 พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์

หญิงขายบริการทุกคนรู้ว่าโดยอาชีพขายบริการทางเพศของตนนั้นทำให้ตนเองมีความเสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์สูงมาก เพราะโรคเอดส์ติดต่อได้จากการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ติดเชื้อเอดส์ โดยหญิงขายบริการไม่สามารถทราบจากการมองรูปร่างหน้าตาภายนอกได้ว่าแขกที่มาซื้อบริการของตนเองติดเชื้อเอดส์หรือไม่ ดังนั้นจากการที่หญิงขายบริการได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ผ่านทางสื่อต่างๆ และจากการได้เห็นผู้ป่วยเอดส์ในชุมชนของตนเองและได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรื่องโรคเอดส์กับบุคคลต่างๆ ส่งผลให้หญิงขายบริการได้ป้องกันโรคเอดส์จากการมีเพศสัมพันธ์กับแขกที่มาซื้อบริการ ตามวิธีการที่ตัวเองได้รับรู้มาจากสื่อรณรงค์และจากการพูดคุยกับบุคคลต่างๆ โดยหญิงขายบริการมีวิธีการในการป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ ดังนี้

การใช้ถุงยางอนามัย วิธีการหนึ่งที่หญิงขายบริการทุกคนเลือกใช้ในการป้องกันโรคเอดส์ คือการให้แขกสวมถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ โดยหญิงขายบริการได้เตรียมถุงยางอนามัยที่ได้ซื้อจากร้านค้าทั่วไป หรือไม่ก็ออกไปซื้อที่ร้านค้ากับแขกที่"ออฟ" ในคืนนั้น นอกจากนี้บาร์เบียร์บางแห่งได้นำถุงยางอนามัยที่แจกโดยกระทรวงสาธารณสุขมาให้หญิงขายบริการที่บาร์เบียร์ แต่ถุงยางอนามัยนี้ก็ไม่เป็นที่นิยมในกลุ่มหญิงขายบริการ ซึ่งพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยของหญิงขายบริการแต่ละคนมี ดังนี้

- มะลิ เทียน เข็ม อ้อย ได้ให้แขกสวมถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กัน
- กล้วย ได้ให้แขกเปลี่ยนถุงยางอนามัยใหม่เมื่อใช้เวลาในการร่วมเพศนานเกินไป เพราะคิดว่าถุงยางอนามัยที่ใช้อยู่อาจรั่วและทำให้เชื้อเอดส์สามารถผ่านเข้าไปทางช่องคลอดได้ นอกจากนี้ได้ใช้น้ำยาหล่อลื่นเพื่อป้องกันไม่ให้ถุงยางอนามัยแตก และเพื่อไม่ให้เจ็บบริเวณช่องคลอด ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์

- จำปา ได้นำถุงยางอนามัยที่ใช้แล้วมาล้างน้ำให้สะอาด แล้วนำกลับมาใช้ใหม่เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับแขกมากกว่าถุงยางอนามัยที่เตรียมไว้ เพราะคิดว่าการสวมถุงยางอนามัยจะป้องกันโรคเอดส์ได้ ถึงแม้ว่าถุงยางอนามัยนั้นจะผ่านการใช้มาแล้วก็ตาม แต่ก็ยังดีกว่าไม่ได้ทำอะไรเลย

- มะลิ เทียน ได้ปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์กับแขกที่ไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย แม้ว่าจะเสนอเพิ่มเงินให้ โดยให้เหตุผลว่าเงินที่ได้มาไม่คุ้มถ้าจะต้องติดโรคเอดส์

การทำความสะอาดร่างกาย หญิงขายบริการคิดว่าการทำความสะอาดร่างกาย ทั้งก่อนและหลังมีเพศสัมพันธ์ เป็นการป้องกันโรคเอดส์ได้อีกทางหนึ่ง

- หญิงขายบริการทุกคน ได้อาบน้ำทำความสะอาดร่างกายทั้งก่อนและหลังมีเพศสัมพันธ์ เพราะหญิงขายบริการคิดว่าการทำความสะอาดร่างกายเป็นการทำลายเชื้อเอดส์

- นอกจากนั้นแล้ว กล้วย ยังได้การทำสะอาดอวัยวะเพศ โดยการใช้น้ำสบู่ล้างเข้าไปถึงด้านในของอวัยวะเพศ หลังจากมีเพศสัมพันธ์กับแขก เพื่อให้ น้ำสบู่เข้าไปฆ่าเชื้อโรคที่อยู่ในช่องคลอด

การไปพบแพทย์เพื่อตรวจสุขภาพ หญิงขายบริการบางคนได้ไปพบแพทย์เพื่อตรวจสุขภาพของตนเองโดยการไปสุขภาพทุก 3-6 เดือน และได้ตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอดส์ด้วย โดยหญิงขายบริการเข้าใจว่าการไปตรวจสุขภาพเป็นประจำช่วยให้ตัวเองปลอดภัยจากโรคเอดส์

มะลิ “ไปหาหมอบทุก 3 หรือ 6 เดือน ไปตรวจสุขภาพอื่นๆ ด้วย ไปตรวจเลือดด้วย ทำเพราะจะได้รู้ว่าสุขภาพของตัวเองเป็นอย่างไรบ้าง”

เทียน “พี่ไปตรวจสุขภาพทุกปี ถ้าเราเป็นโรคเอดส์เราจะได้เลิกอาชีพนี้ ไม่อยากให้ใครเดือดร้อนเพราะเรา”

การไม่ร่วมเพศด้วยลีลาที่รุนแรงหรือลีลาที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ หญิงขายบริการเลือกที่จะไม่ร่วมเพศด้วยลีลาที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์ เช่น ไม่มีเพศสัมพันธ์โดยการใส่ปาก เพราะคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ด้วยการใส่ปากทำให้มีโอกาสติดโรคเอดส์ได้ง่าย และให้ฝ่ายชายหลังน้ำอสุจินอกช่องคลอด เพราะคิดว่าเมื่อน้ำอสุจิไม่สามารถเข้าสู่ร่างกายของฝ่ายหญิงจะทำให้ปลอดภัยจากการติดโรคเอดส์

เทียน “เคยนอนกับแขกแล้วแขกกระแทกแรงๆ ทำให้ถุงยางอนามัยแตก มารู้ตอนหลัง รู้สึกไม่สบายใจ และเป็นกังวลมากเลย กลัวว่าจะติดโรคเอดส์”

ตาล "ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับแขกโดยการใช้ปากเลย เพราะกลัวว่าจะติดโรคเอดส์"

มะลิ "คิดว่าการร่วมเพศโดยการใช้น่าจะติดโรคเอดส์ได้ง่าย เพราะการจูบปากก็ไม่แน่ใจแล้วว่าจะปลอดภัยจากโรคเอดส์หรือไม่"

ถึงแม้ว่าหญิงขายบริการจะรู้ว่าตนเองมีความเสี่ยงต่อโรคเอดส์ และได้มีพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ในลักษณะต่างๆ ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น พฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ บางพฤติกรรมที่หญิงขายบริการปฏิบัติขึ้นนั้นเกิดขึ้นจากความเข้าใจของหญิงขายบริการเองว่า เมื่อปฏิบัติดังนี้แล้วสามารถทำให้ตนเองปลอดภัยจากโรคเอดส์ได้

อย่างไรก็ตามการที่หญิงขายบริการจะมีพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์หรือไม่ นั้น ไม่ได้อยู่ที่ความรู้ความเข้าใจในปัญหาโรคเอดส์เพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขดังต่อไปนี้

4.2 เงื่อนไขที่มีผลต่อพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์

- ความสัมพันธ์ ความสัมพันธ์ที่หญิงขายบริการทางเพศมีต่อบุคคลที่ตนเองมีความเกี่ยวข้อง และมีเพศสัมพันธ์ด้วย มีผลต่อพฤติกรรมในการป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ของหญิงขายบริการ ดังนี้

1.) ความสัมพันธ์กับสามี หญิงขายบริการที่เคยมีสามีและยังมีสามีอยู่ในขณะที่ทำงานขายบริการ ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา มีผลต่อการป้องกันโรคเอดส์ เพราะสามีภรรยาที่อยู่ด้วยกันมานานมีความรักความผูกพัน มีความไว้วางใจในกันและกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์ทำให้ไม่ต้องการให้มีอะไรมาขวางกั้น และในสังคมไทยสามีเป็นผู้มีอำนาจในการตัดสินใจมากกว่าผู้หญิง ในเรื่องของการป้องกันโรคเอดส์ก็เช่นเดียวกัน อำนาจการตัดสินใจเรื่องของการป้องกันโรคเอดส์หรือไม่เป็นของสามี ถึงแม้ว่าภรรยาจะไม่เต็มใจก็ไม่สามารถปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับสามีได้ หญิงขายบริการทางเพศอิสระที่มีสามีอยู่ที่บ้าน แต่สามีไม่รู้ว่าภรรยาของตนมาทำงานขายบริการ และหญิงขายบริการบางคนคิดว่าเป็นสามีภรรยาไม่จำเป็นต้องใช้เพราะตอนที่ตนเองออกไปกับแขกก็ได้ทำการป้องกันโรคเอดส์แล้ว

มะลิ “ตอนที่อยู่กับสามีที่บ้านไม่เคยใช้ถุงยางอนามัย เพราะไม่คิดว่าจะติดโรคเอดส์ได้ และสามีก็ไม่ใช้ด้วย”

พุด “อยู่กับสามีก็ไม่เคยป้องกันโรคเอดส์นะ ไม่ได้คิดถึงเรื่องนี้เลย ไม่คิดว่าจะเป็นไปได้”

อ้อย “สามีมีผู้หญิงหลายคนก็กลัวติดโรคเอดส์เหมือนกัน แต่ก็ไม่ได้ป้องกัน ตอนหลังเลิกกันไปตรวจเลือด”

จำปา “กลัวว่าจะติดโรคเอดส์จากสามีเพราะสามีไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย และเขาก็ไม่ได้มีเราคนเดียวด้วย และคิดว่าก็คงไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับผู้หญิงคนอื่นด้วย”

เข็ม “อยู่กับสามีไม่เคยใช้ถุงยางอนามัยเลย สามีเป็นคนดีรักครอบครัว ไม่มีผู้หญิงคนอื่น”

2.) ความสัมพันธ์กับแขก ระยะเวลาในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหญิงขายบริการกับแขกที่มาใช้บริการมีผลต่อการป้องกันโรคเอดส์ ถ้าหญิงขายบริการมีระยะเวลาในการสร้างความสัมพันธ์ มีความใกล้ชิดสนิทสนมและมีระยะเวลาที่ได้อยู่กับแขกเป็นเวลานานมากเท่าใด เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับแขกคนนั้นพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของหญิงขายบริการจะลดลง และไม่ทำการป้องกันเลย ความสัมพันธ์ต่อแขกแต่ละประเภทมีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของหญิงขายบริการดังนี้

- การป้องกันโรคเอดส์ของหญิงขายบริการกับแขกชาจร แขกชาจรคือแขกที่มาเที่ยวในระยะเวลาที่สั้น จากการที่หญิงขายบริการและแขกชาจรได้ใช้ระยะเวลาที่สั้นในการสร้างความสัมพันธ์ต่อกัน ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างหญิงขายบริการกับแขกประเภทนี้มีน้อย เมื่อมีการซื้อบริการหรือเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับแขกประเภทนี้ หญิงขายบริการให้ความสำคัญในเชิงธุรกิจมากกว่าจะเป็นเรื่องของความรักความรู้สึกผูกพันต่อกัน เมื่อไม่มีความรู้สึกผูกพันก็ไม่เกิดความไว้วางใจต่อแขก หญิงขายบริการคิดว่าแขกชาจรเมื่อมาใช้บริการกับตนแล้วก็เลิกกันไป ในคืนต่อไปแขกคนนี้อาจไปมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการคนใหม่ก็ได้ ดังนั้นเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับแขกชาจรหญิงขายบริการทุกคนได้ทำการป้องกันโรคเอดส์ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กับแขกประเภทนี้ แม้ว่าจะได้รับการร้องขอไม่ให้มีการใช้ถุงยางอนามัยจากแขกชาจรก็ตาม

มะลิ “ออกไปกับแขกได้ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เคยมีแขกขอไม่ใช้ถุงยางอนามัยเหมือนกัน แต่ไม่ยอม คิดว่าไม่คุ้มถ้าต้องติดโรคเอดส์มา”

จำปา “ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งบางครั้งก็ให้แขกใช้ถึง 2 อัน เคยไปกับแขกคนหนึ่งถุงยางอนามัยที่เตรียมไปไม่พอใช้ก็เอาของเก่าที่ใช้แล้วมาล้างและเอาไปใช้ใหม่”

กล้วย “ตอนมาทำงานที่บาร์เบียร์ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งทีออกไปกับแขก ถ้าแขกยุ่งด้วยนานๆ ก็ขอให้แขกเปลี่ยนถุงยางอนามัยอันใหม่ และใช้น้ำยาหล่อลื่น (ยา KY) เพื่อไม่ให้เจ็บของคลอดและไม่ให้ถุงยางอนามัยแตกด้วย”

เข็ม “เมื่อออกไปกับแขกที่นานๆ มาทีหรือแขกที่เราเคยเห็นไปกับผู้หญิงคนอื่นด้วยก็ทำการป้องกันโรคเอดส์ทุกครั้งนะ”

- พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของหญิงขายบริการกับแขกประจำ หญิงขายบริการและแขกขาประจำมีเวลาอยู่ด้วยกันนานทำให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนม ความไว้นือเชื่อใจกันมาก ความรู้สึกเหล่านี้ทำให้ทั้งแขกประจำและหญิงขายบริการละเลยการป้องกันโรคเอดส์ เช่น ในระยะแรกที่รู้จักกันเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับแขกหญิงขายบริการได้ทำการป้องกันโรคเอดส์โดยการใส่ถุงยางอนามัยทุกครั้ง แม้แขกจะบ่นไม่ยอมใส่ถุงยางอนามัยเพราะถุงยางอนามัยทำให้เจ็บก็ตาม แต่เมื่อมีการติดต่อกันและใช้เวลาอยู่ด้วยกันนานกว่านั้น และแขกได้แสดงออกว่ามีเธอเพียงคนเดียว มีความต้องการสังเวยเลี้ยงดูหรือว่าแขกได้ให้เงินให้ทองซื้อของให้เป็นจำนวนมาก ทำให้หญิงขายบริการไว้นือเชื่อใจและสงสารแขก จึงยอมรับการมีเพศสัมพันธ์กับแขกโดยไม่ใส่ถุงยางอนามัย และไม่มีการป้องกันโรคเอดส์ในรูปแบบอื่นๆ ด้วย เช่นกรณีของพูด กล้วย และตาล

กล้วย “เราและเขามีสิทธิเท่ากันที่จะติดโรคเอดส์ก็พยายามให้ป้องกันอย่างที่สุดแล้ว แต่บางครั้งก็เป็นเรื่องยากเกินไป คืออยู่ด้วยกันมีความรักความชอบพอเกิดขึ้นมันก็เป็นเรื่องยากที่ 10 ครั้ง 20 ครั้งจะต้องมาพูดว่าใส่ถุงยางอนามัย”

ตาล “ช่วงแรกก็ใช้แต่เมื่ออยู่ด้วยกันหลายเดือนก็ไม่อยากใช้ รู้สึกว่าอยู่ด้วยกันมานานเขาเป็นคนดี ช่วยเหลือเราทุกอย่าง ก็เชื่อใจเขา และเขาก็ไม่ได้มีผู้หญิงคนอื่น จึงไม่คิดว่าจะติดโรคเอดส์จากเขาได้”

เข็ม “อยู่กับแขกคนนี้นานเหมือนกัน เขาเช่าห้องให้อยู่ ให้เงินใช้ เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับเขา เขาไม่ใส่ถุงยางอนามัยบ้างก็ไม่ว่าอะไร เพราะเขาก็ไม่มีใคร”

ในส่วนของหญิงขายบริการและแขกขาประจำที่มีการป้องกันโรคเอดส์ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์กัน ซึ่งพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของหญิงขายบริการและแขกประจำเกิดขึ้นเนื่องจากการที่แขกประจำเป็นบุคคลที่มีความคิดและระมัดระวังเรื่องโรคเอดส์อยู่ตลอดเวลา แขกเป็นผู้ที่เตรียมถุงยางอนามัยทุกครั้ง และแขกประจำไม่เคยขอที่จะมีเพศสัมพันธ์โดยไม่สวมถุงยางอนามัยกับหญิงขายบริการ

พุด “ตอนนี้อยู่กับแขกประจำ ก็ใช้ถุงยางอนามัยตลอด แขกเป็นคนเตรียมทุกอย่างเอง เขากลัวเรื่องโรคเอดส์มาก ต้องป้องกันทุกครั้ง”

เทียน “อยู่กับแขกคนนี้นานเหมือนกัน เขาใช้ถุงยางอนามัยด้วยทุกครั้งไม่เคยขอที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัยกับเรานะ”

3.) ความต้องการการยอมรับจากแขก

ความต้องการการยอมรับจากแขกของหญิงขายบริการ มีผลต่อการตัดสินใจป้องกันโรคเอดส์ หญิงขายบริการที่เข้ามาทำงานในบาร์เบียร์มีความหวังที่จะได้เจอแขกที่ให้การเลี้ยงดูตนเองอย่างถาวร ต้องการให้แขกยอมรับตนเองด้วยการแต่งงาน จดทะเบียนสมรสด้วย หรือให้แขกส่งเงินให้ใช้ทุกเดือนโดยที่ตัวเองไม่ต้องทำงานขายบริการด้วยความจำเป็นบังคับ เมื่อมีแขกประจำเข้ามา และแขกคนนั้นสามารถให้เงินแก่ตนเองได้อย่างที่ต้องการ เช่น แขกได้ให้เงินแก่หญิงขายบริการมากกว่าค่าตอบแทนที่ได้จากการออกไปกับแขกคนอื่น ๆ ได้ซื้อสิ่งของต่างๆ ให้ และแขกคนนั้นได้ให้การดูแลหญิงขายบริการเป็นอย่างดี หญิงขายบริการจะมีความรู้สึกที่แขกเป็นคนดี อยากทำอะไรที่ดีให้แขกบ้าง เมื่อแขกร้องขอที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัย หญิงขายบริการก็จะยอมรับคำขอของนั้นเพื่อที่แขกจะได้พอใจ

พุด “แขกคนนี้เขาเป็นคนดี ซื้อทีวีสี ซื้อของให้หลายอย่างให้เงินใช้ เมื่อเขาขอไม่ใช้ถุงยางอนามัยเราก็ตอบเพราะตอนอยู่กับเราเขาก็ไม่ได้มีผู้หญิงอื่น”

- บทบาทเจ้าของบาร์เบียร์ต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของหญิงขายบริการ เจ้าของบาร์เบียร์ส่วนใหญ่ไม่ได้เข้ามามีบทบาทต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของหญิงขายบริการที่ทำงานอยู่ในบาร์เบียร์ของตนมากนัก เนื่องจากหญิงขายบริการที่บาร์เบียร์มีอิสระในการเลือกแขกที่ตนเองพึงพอใจจะ“ออฟ”ด้วย เจ้าของบาร์เบียร์จะไม่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับหญิงขายบริการ ถ้าหญิงขายบริการยังปฏิบัติตัวอยู่ในกฎระเบียบที่

ทางบาร์เบียร์กำหนด แต่ก็ยังมีเจ้าของบาร์เบียร์บางคนที่ได้มีความสัมพันธ์กับองค์กรพัฒนาเอกชนเป็นอย่างดี ได้นำถุงยางอนามัยที่ทางองค์กรพัฒนาเอกชนแห่งนั้นนำมาจากกระทรวงสาธารณสุขมาแจกให้หญิงขายบริการในบาร์เบียร์ของตน แต่ถุงยางอนามัยนั้นก็ไม่เป็นที่สนใจของหญิงขายบริการ

- บทบาทของเพื่อนร่วมงานต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ เพื่อนร่วมงานมีความสำคัญต่อหญิงขายบริการในเรื่องของการให้ความช่วยเหลือกันเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่อาศัย เรื่องเงิน เรื่องการให้คำปรึกษาเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับงาน ความรัก หรือเรื่องของแขกที่มาซื้อบริการมากกว่าที่จะมีการให้ความรู้ หรือแลกเปลี่ยนกันในเรื่องของโรคเอดส์ ในกลุ่มของหญิงขายบริการจะมีการคุยกันเรื่องโรคเอดส์ก็ต่อเมื่อมีเพื่อนหญิงขายบริการที่ตนรู้จักเสียชีวิตจากโรคเอดส์ แต่การพูดคุยเป็นเรื่องของพฤติกรรมของหญิงขายบริการที่เสียชีวิตว่ามีพฤติกรรมอย่างไร มากกว่าที่จะพูดถึงเรื่องของการป้องกันโรคเอดส์เพื่อที่จะได้เป็นบทเรียนแก่ตนเองจะได้ไม่ต้องติดเชื้อเอดส์ ในการเรียนรู้ร่วมกันการที่หญิงขายบริการไม่มีการสนทนาเกี่ยวกับโรคเอดส์ เนื่องจากหญิงขายบริการกลัวการพูดคุยถึงเรื่องโรคเอดส์ ไม่อยากพูดถึง รู้สึกว่ากลัวโรคเอดส์จนไม่อยากรับรู้อะไร

โดยสรุปแล้วหญิงขายบริการได้มีพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์อยู่หลายวิธีดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งการเลือกใช้วิธีการป้องกันโรคเอดส์นั้นขึ้นอยู่กับความเข้าใจในข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ได้รับรู้มา และขึ้นอยู่กับเงื่อนไขหรือสถานการณ์ที่หญิงขายบริการแต่ละคนได้เผชิญอยู่ พฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์ของหญิงขายบริการขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ที่หญิงขายบริการมีต่อบุคคลที่ตัวเองมีเพศสัมพันธ์ด้วย เช่น ความสัมพันธ์ที่หญิงขายบริการมีต่อสามี ส่งผลให้เมื่อหญิงขายบริการมีเพศสัมพันธ์กับสามีทั้งในส่วนของหญิงขายบริการที่เคยมีสามีมาก่อนที่จะมาทำงานบาร์เบียร์ และหญิงขายบริการที่มีสามีอยู่ในขณะที่ทำงานอยู่ ไม่ได้ป้องกันโรคเอดส์ในขณะที่มีเพศสัมพันธ์กับสามีเนื่องจากการตัดสินใจที่จะป้องกันโรคเอดส์หรือไม่นั้นสามีเป็นผู้ตัดสินใจโดยที่หญิงขายบริการไม่สามารถปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์แบบไม่ป้องกันโรคเอดส์กับสามีได้ เพราะอำนาจในการตัดสินใจในการป้องกันโรคเอดส์หรือไม่อยู่ที่การตัดสินใจของสามี เมื่อสามีตัดสินใจที่จะไม่ป้องกันโรคเอดส์ หญิงขายบริการไม่สามารถต่อรองหรือปฏิเสธการมีเพศ

สัมพันธ์ที่ไม่ป้องกันโรคเอดส์ได้ นอกจากนี้การที่หญิงขายบริการไม่ป้องกันโรคเอดส์เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับสามีเพราะหญิงขายบริการมีความรักความไว้วางใจในตัวสามี

ส่วนพฤติกรรมการป้องกันโรคเอดส์กับแขกที่มาซื้อบริการนั้น หญิงขายบริการทุกคนได้ป้องกันโรคเอดส์กับแขกระยะสั้น แต่มีหญิงขายบริการบางคนได้งดเว้นการป้องกันโรคเอดส์ในกรณีที่มีความต้องการเงิน หรือว่าเจอแขกที่ให้ค่าตอบแทนและให้การดูแลหญิงขายบริการเป็นอย่างดี เมื่อได้รับการร้องขอให้ไม่ใช้ถุงยางอนามัยหญิงขายบริการก็ยินยอมที่จะไม่ใช้ถุงยางอนามัยเพื่อการป้องกันโรคเอดส์กับแขกระยะสั้น

การป้องกันโรคเอดส์กับแขกระยะยาวหรือแขกประจำ หญิงขายบริการทุกคนเมื่อมีความสัมพันธ์กับแขกระยะยาวและได้ใช้เวลาอยู่ร่วมกันเป็นเวลานาน ได้รับการสงเสียเลี้ยงดูจากแขกประจำ หญิงขายบริการต้องการให้แขกประจำพึงพอใจในตนเองมากที่สุดเพื่อที่แขกจะได้เลี้ยงดูและยอมรับตนเองเป็นภรรยา หรือว่าเพื่อให้แขกได้ส่งเงินมาให้ใช้เป็นประจำทุกเดือน ทำให้หญิงขายบริการยอมรับการร้องขอจากแขกประจำที่ไม่ต้องการสวมถุงยางอนามัยในขณะที่มีเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้หญิงขายบริการได้มีความไว้วางใจในตัวแขกประจำ ทำให้ละเลยการป้องกันโรคเอดส์ จนถึงไม่ป้องกันเมื่อได้รับการร้องขอจากแขก นอกจากนี้หญิงขายบริการที่ไม่ป้องกันโรคเอดส์เมื่ออยู่กับแขกระยะยาวแล้ว ยังมีหญิงขายบริการที่อยู่กับแขกระยะยาวแต่ได้ป้องกันโรคเอดส์ตลอดเวลาที่มีเพศสัมพันธ์กับแขกประจำ สาเหตุที่ทำให้หญิงขายบริการป้องกันโรคเอดส์กับแขกประจำ เนื่องจากแขกประจำมีความตระหนักในเรื่องโรคเอดส์ และไม่เคยมองขอให้หญิงขายบริการเลิกป้องกันโรคเอดส์

จากพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากโรคเอดส์ของหญิงขายบริการ ดังที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าหญิงขายบริการไม่ได้มีพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ตลอดเวลาเนื่องจากหญิงขายบริการยังมีความตระหนักในปัญหาโรคเอดส์ไม่มากพอ และหญิงขายบริการยังได้ให้คุณค่าในตัวเองน้อยกว่าความต้องการที่จะหาแขกมาเลี้ยงดูตนเอง ทำให้หญิงขายบริการยินยอมที่จะไม่ป้องกันตนเองจากโรคเอดส์เมื่อแขกที่หญิงขายบริการอยู่ด้วยไม่มีความต้องการที่จะป้องกันโรคเอดส์ การที่หญิงขายบริการยินยอมไม่ป้องกันโรคเอดส์กับแขก เนื่องจากหญิงขายบริการต้องการให้แขกพอใจและยอมรับตนเองเป็นภรรยาหรือให้แขกเลี้ยงดูตนเองเป็นการถาวร เพราะการได้รับการยอมรับจากแขกหมายถึง การมีชีวิตที่ดีขึ้น มีเงินมีทองใช้จ่ายอย่างสบายโดยไม่ต้องทำงานหนัก และได้รับการ

ยอมรับในสังคมของหญิงขายบริการ รวมถึงได้รับการยอมรับจากคนในชุมชนดั้งเดิมที่หญิงขายบริการได้อาศัยอยู่ในกลุ่มของหญิงขายบริการได้ยอมรับว่าหญิงขายบริการคนนี้ประสบความสำเร็จในการทำงาน และจะเป็นตัวอย่างให้กับหญิงขายบริการคนอื่นๆ ที่ยังไม่มีแขกเลี้ยงดูเป็นการถาวร จากการที่หญิงขายบริการให้คุณค่าของตนเองขึ้นอยู่กับการยอมรับจากแขก โดยที่ไม่ได้มองถึงอนาคตหรือทางเลือกอื่นๆ ที่จะทำให้ชีวิตของตนเองดีขึ้นและปลอดภัยจากโรคเอดส์ ทำให้หญิงขายบริการมีพฤติกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการติดโรคเอดส์ได้ตลอดเวลา